

संस्कृतश्रीः

(पाठमाला - ३)

ஸம்ஸ்க்ருதபூதி:

பாடமாலா - 3

Published by

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY [REGD.]

Head Office :

148-150, Luz Church Road,
Chennai-600 004.

Phone : 2466 14 01.

Admn. Office :

283, T.T.K. Road,
Chennai - 600 018.

Ph: 2499 2155

Sixth Edition]

2005

[Rs. 25-00

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகை பாடமாலா

மொழிப்பயிற்சி மிக எளிதானது. கருத்துடன் ஊன்றிப்பயிலத் தொடங்கினால் ஓராண்டிற்குள் மொழி வசப்படத் தொடங்கும். பிறகு மொழியிலுள்ள சிறிதும் பெரிதுமான நூல்களை படித்துப் பழகப்பழக மொழி நன்கு வசப்பட்டுவிடுகிறது. மொழியின் இலக்கணமும் கற்பதற்கு எளிதே. தொடர்ந்து கருத்துடன் ஊன்றி ஈடுபடுவதே இதற்கான ஒரே உபாயம். நாம் நன்கு அறிந்த மொழி ஒன்றின் உதவி கொண்டு வேற்று மொழி கற்பதும் மிக எளிது. அந்தந்த மொழியின் தனிச் சிறப்பும் பழகப் பழகத்தானே புரியும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே தமிழின் மூலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தைக் கற்பதற்கு உதவுவது என்ற நோக்குடன் 1977ல் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ ஜயேந்தர் ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் நல்லாசியுடன் ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ துவங்கப் பெற்றது.

பத்திரிகை மூலம் போதித்துத் தபால் மூலம் பயிற்சியில் உதவுவதானது. நேர்முகமாக வகுப்பறைகளில் போதிப்பது போல், எளிதாக அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துடன் முயன்றதில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளோம். தொடர்ந்து இப்பத்திரிகையின் வாசகர் வட்டம் பெருகிவருகிறது.

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் பாடங்களுடன் எளிய சிறிய சிறந்த கட்டுரைகள், ஸம்பாஷணைகள், சிறு நாடகங்கள், மற்றும் செய்யுள்கள், ஸ்தோத்திரங்கள் இவைகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன. அவை வாசகர்களுக்கு இலக்கியங்களில் ஈடுபாட்டை வளர்க்க உதவுகின்றன.

ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துப்பயிற்சி முதல் உயர்ந்த காவியப் பகுதிகள் வரை எளிய முறையில் பாடங்கள் வரிசையாக அமைக்கப் பெற்று ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியில் அமைந்த பயிற்சிகளை வாசகர்கள் எழுதி எங்களுக்கு அனுப்பித் திருத்தப் பெற்று திரும்பப் பெறுகிறார்கள்.

संस्कृतश्रीः - पाठमाला ३
ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ - பாடமாலா 3

सरस्वति नमस्तेऽस्तु वरदे कामरूपिणि ।
विद्यारंभं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

पद्यानि

उदेति सविता रक्तो, रक्त एवास्तमेति सः ।

संपत्तौ च विपत्तौ च महान्तस्तुल्यसौभगाः ॥ १ ॥

अन्वयः - सविता (१-१) रक्तः (१-१) उदेति (लट् प्र.१) । सः (१-१) रक्तः (१-१) एव (अ) अस्तं (२-१) एति (लट् प्र.१) । महान्तः (१-३) संपत्तौ (७-१) विपत्तौ (७-१) च (अ) तुल्य सौभगाः (१-३) ।

கடின பதவுரை - உதெதி உதிக்கிறான், சவிதா சூரியன், ரக்த: சிவந்தவனாக, அஸ்த் எதி மறைகிறான், சும்பத்தி செழித்த நிலையில், துல்யசௌபகா: - சமமான பெருமையுடையவர்கள், (துல்ய் சௌபகம் யேஷா தே) ஸந்தி - ரக்த: + ரக்த: । ரக்த: + எவ் + அஸ்த் + எதி । மகாந்த: + துல்ய ।

कन्या वरयते रूपं माता वित्तं पिता श्रुतम् ।

बान्धवाः कुलमिच्छन्ति मृष्टानमितरे जनाः ॥ २ ॥

अन्वयः - कन्या (१+१) रूपं (२-१) वरयते (लट् प्र.१) । माता (१-१) वित्तं (२-१) (वरयते) । पिता (१-१) श्रुतं (२-१) (वरयते) । बान्धवाः (१-३) कुलं (२-१) इच्छन्ति (लट् प्र.३) । इतरे (१.३) जनाः (१.३) मृष्टानं (२-१) (इच्छन्ति)

(க.ப.உ) வரயதே சிறந்ததாகக் கருதுகிறான்(ள்).

தேர்ந்தெடுக்கிறான்(ள்). வित்தம் பொருளை, ஶ்ருதம் கல்வியறிவை, மூஷாந்

விருந்துணவை. (மூண் ச தத் அந் ச)

வனானி தஹதோ வஹேஸ்ஸகா தவதி தாரூத: |

ச ஁வ தீபம் சதயேத் தூசோ கஸ்யாஸ்தி சௌததம் || 3 ||

அந்வய: - வனானி (2-3) தஹத: (6-1) வஹே: (6-1) தாரூத: (1-1) சகா (1-1) தவதி (லத் த்ர-1) ச: (1.1) ஁வ (அ) தீபம் (2.1) சதயேத் (விதிலித் த்ர.1) | தூசோ (7.1) சௌததம் (1.1) கஸ்ய (6.1) அஸ்தி? (லத் த்ர.1)

(க.ப.உ) தஹத: ஁ரிக்஑ின்த்ர. தூசோ இ஑ாத்தவனிடம், வலிவில்தவனிடம் சௌததம் த்ரத், தாரிவு, தல்லெண்ணம். ஸத்து - தஹத: + வஹே: + சகா, ச: + ஁வ, கஸ்ய + அஸ்தி |

நுத்யத்க்லோல! தலதே! தூதோ தர்த்சி நிஸ்தப: |

த்ய தீர தூஷாஸ்தான்த: தான்த: தூததி வாதிதாம் || 4 ||

அந்வய: - நுத்யத்க்லோல (ச-1-1), தலதே (ச 1 - 1) நிஸ்தப: (1-1) தூத: (அ) தர்த்சி (லத் த்ர. 1) | த்ய (லத் த்ர-1) தீர (7.1) தூஷா (3-1) அஸ்தான்த: (1-1) தான்த: (1-1) வாதிதாம் (2-1) தூததி (லத் த்ர.1) நுத்யத்க்லோல தூதித்து ஆடுகின்த்ர அலையுதைய தலதே கதலே நிஸ்தப: வெட்கதத்த்வனாக, தூஷா (தூத்) தாகத்தால், அஸ்தான்த: தூத்துத்த்ர, தூத்திவ஑ாக்கத் தெத்த்ர, தான்த: வதூத்தித்தோக்கத், வாதிதாம் தீரோதையத் தத்த்ரி.

ஸத்து தூத: + தர்த்சி, தூஷா + அஸ்தான்த:

தலாசதூத்குலதூத்யா தூததூதத் ததத்யலி: |

தூதோ த்தூதலதூத்யா ததலி தததூததி || 5 ||

அந்வய: - அலி: (1-1) தலாச - தூத்குல - தூத்யா (3-1) தூத-தூதத் (7-1) தததி (லத் த்ர.1) தூத: (1-1) த்தூத-தல-தூத்யா (3-1) த் (2.1) அலி (2.1) தததூத (அ) இத்ததி (லத் த்ர.1) |

க.ப.உ தலாச: தூத த்ரதம், தூத்குலம் தோக்கு, தோத்து, தூததி: தவதூத எண்ணம், த்ரதத, தூதத் - தூத்கு, அலி: - வன்து, த்தூத-தல - தாவல்

பழம், ஜங்ஞ் விழுங்க

ஸந்த்ரு பததி + அலி: , சுக: + ஜங்

பலாசஸ்ய முகுலம் இதி ப்ரான்தி: தயா | ஜங்வா: ஫லமிதி ப்ரான்தி: , தயா

ஜலே தைலம் ஖லே குஹம் பாத்ரே டானம் மனா஫பி |

ப்ராஜே ஶாஸ்த்ரம் ஸ்வயம் யாதி விஸ்தரம் வஸ்துஸக்தி: || 6 ||

அந்வய: - ஜலே (௭.1) தைலம் (1-1) மனா஫் அபி (அ) வஸ்துஸக்தி: (அ) விஸ்தரம் (2-1) யாதி (லட் ப்ர.1) | (ததா) ஖லே (௭-1) குஹம் (1-1), பாத்ரே (௭.1), டானம் (1-1) ப்ராஜே (௭.1) ஶாஸ்த்ரம் (1-1) (அ விஸ்தரம் யாதி |)

க.ப. ௨ ஖ல: துஷ்டன், குஹம் ரகசியம், பாத்ரம் தகுதியுள்ளவன், மனா஫் அபி சிறிதளவாயினும், ஸ்வயம் தானே, ஶாஸ்த்ரம் நூலறிவு, விஸ்தர: விரிவு, யாதி அடைகிறது, வஸ்துஸக்தி: பொருளின் இயல்பு காரணமாக, ஜலே தைலம் மனா஫பி வஸ்துஸக்தி: விஸ்தரம் யாதி | ஖லே குஹம் மனா஫பி வஸ்துஸக்தி: விஸ்தரம் யாதி என்றவாறு இச்செய்யுளில் நான்கு வாக்கியங்கள்.

மனா஫் + அபி | வஸ்து: ஶக்தி: தஸ்தா |

உடாஸ்ய துணம் வித்தம் ஶூஸ்ய மரணம் துணம் |

விஸ்தஸ்ய துணம் பார்யா நி:ஸ்பூஹ்ய துணம் ஜகத் || 7 ||

உடாஸ்ய (6-1) வித்தம் (1-1) துணம் (1 - 1) | ஶூஸ்ய (6-1) மரணம் (1-1) துணம் (1-1) | விஸ்தஸ்ய (6-1) பார்யா (1-1) துணம் (1-1) | நி:ஸ்பூஹ்ய (6-1) ஜகத் (1-1) துணம் (1-1) |

க.ப. ௨ துணம் புல், புல்லுக்கொப்பானது, விஸ்த: நொந்து வெறுத்தவன், நி:ஸ்பூஹ: பற்றற்றவன்.

கூபணே சமோ டாடா ந பூதோ ந பவிஷ்யதி |

அஸ்பூஶந்வே வித்தானி ச பரேப்ய: ப்ரயக்ஷதி || 8 ||

கூபணே (3-1) சம: (1-1) டாடா (1-1) ந (அ) பூத: (1-1) | ந (அ) பவிஷ்யதி (லட் 1-1) | ச: (1-1) வித்தானி (2-3) அஸ்பூஶந் (1-1) ஂவ (அ) பரேப்ய: (4.3) ப்ரயக்ஷதி (லட்.ப்ர.1) |

க.ப. ௨ கृபு: கருமி டாடா வள்ளல், பூத: முன் இருந்தான், அஸ்பூசன், (ந ஸ்பூசன்) டொடாமல், பரேப்ய: பிறருக்கு, மற்றவர்களுக்கு சம: + டாடா, பூத: + ந, அஸ்பூசன் + ஁வ, ச: + பரேப்ய: ।

वृथिकस्य विषं पुच्छे मक्षिकायाश्च मस्तके ।

तक्षकस्य विषं दन्ते सर्वाङ्गे दुर्जनस्य तत् ॥ ९ ॥

अन्वयः - वृथिकस्य (६-१) पुच्छे (७-१) मक्षिकायाः (६-१) च (अ) मस्तके (७-१) विषम् (१-१) । तक्षकस्य (६-१) दन्ते (७-१) विषम् (१-१) । तत् (विषं) (१-१) दुर्जनस्य (६-१) सर्वाङ्गे (७-१).

க.ப. ௨ - वृथिक: டேள், மக்ஸிகா: ஈ, தக்ஷக: தக்ஷகப் பாம்பு.

ஸந்தி மக்ஸிகா: + ச । சரவ் - அங் தஸின் ।

नास्ति कामसमो व्याधिर्नास्ति मोहसमो रिपुः ।

नास्ति क्रोधसमो वह्निर्नास्ति ज्ञानसमं सुखम् ॥ १० ॥

अन्वयः - कामसमः (१-१) व्याधिः (१-१) न (अ) अस्ति (लट् प्र. १) । मोहसमः (१-१) रिपुः (१-१) न अस्ति । क्रोधसमः (१-१) वह्निः (१-१) न अस्ति । ज्ञानसमं (१-१) दुःखं (१-१) न अस्ति ।

க.ப. ௨- कामசம: காமித்திற் கொப்பான, மோஹசம: மதிமயக்கத்திற் கொப்பான, க்ரோதசம: கோபத்திற் கொப்பான, வஹி: டெருப்பு, ரிபு: ஁திரி, ஸந்தி, ந + அஸ்தி, காமிசம: + வ்யாதி: + ந + அஸ்தி, மோஹசம: + ரிபு:, க்ரோதசம: + வஹி: காமின சம:, மோஹ சம:, க்ரோத சம:, ஜானேன சமம் ।

परोपकाराय फलन्ति वृक्षाः परोपकाराय वहन्ति नद्यः ।

परोपकाराय दुहन्ति गावः परोपकाराय सतां विभूतयः ॥ ११ ॥

अन्वयः - परोपकाराय (४-१) वृक्षाः (१-३) फलन्ति (लट् प्र. ३) । परोपकाराय नद्यः (१-३) वहन्ति (लट् प्र. ३) । परोपकाराय गावः (१-३) दुहन्ति (लट् प्र. ३) । परोपकाराय सतां (६-३) विभूतयः (१-३) ।

க.ப. ௨ - वहन्ति பெருகி ஓடுகின்றன, டுஹந்தி (பால்) கறக்கின்றன, சதா நல்லோருடைய, விபூதய: செல்வங்கள். பரேஷா ஁பகார:, தஸீ ।

शशिना च निशा, निशया च शशी, शशिना निशया च विभाति
नमः । पयसा कमलं, कमलेन पयः, पयसा कमलेन विभाति सरः ॥ १२ ॥

शशिना (३.१) च (अ) निशा (१-१) विभाति (लट् प्र.१) । निशया
(३.१) च शशी (१.१) (विभाति) । शशिना निशया च नमः (१.१)
(विभाति) । पयसा (३.१) कमलं (१-१), कमलेन (३.१) पयः (१-१),
सरः (१.१) कमलेन पयसा च विभाति । (विभाति என்ற வினைச் சொல்லைச்
சேர்த்து ஆறு வாக்கியங்கள் இங்கு அமைக்கலாம்.)

க.ப. உ, शशी சந்திரன், निशा இரவு, नमः வானம், पयः நீர், कमलं தாமரை,
सरः நீரோடை, विभाति விளங்குகிறது.

குறிப்பு :- செய்யுளில் பதங்களின் வரிசை மாறிக் காணப்படும். அதனை
வரிசைப்படுத்துவதை அன்வயம் என்பர். ஒரு சொல்லோடு மற்றொரு
சொல் சேரும்போது. முதற் சொல்லின் கடைசி எழுத்தும் பின் வருகிற
சொல்லின் முதலெழுத்தும் மாறுபடும். இதனை ஸந்தி என்பர். ஸந்தி
பற்றிப் பின் விளக்கப்படும். கடின பத உரை க.ப.உ. பதங்களின் விபக்தி
வசனங்கள் நகக்குறியினுள் தரப்பட்டுள்ளன. முதலில் உள்ள எண்
விபக்தியையும், இரண்டாவது எண் வசனத்தையும் குறிக்கும்.
வினைச்சொற்கள் அமைந்த லகாரங்கள் लट्-लृट् என்றவாறும் அவற்றின்
புருஷன்கள் प्रथमपुरुष - प्र, मध्यमपुरुष-म, उत्तमपुरुष ३. என்றும் வசனங்கள்
१.२.३ என்றும் தரப்படுகின்றன.

பயிற்சி 1. இந்தப் பாடத்தில் வினைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் நிகழ்
காலத்தில் வந்துள்ளன. இவற்றில் इच्छन्ति, भवति, अस्ति, गर्जसि, पतति,
फलन्ति, वहन्ति, प्रयच्छति இவற்றின் 3 புருஷன்களிலும் 3 வசனங்களையும்
எழுதுக.

2. பதம் பிரித்து செய்யுட்களின் பொருளைத் தமிழில் எழுதுக.

द्वितीयः पाठः - பாடம் 2

धातुरूपाणि

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 10 லகாரங்கள் உண்டு. அவைகளிலிருந்து ஏழு லகாரங்கள் மட்டும் இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதிகம் அவை வழக்கில் உள்ளன. ஆரம்பப் பாடமாக அவைகளைக் கற்போம்.

लट् - நிகழ் காலத்தை குறிக்கின்றது. முதல் தாதுவாக भू (भव्) என்ற முதல் விகரணத்தின் முதல் தாதுவைக் கொடுப்பது வழக்கம், பிரதம புருஷனில் ஏகவசனம் - துவிவசனம் - பஹுவசனமாக भवति, भवतः भवन्ति என அமையும். ஏகவசனத்திற்கு மாத்திரம் இங்கு பொருள் கூறுகிறோம். भवति இருக்கிறான், மத்யம புருஷன் भवति இருக்கிறாய், உத்தமபுருஷன் भवामि இருக்கிறேன். மற்றவைகளை நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள்.

இறந்த காலத்தை குறிக்க लट्। अभवत् இருந்தான், अभवः இருந்தாய். अभवं இருந்தேன், நாமறியாமல் எப்போதோ நிகழ்ந்ததைக் குறிக்க लिट्। இதில் बभूव இருந்தானும், बभूविथ இருந்தாயாம், बभूव இருந்தேனும்.

लृट्, विधिलिङ् என, வருங்காலத்தைக் குறிப்பவை இரண்டு. लृट् - भविष्यति இருக்கப் போகிறான். भविष्यसि இருக்கப்போகிறாய், भविष्यामि இருக்கப் போகிறேன். கட்டாயம் நடக்க விருப்பதை ல்ருட் விளக்குகிறது. நடக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பதை विधिलिङ् கூறும். செய்யலாம் செய்யக் கூடாது என பொதுவான உத்தரவு, இதைச் செய்து கொள் என்ற அனுமதி, மரியாதையுடன் உள்ள கோரிக்கை, செய்யலாமா கூடாதா என்று யோசித்தபின் செய்வாயாக என்று நிர்ணயித்துக் கூறுவது, தனக்கு வேண்டுமென்ற இஷ்டத்தைத் தெரிவிப்பது என்று பொருள்பட விதிவிலங் பயன்படும். भवेत् இருக்கும். भवेः இருப்பாய். भवेयं இருப்பேன்.

இப்படி நடந்தால் இதுநேரும் என்ற காரிய காரணத் தொடர்பைக் குறிப்பிட लृट् ல்ருங் பயன்படும். अभविष्यत् अभविष्यः अभविष्यम् ।

கட்டளை வினை லோட் - भवतु இருக்கட்டும். भव இருப்பாயாக.
भवानि இருப்பேனாக.

உபஸர்க்கங்கள் சேர்ந்தால் பொருள் மாறுவது உண்டு. இவைகளின்
சுருக்கமான குறிப்பு இங்கு. விளக்கம் தக்க உதாரணத்துடன் பின்னர்
வரும்.

பாடமாலா 1ல் பாடம் 9,10,23, பாடமாலா 2ல் பாடம் 14,15,16,17,23
மீண்டும் ஒருமுறை பார்க்கவும்.

भू - सत्तायां परस्मैपदं - अकर्मकम्

भवति இருக்கிறான்

லட்	प्र	भवति	भवतः	भवन्ति
	म	भवसि	भवथः	भवथ
	उ	भवामि	भवावः	भवामः
லங்	प्र	अभवत्	अभवतां	अभवन्
	म	अभवः	अभवतं	अभवत
	उ	अभवं	अभवाव	अभवाम
லோட்	प्र	भवतु	भवतां	भवन्तु
	म	भव	भवतं	भवत
	उ	भवानि	भवाव	भवाम
விதிலிங்	प्र	भवेत्	भवेतां	भवेयुः
	म	भवेः	भवेतं	भवेत
	उ	भवेयं	भवेव	भवेम
லிட்	प्र	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः
	म	बभूवथि	बभूवथुः	बभूव
	उ	बभूव	बभूविव	बभूविम
லூட்	प्र	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
	म	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ

	उ	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
लृङ्	प्र	अभविष्यत्	अभविष्यतां	अभविष्यन्
	म	अभविष्यः	अभविष्यतं	अभविष्यत
	उ	अभविष्यं	अभविष्याव	अभविष्याम

உபஸர்கங்களால் பொருள் மாற்றம் - अनुभवति அனுபவிக்கிறான்.
 अभिभवति - மீறுகிறான், வெல்கிறான், उद्भवति உண்டாகிறான், पराभवति
 வெல்கிறான், परिभवति அவமதிக்கிறான், प्रभवति கிளம்புகிறது,
 தக்கவனாகிறான், सम्भवति உண்டாகிறான்.

तृतीयः पाठः - பாடம் 3

कन्याकुमार्या सुहृदौ ।

अरविन्दः प्रकाशश्च विरामकाले कन्याकुमारीं अगच्छताम् । समुद्रतीरे तिष्ठन्तौ
 तौ रमणीयं किञ्चित् दृश्यं अपश्यताम् । प्रातः सूर्यः उदधेः उदेति प्राच्यां दिशि ।
 तदैव चन्द्रः प्रतीच्यां दिशि अस्तं एति । एकदैव कस्यचित् उन्नतिः, अपरस्य
 अवनतिः । तथा सायं सूर्यः अस्तं एति प्राच्यां दिशि, चन्द्रः उदेति प्राच्यां
 दिशि । कतिचिद् दिनानि तत्र तिष्ठन्तौ तौ विचित्रं इदं दृश्यं अधिकृत्य संभाषमाणौ
 आस्ताम् ।

प्रकाशः - अये अरविन्द! पश्य सूर्यस्य चन्द्रस्य च दशाम् । सा दशा नीचैः
 गच्छति कदाचित् । कदाचित् उपरि च गच्छति । तत्र च कश्चन
 क्रमः वर्तते इव । यथा वा चक्रस्य गतिः नीचैः उच्चैः इति क्रमेण
 परिवर्तते, तथा सूर्यस्य अथवा चन्द्रस्य उदयः अस्तमयश्च क्रमेण
 संभवतः ।

अरविन्दः - एषः क्रमः किं बोधयति?

प्रकाशः - उदयः व्यसनं च क्रमेण भवतः; यथा सूर्यस्य उदयः अस्तमनं
 च । सूर्यः उदयेन न स्मयं अनुभवति । अस्तमयेन न दुःखमनुभवति ।
 यथा अहः रात्रिं अनुसरति, रात्रिः अहः अनुसरति तथा सुखं
 दुःखं अनुसरति, दुःखं सुखं अनुसरति । दुःखी, अन्यः तदैव सुखी ।

अरविन्दः - तथानु ! सुखानुभवायेति कालो विद्यते वा?

प्रकाशः - दुःखानुभवकाले दुःखं अनुभवति । सर्वदा सुखी, सर्वदा दुःखी इति कोऽपि न भवति । ततः हर्षं शोकं च विसृज । यत् यत् यदा यदा भवति, तत् तत् तथा तथा अनुभव । सूर्यः एकं महत् तेजः । चन्द्रः अन्यत् महत् तेजः । तथाविधस्य तेजसोऽपि वृद्धिः क्षयश्च भवतः । किमु कथयामि, अस्मादृशानां दशाम्?

अरविन्दः - कथं एतत् त्वया ज्ञातम् ।

प्रकाशः - कालिदासो वदति अभिज्ञानशाकुन्तले नाटके-

यात्येकतोऽस्तशिखरं पतिरोषधीनां

आविष्कृतोऽरुणपुरस्सर एकतोऽर्कः ।

तेजोद्वयस्य युगपद्व्यसनोदयाभ्यां

लोको नियम्यत इवात्मदशान्तरेषु ।

अरविन्दः - श्लोकः मम दुरवगाहः । अन्वयं कृत्वा विवेचय ।

प्रकाशः - ओषधीनां पतिः (चन्द्रः) एकतः (प्रतीच्यां) अस्तशिखरं याति । एकतः (प्राच्यां) अरुणपुरःसरः (अरुणं पुरतः कृत्वा तं अनुसरन्) अर्कः (सूर्यः) आविष्कृतः (उदितः) । (सूर्यः चन्द्रः इति) तेजोद्वयस्य युगपत् (एककालमेव) व्यसन - उदयाभ्यां (व्यसनं - क्षयः, उदयः - उद्गमनं, ताभ्यां) लोकः (जीवसमुदायः) आत्मदशान्तरेषु आत्मनः स्वस्य, दशा-सुखस्य दुःखस्य च क्रमेण अनुभवकालः - तस्य अन्तरेषु (भेदेषु) नियम्यते (बध्यते) इव ।

अरविन्दः - सुखं आगतं इति स्मयं मा भज । दुःखं आगतं इति दैन्यं मा भज । हर्षः शोको वा तात्कालिकः । चक्रवत् परिणमति । सम्यक् एतत् ।

प्रकाशः :- पुनरपि सायं तथा श्वः प्रातश्च आगच्छावः । रमणीयं दृश्यं इदं अनुभवावः ।

क.प. २ विरामः விடுமுறை, दृश्यं காட்சி, उदयिः கடல், प्राची கிழக்கு, प्रतीची மேற்கு, उन्नतिः உயர்வு, अवनतिः தாழ்வு, अधिकृत्य குறித்து,

தசா நிலை, அனுபவ வேளை, வினைகள் பயன் தருகிறநேரம். நீசை: கீழே, உசை: உபரி மேலே, க்ரம: வரிசை, குறிப்பிட்ட பரிணாம முறை, உதய: உயர்வு, வ்யசனம், துன்பம், தாழ்வு, சமய: விறைப்பு, திமிர், அஃ: பகல், தை: ஒளி மண்டலம், பெருமைமிக்க பொருள், வுத்தி: வளர்ச்சி, க்ஷய: தேய்வு, அஸ்மாட்ச: நம்மைப் போன்றவன், துரவகாஃ: எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. விவேசய விளக்குவாய், ஃகத: ஒருபுறம், அரண்புர:சர: அருணை முன்னிட்டுக் கொண்டவராக, உத்ரமன் மேல் எழுச்சி, அந்தர மாறுபாடு, நியமயதே பிணைக்கப்படுகிறது.

(இந்த ஸம்பாஷணத்தின் முன் பகுதி பாடமாலா 2ல் பாடம் 24ல் வந்துள்ளதை முதலில் படித்துப்பின் இதனைப் படிக்கவும்.)

चतुर्थः पाठः — பாடம் 4

हस्तौ काकेन अपहतौ

माता दौहित्रं आह्वयत्। दौहित्रः मातामह्याः पुरतः आगन्तुं अजिहेत्। सः किमपि भक्ष्यं तस्याः अनुमतिं विनैव आदाय बहिः गन्तुं इयेष। मातामही तस्य दुर्वृत्तं अजानात्। तमाहूय अपृच्छत्।

—जात ! हस्तौ ते दर्शय।

—मातामहि ! हस्तौ मे काकेन अपहतौ।

—काकः कुत्र?

—तिन्त्रिणीवृक्षस्य शाखायां तिष्ठति।

—कुत्र तिन्त्रिणीवृक्षः?

—छिन्नः।

—तस्मिन् छिन्ने काष्ठानि क?

—दग्धानि।

—दग्धेषु तेषु भस्म क?

- தந்தபாவநாய பதிகைர்ஹீதம் ।
 —தஹி தந்தபாவநாய ஜல் உபயுக்த் கில்? தத் க?
 —தெந் ஶாட்ரலானி ப்ரூடானி ।
 —தஹி தானி ஶாட்ரலானி க்வ ?
 —கவா அஜெந் ச கவலிதானி ।
 —கௌ: க்வ?
 —கோஸ்தே திஸ்தித ।
 —அஜ: க்வ?
 —கயாபி அஜயாஸஹ் கத: க்வபி ।

பாலெந் ஶாத், மாதாமஹி உபயு பரி ப்ரஶானுத்யாபயேத் । ந ஶாம்யேத் இதி । ஹஸ்தஸ்த்
 பக்ஷ்ய் தூரத: உத்சாரயாமாஸ । ஹஸ்தௌ மாதாமஹ்யை அடர்ஷயத் ।

- அஹௌ மாதாமஹி । பர்ய பர்ய! ப்ரத்யாகதௌ மம ஹஸ்தௌ ।
 —மாதாமஹிஸௌ: கம்ய் அஹஸத் ।

ஆஹ்யத் கூப்பிட்டான் அகந்து வரவதற்கு அஜிஹேத்
 வெட்கப்பட்டான் இயேஷ விரும்பினான் அஜானாத் அறிந்தான் (ன்) ஜாத்
 குழந்தாய் தித்ரிணிவூக்ஷ: புனியம்ரம் சின்: வெட்டப்பட்டது காஷ்டானி விறகு
 த்ரதானி எரிக்கப்பட்டது தந்தபாவநாய பற்கள் துலக்குவதற்காக ஶாட்ரலானி
 புல் ப்ரூடானி முனைத்தன கோஸ்தே கொட்டிலில் ப்ரஶான் உத்யாபயேத் கேள்விகளை
 எழுப்புவான் உத்சாரயாமாஸ விட்டெறிந்தான் ப்ரத்யாகதௌ
 திரும்பிவந்துவிட்டன ஶௌ:கம்ய் மார்புகுலுங்க.

பஶ்ரம: பாட: — பாடம் 5

ந் என்ற எழுத்தில் முடிகிற (நகாரான்த்) சப்தங்களின் முக்கியமான
 வகை மூன்று. முதல்வகை குண-பல்-தன்-மத்ர போன்ற சொற்களின் மேல்
 இந் என்ற விசுதி சேர்ந்து குணிந் பலிந் தன்விந் மத்ரிந் போன்ற சொற்கள்
 குணமுடையவன், வலிமையுடையவன், பொருளுடையவன், மந்திரம்

உடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. यशस्, तपस्, मेधा போன்ற சொற்களின் மேல் விந் விருதியைச் சேர்த்து यशस्विन् तपस्विन् मेधाविन् போன்ற சொற்கள் புகழுடையவன் தவமுடையவன் மேதையுடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. இவை முதல் வகை. இவற்றின் முதல் வேற்றுமை ஒருமையில் இந் என்பது ई என்று மாறுகிறது.

गुणी	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिनं	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिना	गुणिभ्यां	गुणिभिः
गुणिने	गुणिभ्यां	गुणिभ्यः
गुणिनः	गुणिभ्यां	गुणिभ्यः
गुणिनः	गुणिनोः	गुणिनाम्
गुणिनि	गुणिनोः	गुणिषु
गुणिन्	गुणिनौ	गुणिनः

वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।

श्रीमान् नारायणो विष्णुः वासुदेवोऽभिरक्षतु ॥

இந்தச் செய்யுள் விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தில்' வரும் பிரார்த்தனை. नारायणः विष्णुः वासुदेवः என்ற மூன்று சொற்களும் விஷ்ணுவைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் अभिरक्षतु (காப்பாற்றட்டும்) என்ற வினைச்சொல்லுக்கு ஏதாவது ஒரு சொல்லைத்தான் எழுவாயாகக் கொள்ளமுடியும். எனவை மற்ற இரு சொற்கள் அடைமொழிகள் ஆகின்றன. विष्णुः எங்கும் வியாபித்து நின்ற वासुदेवः வசுதேவர் மைந்தனான नारायणः अभिरक्षतु நாராயணன் காப்பாற்றட்டும் என்று பொருள். இங்கு वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री नन्दकी என்ற சொற்கள் नकारान्त சப்தங்களுக்கு உதாரணம் बलिन् धन्विन् वनमालिन् गदिन् शङ्खिन् नन्दिक् சப்தங்கள் गुणिन् சப்தத்தைப்போல் அமையும்.

मन्त्रिन् शार्ङ्गिन् चक्रिन् என்ற சப்தங்களில் நகாலம் ணகாரமாகிவிடும்.

மத்ரி	மத்ரிணௌ	மத்ரிண:
மத்ரிண	மத்ரிணௌ	மத்ரிண:

மத்ரிணா, மத்ரிணே, மத்ரிண:, மத்ரிணௌ:, மத்ரிணி, என்று ரூபங்கள் வரும்.
 ஶார்ஜிந் சக்ரிந் சப்தங்களிலும் இவ்வாறே நந்தக் பகவானின் கத்தி.

நகாராந்த: புலிங: தபஸ்விந் ஶப்த: தவமுடையவன்

தபஸ்வி	தபஸ்விநௌ	தபஸ்விந:
தபஸ்விந	தபஸ்விநௌ	தபஸ்விந:
தபஸ்விநா	தபஸ்விந்	தபஸ்விநி:

மற்றவை குணிந் போல 7-ம் வேற்றுமை பன்மை தபஸ்விபு

இரண்டாவது வகை. ஆத்மந் (ஆத்மா) மஹத்மந் (மஹாத்மா) ப்ரஹ்ந் (பிரம்மா) அவ்ந் (குதிரை) யக்ஷந் (க்ஷயரோகம்) முதலிய சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. இதில் முதல் வேற்றுமையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை இருமைகளிலும் ஆத்மா ஆத்மானௌ.... என்ற நெடிலுடன் கூடிய ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன.

நகாராந்த: புலிங: ஆத்மந் ஶப்த: ஆத்மா

ஆத்மா	ஆத்மானௌ	ஆத்மான:
ஆத்மான	ஆத்மானௌ	ஆத்மந:
ஆத்மானா	ஆத்மந்	ஆத்மநி:
ஆத்மநே	ஆத்மந்	ஆத்மந:
ஆத்மந:	ஆத்மந்	ஆத்மந:
ஆத்மந:	ஆத்மநௌ:	ஆத்மநா
ஆத்மநி	ஆத்மநௌ:	ஆத்மநு
ஆத்மந்	ஆத்மானௌ	ஆத்மான:

இதுபோல் பரமாத்மந், மஹாத்மந் சப்தங்கள்.

ந காராந்த: புலிங: யக்ஷந் ஶப்த: க்ஷய நோய்.

யக்ஷா	யக்ஷாநௌ	யக்ஷந:
யக்ஷாந	யக்ஷாநௌ	யக்ஷந:

யக்ஷமணா	யக்ஷமभ्यां	யக்ஷமभि:
யக்ஷமணே	யக்ஷமभ्यां	யக்ஷமभ्य:
யக்ஷமண:	யக்ஷமभ्यां	யக்ஷமभ्य:
யக்ஷமண:	யக்ஷமणோ:	யக்ஷமணாं
யக்ஷமணி	யக்ஷமணோ:	யக்ஷமஸு
யக்ஷமந்	யக்ஷமாणौ	யக்ஷமாण:

இங்கு யக்ஷமாணौ யக்ஷமணா யக்ஷமணே என்றவாறு நகாரம் ணகார மாகிவிட்டதைக் கவனிக்கவும். அர்வந் சப்தமும் இப்படி இவ்விடங்களில் அர்வாணौ அர்வாணா என்றவாறு மாறும்.

மூன்றாம் வகை - ராஜந் பூஷந் போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

नकारान्तः पुंलिंगः राजन् शब्दः अरचन्.

ராஜா	ராஜானौ	ராஜான:
ராஜானம்	ராஜானौ	ராஜா:
ராஜா	ராஜभ्यां	ராஜभि:
ராஜே	ராஜभ्यां	ராஜभ्य:
ராஜ:	ராஜभ्यां	ராஜभ्य:
ராஜ:	ராஜो:	ராஜா ¹
ராஜி-ராஜினி	ராஜோ:	ராஜஸு
ஹே ராஜந்	ஹே ராஜானौ	ஹே ராஜான:

சில இடங்களில் ராஜந் என்ற சொல்லில் ஜ வில் உள்ள உயிர் எழுத்து 'அ' மறைகிறது. ஜ்+ந் சேர்ந்து ஜ் என்றுகிறது. ஷ் - ண் சப்தத்தில் ஷ விலுள்ள அ மறைந்து ஷ்-ண் என்று ஆகும். ஆகவே பூஷ்: பூஷா பூஷே, மூஷ்: பூஷ்: பூஷோ:, பூஷா பூஷி பூஷோ: என்ற ரூபங்களில் வரும். 7-ம் வேற்றுமை ஒருமையில் ராஜி, ராஜினி, பூஷி, பூஷி என்று இரண்டு ரூபங்கள் உண்டு. பூஷந் சப்தத்தில் நகாரம் ணகாரமாகியுள்ளது.

பயிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

दशरथः रामं राजानं कर्तुं ऐच्छत् ।
 सर्वं वस्तु आत्मनः कामाय सृष्टम् ।
 उद्धरेत् आत्मना आत्मानम् ।
 महात्मना गान्धिना अहिंसया स्वराज्यं सम्पादितम् ।
 अर्वणः पादेषु एकैकः शफः वर्तते ।
 अद्यत्वे राज्येषु मन्त्रिणां शासनं अस्ति ।
 एकेन तेजस्विना सूर्येण जगत् प्रकाशते ।
 मनस्विनि रामे प्रजाः अस्निह्यन्
 चक्रिण विष्णुना अहं रक्षितः ।
 बलिना नरेण सर्वं साध्यते ।
 तपस्वी वाल्मीकिः तपस्विनं नारदं अपश्यत् ।
 अयं यक्षमणा पीडितः ।
 राज्ञः आज्ञां मन्त्री प्रकटयति ।
 गुणी शिष्यः धीमन्तं गुरुं प्रीणयति ।
 रामः धन्विषु प्रथमं गण्यो भवति ।
 यशस्विना कविना इदं काव्यं रचितम् ।
 मेधाविने माणवकाय पुरस्कारः दत्तः ।
 वनमालिनं भगवन्तं गोदा देवी पतिं वृत्तवती ।
 चित्रे उष्णीषी मम सखा दृश्यते ।

பயிற்சி: 2 ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

குடையுடன் இருப்பவர் என் மாமன்.
 முண்டாசுடன் கூடிய சிப்பந்தி எங்கோ போகிறான்.
 கவசமணிந்த சிப்பாய்கள் எங்கும் நிற்கிறார்கள்.
 அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசித்தனர்.
 நாரதர் தவசியான வால்மீகியின் ஆசிரமம் வந்தார்.
 பலமுள்ளவனை எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்,

கூடியத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் செங்கிப்பட்டி கிராமத் துக்கோ
மதனப்பள்ளி நகரத்துக்கோ செல்கிறார்கள்.

8. சூர்யனுடைய கிரணங்கள் உஷ்ணமாக உள்ளன.

उत्रं குடை ஸ்ணிஃ முண்டாசு ஸ்ணிஃ முண்டாசுடன் கூடியவன். கவச்
கவசம். இச்சொற்களுடன் இந் விசுவாயைச் சேர்த்து நகாராந்தச்
சொற்களாக்கி உபயோகப் படுத்தவும். उदरेत् மேல் தூக்கிவிட
வேண்டும்.

சப்த ரூபங்களைப்பற்றி விரிவாகக் கற்க எமது சப்தமஞ்சரியை
வாங்கிப் படியுங்கள்.

षष्ठः पाठः— பாடம் 6

आत्मनेपदधातवः ஆத்மநேபத தாதுக்கள்.

பாடமாலா 2ல் 7 வினைச் சொற்களின் அமைப்பைக் கற்றோம்.
விகரணங்களின் அமைப்புப் பற்றியும் 1-4-6-10 விகரணங்களின்
அடையாளங்களையும் (अ-य-अ-अय्) மற்றும் சாதாரண தாதுக்கள்,
விதிமுறைகளை ஒட்டிய தாதுக்கள், விதிமுறையை மீறிய தாதுக்கள்
என்று வகைப்படுத்தியும் தெரிந்து கொண்டோம். இந்த வகையில்
அதிகம் பழக்கத்திலுள்ள சில தாதுக்கள் அமையும் வகையையும்
அகரவரிசையில் கற்றோம்.

தாதுக்களைப் பரஸ்மைபதம், ஆத்மநேபதம் என்று இரு வகைப்
படுத்தியுள்ளார்கள். தாதுக்களின் முன்னும் பின்னும் இணையும் விசுவாய்கள்
முதலியன மாறுபடுவதையொட்டி இந்த பெயர்கள். முன் நாம் கற்றவை
அனைத்தும் பரஸ்மைபத தாதுக்கள். இப்போது கற்கவிருப்பது
ஆத்மநேபத தாதுக்கள். பரஸ்மைபத தாதுக்கள் - ஆத்மநேபத
தாதுக்களின் விசுவாய்கள் இரண்டையும் இங்கு காட்டி ஒப்பு
நோக்குவோம். (விட் பற்றி விரிவான விளக்கம் தேவை. பிறகு
அதனைப்பார்ப்போம்)

लट् நிகழ்காலம் Present Tense

பரஸ்மைபத தாதுக்கள் ஆத்மநேபத தாதுக்கள்

प्र पु	ति	तः	अन्ति	ते	इते	अन्ते
म पु	सि	थः	थ	से	इथे	ध्वे
उ पु	मि	वः	मः	इ	वहे	महे

लङ् இறந்தகாலம் Past Tense

प्र पु	त्	तां	अन्	त	इतां	अन्त
म पु	स्	तं	त	थाः	इथां	ध्वं
उ पु	अं	व	म	इ	वहि	महि

लोट् கட்டளை Imperative Mood

प्र पु	तु	तां	अन्तु	तां	इतां	अन्तां
म पु	—	तं	त	स्व	इथां	ध्वं
उ पु	आनि	आव	आम	ऐ	आवहै	आमहै

विधिलिङ् நம்பிக்கைப் பொதுவிதி Potential Mood

प्र पु	ईत्	ईतां	ईयुः	ईत	ईयातां	ईरन्
म पु	ईः	ईतं	ईत	ईथाः	ईयाथां	ईध्वं
ज षु	ईयं	ईव	ईम	ईय	ईवहि	ईमहि

लृट् வருங்காலம் Future Tense

प्र पु	स्यति	स्यतः	स्यन्ति	स्यते	स्येते	स्यन्ते
म पु	स्यसि	स्यथः	स्यथः	स्यसे	स्येथे	स्यध्वे
उ पु	स्यामि	स्यावः	स्यामः	स्ये	स्यावहे	स्यामहे

लृङ् நிபந்தனை Conditional mood

प्र पु	स्यत्	स्यतां	स्यन्	स्यत	स्येतां	स्यन्त
म पु	स्यः	स्यतं	स्यत	स्यथाः	स्येथां	स्यध्वं
उ पु	स्यम्	स्याव	स्याम	स्ये	स्यावहि	स्यामहि

சில ஆத்மநேபத தாதுக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

वन्द्-वन्दे வணங்குகிறேன்
 एध्-एधसे வளர்கிறாய்
 ऊह्-ऊहते ஊகிக்கிறான்
 ईक्ष्-ईक्षते (இருவர்)

भाष्-भाषावहे (இருவர்) பேசுகிறோம்
 याच्-याचन्ते பிச்சைகேட்கிறார்கள்
 सेव्-सेवामहे பணிபுரிகிறோம்
 दीप्-दीप्यते ஒளிவீசுகிறது

பார்க்கிறார்கள்

சில தாதுக்களை பரஸ்மைபதம் என்றும் சில தாதுக்களை ஆத்மநேபதம் என்றும் பாகுபடுத்தியிருக்கிறார்கள், ஒரே பொருளில் உள்ளவையாயினும் பரஸ்மைபத தாதுவை பரஸ்மைபதத்திற்கான விசுவகருடனேயேயும், ஆத்மநேபத தாதுவை ஆத்மநேபத விசுவகருடனேயேயும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். மாறினால் இலக்கணப்பிழை. पश् पரஸ்மைபதம் पश्यति ईक्षते என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். पश्यते ईक्षति என்று நம் விருப்பப்படி மாற்றக்கூடாது. சில தாதுக்கள் இருபதங்களிலும் வரும். அவைகளைப் பின்னர் கவனிப்போம். सेव் என்ற வினைச்சொல்லின் 7 லகாரங்களையும் கவனிப்போம்.

लट्

सेव् + अ + ते = सेवते
 सेव् + अ + इते = सेवेते
 सेव् + अ + अन्ते = सेवन्ते
 सेव् + अ + से = सेवसे
 सेव् + अ + इथे = सेवेथे
 सेव् + अ + ध्वे = सेवध्वे
 सेव् + अ + इ = सेवे
 सेव् + अ + वहे = सेवावहे
 सेव् + अ + महे = सेवामहे

இதுபோல் மற்ற லகாரங்களிலும் பிரத்யயம் சேரும் முறையைத்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பு	அசேவத	அசேவதா	அசேவந்த
ம	அசேவதா:	அசேவதா	அசேவத்வ
உ	அசேவே	அசேவாவஹி	அசேவாமஹி

லோட்

பு	சேவதா	சேவதா	சேவந்தா
ம	சேவத்வ	சேவதா	சேவத்வ
உ	சேவே	சேவாவஹி	சேவாமஹி

விபிலிஹ்

பு	சேவத	சேவதா	சேவரந்
ம	சேவதா:	சேவதா	சேவத்வ
உ	சேவே	சேவாவஹி	சேவாமஹி

லிஹ்

பு	சிசேவே	சிசேவாதே	சிசேவிசே
ம	சிசேவிசே	சிசேவாதே	சிசேவிசே
உ	சிசேவே	சிசேவிசே	சிசேவிசே

லூட்

பு	சேவிசே	சேவிசே	சேவிசே
ம	சேவிசே	சேவிசே	சேவிசே
உ	சேவிசே	சேவிசே	சேவிசே

லூட்

பு	அசேவிசே	அசேவிசே	அசேவிசே
ம	அசேவிசே	அசேவிசே	அசேவிசே
உ	அசேவிசே	அசேவிசே	அசேவிசே

பொருள் கூறுக அதே புருஷனில் மற்ற இருவசனங்களைத் தருக.

பாசே, வந்தாவஹி, சேவிசே, யாதே, யாதே, சேவாவஹி, அதிப்யத, ஐஹிசே,
ஏதாமஹி, ஏதா: , பாசத்வ, இசேமஹி.

सप्तमः पाठः — पाठ 7

कन्दुकेन क्रीडाव !

-पद्मिनि ! एहि, कन्दुकेन क्रीडाव ।

-सुन्दरि ! प्रियं मे । क्षिप कन्दुकम् । अहं गृह्णामि ।

- पद्मिनि ! अन्या काचित् क्रीडा । तले कन्दुकं प्रहृत्य क्रीडाव ।

शतं यावत् गणय । यदि मध्ये कन्दुकस्य प्रहरणे विच्छेदः, क्रीडा विच्छिन्ना भवेत् । तर्हि अन्यया क्रीडितव्यम् । एष समयः आवयोः ।

-सुन्दरि ! त्वमेव क्रीडां आरभस्व । एकं द्वे त्रीणि ... विंशतिः, एकविंशतिः

आः, कियत् चिरं त्वमेव क्रीडसि । न मह्यं ददासि ।

-पद्मिनि ! त्वमपि मम क्रीडाविच्छेदे जाते कन्दुकं गृहीत्वा क्रीडिष्यसि ।

कुतः विमनायसे?

-सुन्दरि ! नवतिः, एकनवतिः, आ ! अपविद्धः कन्दुकः, । विच्छिन्ना

ते क्रीडा । कुतोऽपि गच्छति कन्दुकः ।

-पद्मिनि ! त्वरया अनुद्रव कन्दुकम् ।

-सुन्दरि ! कुत्र कन्दुकः? अहो गोवर्धनः इतः । गोवर्धन ! त्वमेव चोरः ।

देहि कन्दुकम् ।

-न अहं चोरः ! केनापि आदत्तः स्यात् ।

-गोवर्धनो बालो मुग्धमुखः । किं अलीकं भणिष्यति?

-सुन्दरि ! कुतः अन्यं मुधा शङ्कसे? असौ मुग्धवत् भाति । धूर्तः खलु असौ । न एषः विश्वासं अर्हति । अनेन कति कति दुश्चेष्टितानि प्रत्यहं न क्रियन्ते? कति वारान् असौ न दण्डितः पित्रा?

-अहो ! स्वसः, क्षाम्य ! अयं वां कन्दुकः । मयैव अपहृतः । एनं क्षित्वा पलाये ।

கிரீடாவ விளையாடுவோம் ருணய எண்ணிக்கொள் ருஹ்ய அடித்து
 ருஹ்ணை அடிப்பதில் வி஑்஑ை: தடை சமய: ஁டன்பாடு ஁ர஁ஸ்வ
 ஁ர஁஁பி கி஁ய்த் ஑ிர் எத்தனை நேர஁ கிரீடாவி஑்஑ை: ஁ட்டத்தடை
 வி஁நாயசை வேதனைப்படுகிறு஁! ஁பவி஑்஑: அடிபடா஁ல் கை ந஁ு஁
 விட்டது குதௌபி எங்கேயுா ஁ாத்஁ எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது
 ஁ு஁஁஁: அறியா஁ையைக் காட்டும் ஁ு஁஁ுள்ளவன் அலீக் ஁ொ஁்
 ஁ு஁ா வீணை ஁ு஁வத் அறியாதவன் ஁ோல் ஁ுர்த்: ஁ோக்கிரி வி஑்஁ாச:
 ந஁்பிக்கை ஁ு஑்஑ே஑்஁ிநி விஷ஁ங்கள் ருத்ய஁் தினந்தோறும் வாரா:
 தடவைகள் ஑ா஁்ய ஁ெறுத்துக்கொள் ஁லாய் ஁ுடுகிறேன்.

अनुवादमाला - १

अहं मदीयं ग्रामं गच्छामि । ग्रामं अभितः क्षेत्राणि सन्ति । तत्र शालिसस्यानि रोहन्ति । सस्येभ्यः धान्यं लभ्यते । वितुषं धान्यं पक्त्वा माता अन्नं साधयति । ग्रामं समया विद्याशाला अस्ति । तत्र सहस्रं माणवकाः पठन्ति । विद्यालयं निकषा उद्यानं अस्ति । तत्र आम्रतरवः निबतरवश्च सन्ति । तेषां शीतलायां छायायां वयं क्रीडामः ।

மதிய் என்னுடைய ஶாலி: நெல் சஸ்ய் பயிர் ரோஹ்நி
விஶீகிண்றன லப்யதே கிடைக்கின்றது விதுஷ் உமிநீக்கப்பெற்ற பவத்வா
சமைத்து சாபயதி தயாரிக்கிறுள் சஹஸ் ஆயிரம் ஆபிரதரவ: மாமரங்கள்
நிஶ்நரவ: வேப்பமரங்கள் அமித: சுற்றி, சூழ்ந்து சமயா நிகஷா
அருகே. இவை மூன்றும் அவ்யயங்கள்.

அஃம: பாட: — பாடம் 8

ராமநாதோ கோபாலசு

ராமநாதோ கோபாலசு சென்னபட்டணே கைரவினியா வஸத: . து து து து து . ராமநாத: ஷஷ்டா, கோபாலு ததாமுத்தரத्वிதீயாயா வ கஷ்யாயா பதத: . ராமநாதஸ்ய கஷ்யாபரிக்ஷா அவஸிதா . கோபாலஸ்ய து மேமாஸஸ்ய அஃமீ தாரிகா யாவத் பரிக்ஷா ப்ரவலிஷ்யதி . உபாவபி விராமகாலே த்ரிஸிர்:- புரஸ்த் மாதுலம் த்ருத் ப்ரதிவத்ஸரம் அகஷ்ணத: . மேமாஸஸ்ய ஃகாத்தாயா தாரிகாயா ராத்ரீ ஃலும்தூர்த: ப்ரஸ்தாஸ்யமானேன கிரிதூர்த்விரிதாமினா பத்டிகாஸகதேன த்ரிஸிர்: பூரிமாக்கமிஷ்யத: . ததர்த் தீதிகாக்கூரூணாய அஃ ப்ராத: து ஃலும்தூர்த் பத்டிகாஸந்நிநிஸ்தானம் அகஷ்ணதாம் . தீதிகாத்தானகவாஷஸ்ய சம்முலே தஹ; க்ரமததூ: அதிஷ்ண . கோபால: தेषு த்வாதத: அவர்தத . க்ரமேன தஸ்ய பூர்வா: தீதிகா: கூரூத்வா அபாகஷ்ண . கோபால: கவாஷாந்ந: ரூப்யகாபி தத்வா மேமாஸஸ்ய ஃகாத்தாயா தாரிகாயா தயோ: உபயோ: த்ரிஸிர்:புரநகர நிஸ்தான பர்த்நத் ப்ரயாணாய த்ரிஸ்தரவத்யா ஷயநபேத்யா, த்வயோ: ஸ்தானயோ: அரக்ஷா பத்ரமுலேன ப்ரார்த்யத . தத்ர ஸ்தானானா அரக்ஷார்த் நிபுக்த: தீதிகாத்தா தஸ்யா தாரிகாயா தயோர்த் த்வயோ: ஸ்தானயோ: அரக்ஷா அகரோத் . த்வே தீதிகே ததா உலிஸ்ய கோபாலஸ்ய ஹஸ்தே அததாத் . கோபால: ஸ்வஸ்ய அநுஜஸ்ய தாகமநம் மாதுலாய ந்யவேதயத் பத்ரமுலேன .

கைரவினியா திருவல்லிக்கேணி ததாமுத்தரத्वிதீயாயா பத்தாவது வகுப்பைத் துதாடர்ந்த (இரண்டாண்டுக்களுக்கான கல்வித்திட்டத்தில்) இரண்டாம் வகுப்பில் கஷ்யாபரிக்ஷா வகுப்புத் தேர்வு அவஸிதா முதிந்துவிட்டது தாரிகா தேதி விராமகால: விடுமுறை ப்ரதிவத்ஸரம் ஃவ்வோர் ஆண்டிலும் ப்ரஸ்தாஸ்யமானேன கிளம்பவிருக்கின்ற கிரிதூர்த்விரிதாமி மலைக்கோட்டை எக்ஸ்பிரஸ் பத்டிகாஸகதம் ரயில்வண்டி பத்டிகாஸந்நிநிஸ்தானம் ரயில்வே ஜங்ஷன் ஸ்டேஷன்

சீடிகாடானகவாக்ஷ: டிக்கெட் கௌடுக்கும் ஜன்னல் சம்முலு எதிரில்
 க்ரமபக்ஷா: வரிசையில் அடங்கியவர்களாக, க்யூவில் நிற்பவர்களாக
 பூர்வாக: முன் செல்பவர்கள் அபாக்ஷன் விலகினார்கள்
 த்ரிசிர்:புரனகரனிஸ்தான் திருச்சிடவுன் ஸ்டேஷன் த்ரிஸ்தர்வதி ஶயன்பேதி
 மூன்று அடுக்குள்ள படுக்கை வசதியுள்ள பெட்டி அரசுகா
 ரிஸர்வேஷன் - ஒதுக்கீட்டுப்பதிவு சீடிகாடாதா டிக்கெட்
 கௌடுப்பவர்ஓஜ்ஜிவ்ய குறிப்பிட்டெழுதிந்யுவேதயத் தெரிவித்தான்.

नवमः पाठः — பாடம் 9

आत्मनेपदधातवः ஆத்மநேபத தாதுக்கள் (2)

இறந்தகால வினைச்சொற்களில் தாதுக்களின் முன்னால் அ
சேர்க்க வேண்டுமென்பதை முன்பு கற்றோம். உயிர்
எழுத்துக்களுடன் துவங்கும் தாதுக்களுக்கு முன்னால் குறிலான அ
வுக்குப் பதில் நெடில் அ சேர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த அ மேல்
உள்ள உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது वृद्धि எழுத்துக்களாக
आ ऐ औ என மாறும் என்பது இலக்கண விதி. அதன்படி एधू
ईक्ष ऊह போன்ற தாதுக்களுக்கு முன்னால் குறிலான अ விற்குப்
பதில் आ சேர்க்கப்படுகிறது. आ + ए=ऐ, आ + ई=ऎ, आ + ऊ=औ
என்று மாறுகின்றன. எனவே ऐधत ऐधेतां ऐधन्त, ऐक्षत ऐक्षेतां ऐक्षन्त,
औहत औहेतां औहन्त என்று இறந்தகாலத்தின் கிரியारूपங்கள்
சொல்ல வேண்டும். நன்கு புரிவதற்காக एध தாதுவின் 6
லகாரங்களிலும் எல்லா रूपங்களையும் காண்போம்.

लट्

एधते

एधसे

एधे

एधेते

एधेथे

एधावहे

एधन्ते

एधध्वे

एधामहे

लङ्

एधत	एधेतां	एधन्त
एधथाः	एधेथां	एधध्वं
एधे	एधावहि	एधामहि

लोट्

एधतां	एधेतां	एधन्तां
एधस्व	एधेथां	एधध्वं
एधै	एधावहै	एधामहै

विधिलिङ्

एधेत	एधेयातां	एधेरन्
एधेथाः	एधेयाथां	एधेध्वं
एधेय	एधेवहि	एधेमहि

लृट्

एधिष्यते	एधिष्येते	एधिष्यन्ते
एधिष्यसे	एधिष्येथे	एधिष्यध्वे
एधिष्ये	एधिष्यावहे	एधिष्यामहे

लृङ्

एधिष्यत	एधिष्येतां	एधिष्यन्त
एधिष्यथाः	एधिष्येथां	एधिष्यध्वं
एधिष्ये	एधिष्यावहि	एधिष्यामहि

ஆத்மநேபத தாதுக்களும் பொருளும்

लभ्	लभते	பெறுகிறான்
स्पर्ध्	स्पर्धते	போட்டியிடுகிறான்
वेप्	वेपते	நடுங்குகிறான்
कम्प्	कम्पते	நடுங்குகிறான்
लम्ब्	लम्बते	தொங்குகிறான்
हेष	हेषते	களைக்கிறது (குதிரை)

हेष्	हेषते
बृंह्	बृंहते
जृम्	जृम्भते
स्पन्द्	स्पन्दते
स्रंस्	स्रंसते
भ्रंश्	भ्रंशते
त्रप्	त्रपते
लज्ज्	लज्जते
अय्	अयते
ईह्	ईहते
त्वर्	त्वरते
प्रथ्	प्रथते
बाध्	बाधते
गाह्	गाहते
सह्	सहते
शङ्क्	शङ्कते
वेष्ट्	वेष्टते
व्यथ्	व्यथते
भज्	भजते
कथ्	कथते
सज्ज्	सज्जते
रम्	रमते
मुद् (मोद्)	मोदते
रुच् (रोच्)	रोचते
शुम् (शोम्)	शोभते
वृत् (वर्त्)	वर्तते
द्युत् (द्योत्)	द्योतते

கணக்கிறது (குதிரை)
பிளிறுகிறது (யானை)
கொட்டாவி
விடுகிறான்
அசைகிறான்
நழுவுகிறான்
நழுவுகிறான்
வெட்கப்படுகிறான்
வெட்கப்படுகிறான்
செல்கிறான்
விரும்புகிறான்
அவசரப்படுகிறான்
புகழ்ப்பெறுகிறான்
துன்புறுத்துகிறான்
அமிழ்கிறான்
பொறுத்துக்
கொள்கிறான்
சந்தேகிக்கிறான்
சுற்றிக்கொள்கிறான்
துன்புறுகிறான்
நாடுகிறான்
தற்புகழ்ச்சி செய்து
கொள்கிறான்
சிக்குகிறான்,
உராய்கிறான்
இன்புறுகிறான்
சந்தோஷப்படுகிறான்
பிடிக்கிறது
விளங்குகிறான்
இருக்கிறான்
பிரகாசிக்கிறது

कम्	कामयते	விரும்புகிறான்
सू	सूयते	பிரஸவிக்கிறான்
दू	दूयते	துன்புறுகிறான்
दीप्	दीप्यते	ஒளிவீசுகிறது
विद्	विद्यते	இருக்கிறான்
युध्	युध्यते	சண்டை
		போடுகிறான்
डी	डयते	பறக்கிறான்
पद्	पद्यते	செல்கிறான்,
		அடைகிறான்
जन्-जा	जायते	உண்டாகிறான்
मृ	म्रियते	மரணமடைகிறான்

10 வது விகரணத்தில் எல்லா தாதுக்களுமே பெரும்பாலும் பரஸ்மைபத ஆத்மநேபத விசுதிகள் இரண்டையுமே ஏற்கின்றன. எனவே முன்பு படித்த பரஸ்மைபத தாதுக்களுடன் ஆத்மநேபத தாதுக்களையும் சேர்த்து चोरयते अर्थयते योजयते போன்ற ரூபங்களிலும் சொல்லலாம்.

லட்டில் வினைப்பகுதிகளுடன் ரூபங்கள் தாப்பட்டுள்ளன. மற்ற லகாரங்களில் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதைப் பிரதமபுருஷ ஏகவசன ரூபங்களைத் தந்து விளக்கம்பெறுவோம்.

लट्	लङ्	लोट्	विधिलिङ्	लृट्
एधते	ऐधत	एधतां	एधेत	एधिष्यते
ऊहते	औहत	ऊहतां	ऊहेत	ऊहिष्यते
ईक्षते	ऐक्षत	ईक्षतां	ईक्षेत	ईक्षिष्यते
वन्दते	अवन्दत	वन्दतां	वन्देत	वन्दिष्यते
द्योतते	अद्योतत	द्योततां	द्योतेत	द्योतिष्यते
प्रकाशते	प्राकाशत	प्रकाशतां	प्रकाशेत	प्रकाशिष्यते
सहते	असहत	सहतां	सहेत	सहिष्यते
वेष्टते	अवेष्टत	वेष्टतां	वेष्टेत	वेष्टिष्यते

प्रियते	अप्रियत	प्रियतां	प्रियेत	मरिष्यते
अर्थयते	आर्थयत	अर्थयतां	अर्थयेत	अर्थयिष्यते
रमते	अरमत	रमतां	रमेत	रंस्यते

இது போல் மற்றதாதுக்களையும் சொல்லலாம். அந்தந்த தாதுக்களுக்கு சில விசேஷ ரூபங்கள் வரும். லகுதாதுமாலாவில் அதனைக் காணலாம்.

பயிற்சி - தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

अस्मिन्गुरुकुले शतं विद्यार्थिनः वर्तन्ते ।
 ते प्रातः आगत्य आचार्यात् उपदेशं लभन्ते ।
 पाठ्येषु तेषां कौशलं दृष्ट्वा गुरवः मोदन्ते ।
 अस्मिन् अरण्ये बहवः गजाः विद्यन्ते ।
 तदा तदा ते बृहन्ते ।
 गजस्य मुखात् शुण्डा लम्बते ।
 वयं त्रयः सहस्रमितिधावने स्पर्धामहे । (मिति: மீட்டர்)
 सीता रावणं दृष्ट्वा प्रवाते कदली इव अवेपत ।
 हयः सादिनं दृष्ट्वा हन्ते ।
 बहवः छात्राः परीक्षायां उत्तीर्णाः पारितोषिकं लभन्ते ।
 कन्या वरं दृष्ट्वा त्रपते । (लज्जते)
 श्रान्तो बालकः कक्ष्यायां जृम्भते ।
 भीष्मादीन् दृष्ट्वा अर्जुनस्य हस्तात् गाण्डीवं अभ्रंशत ।
 शुक्लपक्षे चन्द्रकला प्रतिदिनं वर्धते ।
 दिवा सूर्यः प्रकाशते । रात्रौ च नक्षत्राणि प्रकाशन्ते ।
 बालाः प्रदर्शिनीं द्रष्टुं त्वरन्ते ।
 प्रयागे गङ्गा यमुना सरस्वती च सम्मिलन्ति । अतः तत्स्थलं त्रिवेणीनाम्ना
 प्रथते ।
 शिरोवेदना मां अतीव बाधते ।
 महिषाः तटाकं गाहन्ते ।
 पुरा कांग्रस् कक्षीयाः आङ्गलेयानां महान्तं उपरोधं असहन्त ।
 लक्ष्मणः स्वर्णमृगं दृष्ट्वा अशङ्कत ।
 लताः वृक्षान् वेष्टन्ते ।

बुद्धः यागपशून् दृष्ट्वा अव्यथत ।

अल्पज्ञः जनः विकथ्यते, बहुशः तूष्णीं वर्तते ।

लङ्कां गत्वा, सीतां दृष्ट्वा प्रतिनिवृत्तं हनुमन्तं रामः अस्वजत ।

तैलशून्यं चक्रं अक्षे सज्जते ।

दशमः पाठः — பாடம் 10

आपणं गच्छावः

(ஸம்பாஷணம்)

- मोहनः — प्रिय सोहन, किं त्वं मया सह आपणं आगमिष्यसि?
- सोहनः — बाढम्, अहं अपि अवश्यं आगमिष्यामि ।
- मोहनः — तत्र किं करिष्यसि?
- सोहनः — अहं वस्त्राणि पादत्राणे च क्रेष्यामि ।
- मोहनः — ह्यः अहं मम वस्त्रजातं अक्रीणाम् ।
- सोहनः — अद्य त्वं किं क्रेष्यसि?
- मोहनः — पादत्राणमात्रम् ।
- सोहनः — त्वरितं आगच्छ । (उभौ आपणं गच्छतः)
- मोहनः — प्रियसोहन, पश्य ! द्वौ रक्षिणौ पुरुषं नयन्तौ गच्छतः ।
- सोहनः — ओह ! आगच्छ, आगच्छ, किमर्थं सः पुरुषः ताभ्यां गृहीतः? पश्याव ।
- मोहनः — बाढम्, अहं अपि ज्ञातुं इच्छामि ।
- सोहनः — असौ चोरः भवेत् इति अहं मन्ये ।
- मोहनः — अहं अपि तथैव चिन्तयामि ।
- सोहनः — गच्छतु असौ । फलानां आपणं आगच्छ ।
- मोहनः — साधु, अत्र बहवः फलापणाः सन्ति । त्वं कानि फलानि क्रेतुं इच्छसि?
- सोहनः — मह्यं आम्रफलानि रोचन्ते । हे फलविक्रेतः, फलानां मूल्यं किम्?
- आपणिकः — एकैकस्य फलस्य मूल्यमेकं रूप्यकम् ।
- मोहनः — मह्यं एकं फलं देहि ।
- सोहनः — अहं एकं आस्वादयानि । एतत् मधुरं वा न वा इति

ज्ञातुं इच्छामि ।

आपणिकः — सर्वाणि फलानि मधुराणि एव । न अत्र कोऽपि सन्देहः ।

मोहनः — साधु, मूल्यं गृहाण । (उभौ फलानि क्रीत्वा गच्छतः)

पादत्राणे இருகாலணிகள் வசுஜாதம் துணிமணி ரக்ஷிணौ இரு காவல்காரர்கள் विक्रेतः वियापारीयेय (विक्रेता सम्बोधनाप्रथमैक)

एकादशः पाठः பாடம் 11

अरविन्दः प्रकाशश्च ।

- अरविन्दः — भ्रातः । चिराय त्वां पश्यामि ।
 प्रकाशः — सत्यम् । डिल्लीं गतः आसम् । ह्यः एव प्रत्यागतः ।
 एहि वृक्षच्छायायां उपविशावः ।
 अरविन्दः — अपि कुशलम्?
 प्रकाशः — कुशलम् । अपि ते परीक्षा संपूर्णा (संपन्ना)?
 अरविन्दः — सम्पन्ना । परं कठिना आसीत् ।
 प्रकाशः — कुतः? किं न सम्यक् पठितम्?
 अरविन्दः — पठितम् । अथापि श्रमः आसीत् ।
 प्रकाशः — कश्चित् पर्वतं आरोहति । अन्यः पर्वतात् अवतरति ।
 कस्य श्रमः अधिकः?
 अरविन्दः — यः आरोहति, तस्य ।
 प्रकाशः — कुतः?
 अरविन्दः — भूमेः आकर्षणशक्तिः अस्ति । तस्याः प्रतीपं गच्छति ।
 ततः श्रमः अधिकः ।
 प्रकाशः — साधु । नदी प्रवहति । तस्यां एकः अनुप्रवाहं तरति ।
 अन्यः प्रतीपं तरति । कस्य श्रमः अधिकः?
 अरविन्दः — यः प्रतीपं तरति, तस्य ।
 प्रकाशः — कुतः?
 अरविन्दः — नदी निम्नं प्रति वेगेन प्रवहति । मनुष्यः वेगस्य प्रतीपं
 गच्छति । अतः तस्य श्रमः अधिकः ।

- प्रकाशः — गुरुः उपदिशति । शिष्यः अधिगच्छति । कस्य श्रमः अधिकः?
- अरविन्दः — शिष्यस्य ।
- प्रकाशः — कुतः?
- अरविन्दः — न जाने । गुरुः असकृत् वदति । “अतीव सरलं एतत् । इदमपि न जानासि वा?” इति ।
- प्रकाशः — वयस्य! शृणु । कारणं वदामि । गुरुः पाठस्य विषयं जानाति । यत् जानाति तत् वदति । अतः तस्य श्रमः न । अवतरणं सुकरं किल? शिष्यः शब्दात् तत् (ज्ञानं) अधिरोहति । सः न जानाति । आचार्यस्य वाक्यात् तत् (ज्ञानं) जानाति । अतः श्राम्यति ।
- अरविन्दः — एवं वा? गुरोः शब्दं शृणोमि । ततः तस्यार्थं चिन्तयामि । ततः तत्त्वं कथञ्चित् मनसि धारयामि । अतः क्लिश्यामि ।
- प्रकाशः — एवं एतत् । गुरुः अपि अध्ययनकाले एवमेव अक्लिश्यत् ।
अतः उत्साहवान् भव ।
ज्ञानात् शब्देऽवतरति शब्दात् तद् अधिरोहति ।
विनेता च विनेयश्च परः श्राम्यति नाऽऽदिमः ॥
- अरविन्दः — अहं अन्वयं वदामि ।
- प्रकाशः — कथय ।
- अरविन्दः — विनेता ज्ञानात् शब्दे अवतरति ।
- प्रकाशः — कः अर्थः ।
- अरविन्दः — गुरुः ज्ञानात् शब्दे अवतरति । ज्ञात्वा उपदिशति ।
- प्रकाशः — ततः परम्?
- अरविन्दः — विनेयः शब्दात् तत् अधिरोहति । शिष्यः शब्दं श्रुत्वा ज्ञानं प्राप्तुं प्रयत्नं करोति ।
- प्रकाशः — साधु उक्तम् । (साधूक्तम्)
- अरविन्दः — परः (पश्चादुक्तः) शिष्यः श्राम्यति । आदिमः (पूर्व उक्तः) न । न श्राम्यति ।

புராசா: — பல் ! பல் !!

சிராய நீண்ட நாட்கள் கழிந்தபின், நெடுநேரமாக ப்ரி +
 ஆ + ரத: = ப்ரியாத: திரும்பி வந்தேன். அபி வாக்கியத்தின்
 ஆரம்பத்தில் வரும்போது கேள்வியைக் குறிக்கும் you go நீ
 போகிறாய் Do you go நீ போகிறாயா? என்பதுபோல். பர் ஆனால்
 அதுபி ஆனாலும் ப்ரிபி எதிரிடையாக அநுபுவாஹ் பிரவாககத்தை ஒட்டி
 தரதி நீந்துகிறான் நிபி பள்ளம் ஜானாதி அறிகுகிறான் அபிரோஹி
 ஏறுகிறான், ஸ்ரோமி கேட்கிறேன் கிரயாமி கஷ்டப்படுகிறேன் வினேதா
 ஆசிரியர், போதிப்பவர் வினேய: போதிக்கப்படுபவர் ஸ்ராம்யதி
 சிரமப்படுகிறான் பல் !பல் !! உணர்ச்சியைக் குறிக்கும் சொல்.
 மொழிக்கு அப்பாற்பட்டது பல் ! பல் !.

While teacher descends from knowledge to words, the
 taught ascends from words to knowledge. So the latter feels
 fatigued, while the former does not.

ஆசிரியர் அறிவிலிருந்து சொல்லிற்கு (மேட்டிலிருந்து
 பள்ளத்தில் இறங்குவது போல் எளிதில்) இறங்குகிறார். கற்கும்
 மாணவன் சொல்லிலிருந்து அறிவிற்கு ஏறுகிறான். அதனால்
 பின்னவன் கஷ்டப்படுகிறான். முன்னவன் அப்படி அல்ல.

பாடம்: பாடம் 12

ஆத்மநேபதத்தில் மேலும் சில தாதுக்கள் அதிகம்
 பழக்கத்தில் உள்ளவை. தாதுக்களும் அவைகளின்
 லட்ருபமும், பொருளும் தரப்படுகின்றன.

ஸந்	ஸந்தே	அசைகிறது, துடிக்கிறது
பாஜ்	பாஜதே	ஒளிக்கிறான், விளங்குகிறான்
பாஷ்	பாஷதே	பேசுகிறான்
ஜாஷ்	ஜாஷதே	கொண்டாடுகிறான்
ஷம்	ஷமதே	பொறுத்துக் கொள்கிறான், திறமை பெறுகிறான்
காஹ்	காஹதே	அமிழ்கிறான், நுழைகிறான்

शिक्ष	शिक्षते
मिक्ष	मिक्षते
ध्वंस	ध्वंसते
चेष्ट	चेष्टते
शुभ्	शोभते
द्युत्	द्योतते
मुद्	मोदते
कृप	कल्पते
डि	डयते
स्मि	स्मयते
तप	तप्यते
मन्	मन्यते
दीप	दीप्यते
जा	जायते
बुध	बुध्यते
युध	युध्यते
रुध	रुध्यते
दू	दूयते
द्रि	द्रियते

கற்கிறான்

பிச்சை எடுக்கிறான், யாசிக்கிறான்.

அழிகிறான்

இயங்குகிறான்

விளங்குகிறான்

ஒளிக்கிறான்

சந்தோஷப் படுகிறான்

அமைகிறது, திறமை பெறுகிறான்

பறக்கிறது

சிரிக்கிறான், வியக்கிறான்.

தவம் செய்கிறான், வாடுகிறான்

நினைக்கிறான்

ஒளிக்கிறான், எரிகிறான்

பிறக்கிறான், தோன்றுகிறான்

அறிகிறான்

சண்டையிடுகிறான்

தடைசெய்கிறான்

வருந்துகிறான்

ஆதரவு தருகிறான். பெரும்பாலும் ஆ என்ற

உப ஸர்க்கத் துடனேயே வழக்கிலுள்ளது.

இவைகளின் லட்டின் வடிவம் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்ற ஐந்திலும் பிரதம புருஷனில் (தன்னிலையில்) ஏக வசனத்தில் ரூபங்களைத் தருகிறோம். மற்றவைகளை முன்வழி காட்டிய படி நீங்களே ஊகிக்கமுடியும்.

लङ्	लोट्	विधिलिङ्	लृट्
अस्पन्दत	स्पन्दतां	स्पन्देत	स्पन्दिष्यते
अभ्राजत	भ्राजतां	भ्राजेत	भ्राजिष्यते
अभाषत	भाषतां	भाषेत	भाषिष्यते
अश्लाघत	श्लाघतां	श्लाघेत	श्लाघिष्यते

பயிற்சி - தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

மனுஷ்யஸ்ய தக்ஷிணவாமயோ: (வலது இடது இரு) ஹஸ்தயோ: ரக்நாடீ
(ரத்தக்குழாய்) ஸ்பந்ததே

ஸந்நம். (துடிப்பை) அநுசூத்ய சுமணஸ்ய (நோயாளியுடைய) பரிஸ்திதி

(நிலைமையை) வோததே/வூத்யதே।

மாता யया भाषया अभिकेन (செவ்வடன்) सह भाषते, सा मातृभाषा।

भगवान् दीनानां अपराधान् क्षमते।

ग्रीष्मेषु (கோடையில்) महिषाः पङ्किलानि (சேறுமிக்க) निपानानि (குட்டைகளை) गाहन्ते।

बालः शङ्करः कालटीग्रामे कस्माश्चित् दरिद्रायाः गृहस्य द्वारे अभिक्षत।

परं सा तस्मै किमपि दातुं न अकल्पत।

जनाः स्थानात् (பதவியிலிருந்து) भ्रष्टं (நழுவினவனை) निन्दन्ति, पुनः

तमेव स्थानमापन्नं (பதவியடைந்தவனை) श्लाघन्ते।

यथा यथा शासनं परिवर्तते, (மாறுகிறது) तथा तथा पारिवारिकाः

(சூழ்ந்திருப்பவர்கள்) चेष्टन्ते।

“यदि एकस्य नरस्य भोजनं न सुलभं, तर्हि जगदेव ध्वंसतां” इति भारती गर्जति स्म।

दन्ताः केशाः नखाः नराश्च यदि स्थानभ्रष्टाः (இருக்கும் நிலையிலிருந்து

விழுந்து விட்டால்) न शोभन्ते। अतः कोऽपि स्थानं न परित्यजेत्।

पाण्डवाः कौरवाश्च द्रोणाचार्यात् अस्त्रविद्यां अशिक्षन्त।

इयं वीथी नालदीपैः (குழாய் விளக்குகளால்) द्योतते।

मोदकः बालकाय रोचेत एव। (एव कட்டாயம்)

यदि महात्मा गान्धिः पुनः अजीविष्यत् तर्हि अस्य देशस्य परिस्थितिं

(சூழ்நிலையை) दृष्ट्वा अशोचिष्यत (அஸ்மயிष्यत)।

பயிற்றி - ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்,

1. வானத்தில் மின்னல் (வித்யுத்) மின்னுகிறது.
2. கௌஸல்யை ராமனைப் பெற்றெடுத்தான்.
3. நீலவானத்தில் சந்திரன் விளங்குகிறான்.
4. தசரதர் ராமனை அரசனாகச் செய்ய (ராஜனம் கரு) விரும்பினார். (ईह-कम् इरण्णम् ஒன்றை பயன்படுத்தவும்)
5. நீ சங்கீதம் கற்றுக்கொள்கிறாய்? (शिक्ष)
6. நீ நடனம் கற்றுக்கொள்வாய்.
7. மகான்கள் பொய் பேசமாட்டார்கள்.
8. கடிகாரம் நொடிக்கு நொடி (புரிஷ்ணம்) துடிக்கிறது.
9. ராமன் காட்டில் நுழைந்தான்.

10. எனக்கு கரணைக்கிழங்கு (सूरणकन्दः) பிடிப்பதில்லை.
11. உங்களது வரவால் நாங்கள் சந்தோஷமடைகிறோம்.
12. சிட்டுக்குருவிகள் (चटकाः) சிறகுகளை (पक्षान्) அசைத்து (विधूय) பறக்கின்றன.
13. அயோத்தி மக்கள் "ராமன் ராஜாவாக ஆகட்டும்" என ஆசைப்பட்டனர்.
14. சீதை வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் இரட்டைக்குழந்தைகளைப் (यमलौ पुत्रौ) பெற்றாள்.
15. 'மக்கள் தங்களை ஆதரிக்கிறார்கள்' என்று எல்லா அபேக்ஷகர்களும் (सर्वे अपि अपेक्षकाः) நினைக்கிறார்கள்.
16. புத்திர சோகத்தால் இறக்கப்போகிறாய் என ஒரு சாபம் தசரதருக்கு இருந்தது. (म्रिय-विद्य)
17. அஸாமிய ஜனங்கள் (असमीयाः प्रजाः) மண்ணெண்ணையின் (मृत्तैलस्य) வெளியேற்றத்தைத் (बहिर्गमनं) தடுக்கிறார்கள்.
18. தேவகிக்கு எட்டாவது பிள்ளை பிறக்கப்போகிறான் (जन्) என கம்ஸன் வருந்தினான். (दू)
19. இறைவா ! என் பிழைகளைப் பொறுத்தருள்வாய்.

त्रयोदशः पाठः — பாடம் 13

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् ?

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलं என புதிய பாடம் இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மஹாகவிகளின் இலக்கியங்களுடன் உங்களுக்கு நேரிடைத் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இது முன்னேடி. காலிதாஸன் மூன்று செய்யுள் காவியங்களையும், மூன்று நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார். அவரது நூல்களில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றது சாகுந்தலம் எனும் அபிஜ்ஞான சாகுந்தலம். அதனைச் சுருக்கி இங்கே தருகிறோம். ரஸம் நிறைந்த இனிமையான சுலோகங்கள் அதில் அதிகம் உண்டு. அவைகளைப் பின்னர் கற்கலாம். ஸம்பாஷணைகளை மட்டும் கூடியவரை அவரது சொற்களைக் கொண்டே அமைத்திருக்கிறோம். கடின பதவுரையும் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள வினைச்சொற்களைச் சிறிது சிறிதாக அவற்றின் வேறுபாடுகளுடன் இனிக் கற்போம்.

இதனைப் படியுங்கள். தமிழில் அழகாக மொழிபெயர்த்துப் பாருங்கள். எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். திருத்திச் சீர்படுத்தித் தருகிறோமே. சிறு ஸம்ஸ்கிருத நாடகங்களைப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் மற்றவிழாக்களிலும் இடையே நிகழ்ச்சியாகப் புகுத்தி நாடகமாக நடித்துப் பாருங்கள். ஸம்ஸ்கிருத மொழியை எளிதில் நம்பிக்கையுடன் கையாளப்பழக இது ஒரு நல்ல வழி. இந்த வழியில் எல்லா மஹாகவிகளுடன் வரிசையாகத் தொடர்பு கொள்வீர்கள்.

प्रार्थना

भूरापोऽग्निर्मरुद्व्योम सूर्यश्चन्द्रश्च दीक्षितः ।

प्रत्यक्षास्तनवो यस्य स शंभुः शं तनोतु नः ॥

प्रथमं दृश्यम्

(स्थानं - हिमवतः प्रदेशः । मालिनीतीरं, तत्र कण्वस्य ऋषेः आश्रमः । हरिणः कश्चित् वेगेन धावति । युवराजः दुष्यन्तः रथेन त्वरितं हरिणं अनुसरति, तं बाणेन वेद्धुं इच्छति । सारथिः परावृत्तः दुष्यन्तं पश्यति)

सारथिः - राजकुमार ! इमं हरिणं, धनुष्पाणिं त्वां च पश्यन् अहं दारुकावने हरिणं अनुधावन्तं कैलासपतिं स्मरामि ।

दुष्यन्तः - सूत ! अनेन सारङ्गेण वयं सुदूरं आकृष्टाः । अयं इदानीमपि वेगेन धावति । पश्य ! पश्य ! सुदूरं गतः हरिणः ।

सारथिः - भूमिः अत्र न समा । उत्खाताः बहवः । अतः रथः मन्दं गच्छति । इतः परं समा भूमिः दृश्यते ।

दुष्यन्तः - तर्हि अभीशून् विमुञ्च ।

सूतः - यत् आज्ञापयति आयुष्मान् । इदानीं अश्वाः वायुवेगेन धावन्ति ।

दुष्यन्तः - (रथवेगं अनुभवन्) सूत ! इदानीं रथो वेगेन चलति किल !

अतः यत् दूरतः सूक्ष्मं क्षणात् प्राक् अवर्तत, तत् क्षणात् विपुलं भवति ।

यद् वक्रं अभवत्, तत् समरेखं भवति । हन्त ! न किमपि दूरे, न

वा समीपे । न च पार्श्वे । सर्वं क्षणेन तिरोभवति । अहो रथस्य वेगः ! एष हतः हरिणः । (चापे शरं सन्दधाति । तदा रथस्य पुरतः तपस्विनः उपस्थिताः ।)

तपस्विनः - भो राजन् । अयं आश्रममृगः । न हन्तव्यः । न हन्तव्यः ।

दुष्यन्तः - (ससंरंभं) वाजिनः प्रगृहाण । (सूतः रथं स्थापयति । तपस्विषु अन्यतमः वैखानसः पुरतः आगच्छति । द्वौ ऋषिकुमारौ तं अनुगच्छतः)

वैखानसः - (हस्तं उद्यम्य) आश्रममृगः अयम् । न हन्तव्यः । न हन्तव्यः । तूलाशौ अग्निं मा क्षिप । अतिलोलं हरिणस्य जीवितम् । तव शराः वज्रसाराः ।

दुष्यन्तः - एषः प्रतिसंहरामि । (शरं तूणीरि निक्षिपति ।)

वैखानसः - सदृशं एतत् तव, पुरुवंशे जातस्य राज्ञः । एवंगुणोपेतं चक्रवर्तिनं पुत्रं आप्नुहि । (राजा तान् प्रणमति ।)

वैखानसः - राजन् ! वयं समिधां आहरणाय प्रस्थिताः । एषः कुलपतेः कण्वस्य आश्रमः । अन्यत् कार्यं न चेत् अतिपतति, आश्रमं प्रविशतु भवान् । अतिथेः उचितं सत्कारं आप्नोतु ।

दुष्यन्तः - अपि कुलपतिः अत्र सन्निहितः ?

वैखानसः - इदानीमेव सोमतीर्थं गतः । तस्य दुहिता शकुन्तला सन्निहिता । सा अतिथेः सत्कारं करिष्यति । साधयामः । (तपस्विनः निर्गच्छन्ति ।)

दुष्यन्तः - सूत ! चोदय अश्वान् । आश्रमदशनेन आत्मानं पुनामि ।

सूतः - यत् आज्ञापयति आयुष्मान् । (रथः चलति ।)

दुष्यन्तः - सूत ! आश्रमं भूमिं आगताः वयम् । तत् अत्रैव रथं स्थापय । अवतरामि ।

सूतः - तथा । धृताः प्रग्रहाः । अवतरतु आयुष्मान् ।

दुष्यन्तः - (अवतीर्थं) सूत ! आश्रमं प्रविशामि । त्वमपि अत्र अश्वान्

விश्रामय ।

सूत - तथा ।

ராஜா - (परिक्रम्य अवलोक्य) इदं आश्रमद्वारम् । प्रविशामि । शान्तं इदं आश्रमपदम् । (आत्मानं अवलोकयन्) अये! दक्षिणः बाहुः स्फुरति । शुभं निमित्तं किल? अथवा यद् भवितव्यं तत् सर्वत्र भवति । (नेपथ्ये-कन्यकाः परस्परं आलपन्ति । कर्णं दत्त्वा) अये! वृक्षवाटिकां दक्षिणेन आलापः । अत्र गच्छामि । एताः तपस्विकन्यकाः । बालपादपानां जलं दातुं इतः एव आगच्छन्ति । (ताः पश्यन्) मधुरं आसां दर्शनम् । इमां वृक्षच्छायां आश्रित्य ताः प्रतिपालयामि ।

(यवनि का परिवर्तते ।

கடின பதவுரை. முதல் மங்கள சுலோகம் ஸந்தி பிரித்துப் பின் பொருள் காணலாம். भूः आपः अग्निः मरुत् व्योम, सूर्यः चन्द्रः च, प्रत्यक्षाः तनवः यस्य, सः शंभुः । भूः நிலம். आपः நீர் (எப்போதும் பஹுவசனம்)-மரூத் காற்று, व्योम ஆகாசம், दीक्षितः வேள்விபுரிய ஆயத்தமாயுள்ளவன். प्रत्यक्षाः நேரிடையாக உணரப் பெறுகிற. तनवः (तनुः) உடல்கள். शं तनोतु மங்களத்தைப் பரப்பட்டும். दृश्यं காட்சி. मालिनी ஒரு ஆறு. त्वरितं வேகமாக, वेष्टुं அடிக்க. परावृत्तः திரும்பியவனாக, धनुष्पाणिं வில்லைக் கையில் கொண்ட, दारुकावने தாருகாவனம் என்ற காட்டில் अनुधावन्तं துரத்துகிற, தொடர்ந்து ஓடுகிற, आकृष्टा: இழுக்கப்பட்டவர்கள். उत्खाताः மேடுபள்ளங்கள். अभीशून् विमुञ्च கடிவாளத்தைத் தளர்த்துவாய், आयुष्मान् வயதில் மூத்தவர் மரியாதையுடன் இனையவர்களை அழைக்கிற சொல். திருவளர்ச் செல்வன். विपुलं விரிவுள்ளதாக, तिरो भवति மறைகிறது. एष हतः हरिणः இதோ மான் அடிக்கப்பட்டது. (எதிர் பார்ப்பதைச் சொல்கிற சொல் வழக்கு). सन्दधाति தொடுக்கிறான். இணைக்கிறான். பொறுத்துகிறான். न हन्तव्यः - கொல்லத்தக்கது அல்ல. अन्तरे இடையில், उपस्थिताः

வந்து நிற்கின்றனர். ப்ரஹ்ம இழுத்துப் பிடி. நிறுத்து. உத்ய
உயர்த்தி, தூராசி: பஞ்சுப் பொதி, குப்பைக் குவியல், மா க்ஷிப
எறியாதே. அதிலுள் மிகவும் ஆட்டம் கண்டது, வலிவற்றது.
வஜ்ரசார: வஜ்ராயுதம் போல் வலிவுள்ளது. ப்ரதிசஹ்ரமி திரும்பப்
பெறுகிறேன். தூரீர: அம்புறுத் தூணி. அபூஹி அடைவாய்! சமிக்ஷா
சமித்துக்களுடைய, ப்ரஸ்திதா: கிளம்பியிருப்பவர்கள். ந சேத் அதிபததி
குறுக்கிட வில்லையானால், சநிஹித: அருகிலிருப்பவர், உள்ளே
இருப்பவர், சாபயாம: ஸாதிக்கிறோம். (இங்கு) போய் வருகிறோம்.
நிர்ஹந்தி வெளியேறுகிறார்கள். சோதய - தூண்டுவாய், புநாமி
புனிதப்படுத்திக் கொள்கிறேன், ப்ரஹ்: கடிவாளம், தூத: இழுத்துப்
பிடிக்கப்பட்டது, அவதரது இறங்குவீர். விஸ்ராமய - களைப்பாறச்
செய்வாய், அஸ்ரமபதம் - ஆச்ரமத்தின் சூழ்நிலை, ஆச்ரமம்
அமைந்துள்ள இடம், ஸுரதி துடிக்கிறது, ப்ரவீதயம் நேர
வேண்டியது. நேபத்யே திரைமறைவில், கர்ணம் தவா காது கொடுத்து
(கேட்டு) வுக்ஷவாடிகா மரவரிசை, தோட்டம், தக்ஷிணே வலது
பக்கத்தில் பாடப: மரம். யவனிகா ப்ரவீததி திரை மாறுகிறது. (காட்சி
மாறுகிறது).

குறிப்பு பூர்வே அபேண (பக்ஷிமேன) தக்ஷிணே உத்தேண இவை
அவ்யயங்கள். விபக்தி அமைந்த பெயர்ச் சொற்கள் போல்
தோன்றுபவை (விபக்திப்ரதிரூபக அவ்யயம்) கிழக்குப் புறமாய்,
மேற்கில், தென்புறத்தில் வடக்கில் என்று பொருள்படும்.
இவற்றிற்கு முன் சேரும் பதங்கள் துவிதீயா விபக்தியில் வரும்.
உதாரணம் :- அலயம் பூர்வே, விக்ஷிம் பக்ஷிமேன (அபேண) கிரி தக்ஷிணே, விந்யம்
உத்தேண, உத்தரபாரதம் । பக்ஷிமபர்வதத்ரேணி பக்ஷிமேன கேரலதேச: । ஶ்ரீரங்
தக்ஷிணே, த்ரிஸி: புரீ உத்தேண காவேரி ப்ரவஹி ।

चतुर्दशः पाठः - பாடம் 14 धातवः उपसर्गाश्च

தாதுக்களும் உபஸர்க்கங்களும் (1)

உபஸர்க்கங்களைப் பற்றி முன்பு (பாடமாலா 2ல் 14ம் பாடம் அனுவாதமாலா 20ல்) படித்தோம். தாதுக்களுடன் இணைந்து அவற்றின் பொருளை அவை மாற்றுகின்றன. பொதுவாக தாதுக்கள் அவற்றின் பொருள் காரணமாக அகமீக (intransitive) சகமீக (transitive) என இரு வகைப்படுகின்றன. உபஸர்க்கங்கள் சேரும் போது அகர்மகம் ஸகர்மகமாகவும், ஸகர்மகம் அகர்மகமாகவும் மாறிவிடக் கூடும். உபஸர்க்கங்கள் 22. அவை ஒவ்வொரு தாதுவுடனும் சேரும் என்பது நியதி அல்ல. சில ஸமயம் 2-3 உபஸர்க்கங்கள் கூட கூட்டணியாக ஒரு தாதுவுடன் சேரும். கீழே சற்று விரிவான பட்டியல் தரப்படுகின்றது.

१. भू-भूव् (அகமீக) भवति இருக்கிறான். प्रभवति தோன்றுகிறான், வல்லவனாகிறான். सम्भवति நேருகிறது, अनुभवति (சகமீக) அனுபவிக்கிறான். उद्भवति உண்டாகிறது, अभिभवति தோற்கடிக்கிறான், மீறுகிறான்.

உதாஹரணம் :- सः नीरोगः भवति ।

गिरिः नदी प्रभवति ।

मनसि दुष्टे कलहः संभवति

साधु कर्म कुर्वन् सुखं अनुभवति ।

भूमेः वृक्षः उद्भवति ।

रामः रावणं अभिभवति ।

२. शुच-शोच शोचति வருந்துகிறான், अनुशोचति பின் வருந்துகிறான்.

உதாரணம் :- विभीषणः भ्रातरं स्मरन् शोचति ।

रावणः इन्द्रजितिं हते स्वेन कृतं दुष्कृत्यं (கெட்ட செயலை) अनुशोचति ।

3. ஜப-ஜபதி ஜபிக்கிறான், உபஜபதி ரகசியமாய் சொல்கிறான், கோள் சொல்கின். ऋषिः ईश्वरस्य नाम जपति । मन्थरा कैकेय्याः कर्णे उपजपति ।

4. ஞ-ஞதி நடக்கிறான், ஞ-ஞதி நான்கு பக்கங்களிலும் செல்கிறான். பரவுகிறது, ஞ-ஞதி ஸஞ்சரிக்கிறான் அநுஞதி செல்கிறான். அ-ஞதி (சகம்க) தொடர்ந்து செய்கிறான். அ-ஞதி (சக) தாண்டிச் செல்கிறான், உ-ஞதி (சக) உச்சரிக்கிறான், அ-ஞதி குணம் வைக்கிறான், வ-ஞதி (வி + அ-ஞதி + ஞதி) விபசாரம் செய்கிறான், கட்டுப்பாட்டை மீறிச் செல்கிறான், ப-ஞதி துணைநின்று செயல் புரிகிறான், உ-ஞதி அருகிலிருந்து பணிவிடை புரிகிறான்.

सः वीथ्यां चरति । तस्य विजयवार्ता (வெற்றிச் செய்தி) प्रचरति । मम पिता देशं परितः सञ्चरति । तस्य पुत्रः पितरं सर्वदा अनुचरति । श्रेष्ठः नरः शुभं आचरति । दुष्टः साधुं मार्गं अतिचरति । बालः श्लोकान् सम्यक् उचरति । मात्रिकः पत्नीं वशीकर्तुं अभिचरति । तस्य भार्या दुष्टा व्यभिचरति । अयं सेवकः कार्यालये सम्यक् परिचरति । अन्नापणे कर्मकरः आगतान् मिष्टेन भोजनेन उपचरति ।

5. ல-லதி பேசுகிறான், ல-லதி புலம்புகிறான், பிதற்றுகிறான், வ-லதி அழுகிறான், புலம்புகிறான், அ-லதி மறுக்கிறான், இருப்பதை இல்லை எனவும் இல்லாததை இருப்பதாகவும் ஸாதிக்கிறான். ச-லதி பிறருடன் கூடிப் பேசுகிறான், அ-லதி பாடுகிறான்.

भार्या एकान्ते किमपि लपति । सः धनं नष्टं इति प्रलपति । निद्राणः स्वप्ने किमपि दृश्यं दृष्ट्वा प्रलपति । माता पुत्रं गतं ज्ञात्वा विलपति । ऋणं गृहीतवान् रामः ऋणं न गृहीतं इति अलपति । रामः भ्रातृभिः सह संलपति । गायिका भैरवीरागं आलपति ।

गै-गायति பாடுகிறான், விगायति இழிவாய் பேசுகிறான், उद्गायति உரக்கப்பாடுகிறான்.

रामः मधुरं गायति । सः अलब्धवेतनं स्वामिनमधिकृत्य विगायति ।
(अलब्धवेतनः சம்பளம் பெறாதவனாக) कोलाहलः महान् रंगे । अतः
सीता उद्गायति ।

७. दा-यच्छति கொடுக்கிறான், प्रयच्छति நன்கு அளிக்கிறான்.

रामाय सीतां यच्छति जनकः । प्रभो वेङ्कटेश मह्यं प्रियं प्रयच्छ ।

८. यम-यच्छति அடக்குகிறான், नियच्छति संयच्छति நன்கு
அடக்குகிறான், उयच्छति முயற்சி செய்கிறான்.

मुनिः मनः यच्छति । साधकः स्वे लक्ष्ये मनो नियच्छति । आत्मनो
दृष्टिः न परदारेषु पतेत् इति सः आत्मनः चक्षुषी संयच्छति । रमेशः
नूतनं गृहं निर्मातुं उयच्छति ।

7-8 தாதுக்கள் ஒரே வடிவில் காணப்பட்டாலும் பொருள் வேறுபடும்.

दा என்ற தாது ஸார்வதாதுகமான லட் லங் விதிலிங் லோட்
என்ற லகாரங்களில் யச்சு என்று மாறுபட்டு யच्छति அயच्छத் யच्छேத்
யச்சது என்று வரும். ல்ருட்டில் दास्यति லிட்டில் ददौ என்ற ரூபம்
பெறும். यम என்ற தாது யच्छति, अयच्छत्, यच्छेत्, यच्छतु என்று 7ம்
தாது போல் ரூபம் பெறும் ஆனால் ல்ருட்டில் यंस्यति லிட்டில் ययाम
என்றும் ரூபம் பெறும்.

एते अष्टौ धातवः उपसर्गेण विशिष्टं अर्थं बोधयन्ति ।

பயிற்சி ஸம்ஸ்கருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. கங்கை எங்கிருந்து தோன்றுகிறது?
2. செய்த செயலின் பலனை அநுபவிக்கிறேன்.
3. ரமேசன் விஜயனைப் போட்டியில் தோற்கடிக்கிறான்.

4. என் மாட்டுப் பெண் என் பிள்ளையிடம் நடந்ததைப் பற்றி கோள் சொல்கிறாள்.
  5. அவள் இனிமையாகப் பாடுகிறாள்.
  6. நடந்ததைப் பற்றி அவன் வருந்துகிறான்.
  7. ராமன் காட்டில் ஸீதையுடன் ஸஞ்சரிக்கிறான்.
  8. நீங்கள் சுலோகங்களை நன்கு உச்சரிப்பீர்கள்.
  9. குருவை வினயத்துடன் உபசரிப்பாய்
  10. மனத்தை நன்கு அடக்குவாய்.
  11. ரகு குருவின் உபதேசத்தால் கார்யத்தை நன்கு தொடர்ந்து செய்கிறான். (அநுஷ்டிக்கிறான்.)
  12. அவன் உனக்குப் பணம் தரப்போகிறான்.
  13. நீ இவனுக்கு உணவைக் கொடு.
  14. அவள் பைரவி ராகத்தை அழகாகப் பாடுகிறாள்.
  15. எங்கும் இவனே ஜயிப்பான் எனச் செய்தி (வாதி) பரவுகிறது.
  16. தாய் மகனை நினைத்து (स्मृत्वा) ப் புலம்புகிறாள்.
- மேலும் சில தாதுக்களை உபஸர்க்கங்களுடன் பின்னர் தெரிந்து கொள்வோம்.

पञ्चदशः पाठः - பாடம் - 15

अभिज्ञान शाकुन्तलम् (संक्षेपः) - 2

[स्थानम् - कण्वस्य आश्रमः । तस्य अन्तः वृक्षवाटिका । कण्वेन वर्धिता कन्या शकुन्तला । कण्वं महर्षिं सा पितरं पश्यति । ताः संभूय वृक्षाणां सेचनं कुर्वन्ति । दुष्यन्तः वृक्षेण अन्तरितः ताः पश्यति]

अनसूया - शकुन्तले! तातस्य कण्वस्य त्वं प्रिया सुता । त्वत्तोऽपि प्रियतराः

इमे वृक्षाः । अतः सुकुमारीं अपि त्वां वृक्षसेचने नियोजयति ।

शकुन्तला - न केवलं तातस्य नियोगः । ममापि सोदरेष्विव स्नेहः एतेषु ।

दुष्यन्तः - कथं इयं सा कण्वदुहिता । पादपान्तरितः विस्रब्धं पश्यामि ।

सरसिजं शैवलेनापि रम्यम् । चन्द्रः कलङ्केनापि रम्यः । इयं वल्कलेनापि
मनोज्ञा । स्वभावतः मधुराणां आकृतीनां सर्वं मण्डनं नाम ।

शकुन्तला - प्रियंवदे! पश्य! एषः केसरवृक्षः पल्लवैः मां आह्वयति
अङ्गुलीभिरिव । गच्छामि ।

प्रियंवदा - शकुन्तले! तत्रैव त्वं मुहूर्तं तिष्ठ !

शकुन्तला - किं निमित्तम्?

प्रियंवदा - एकाकी केसरवृक्षः । त्वं लतेव दृश्यसे । त्वया सः लतासनाथः
भवति ।

शकुन्तला - छिः - अपेहि ।

अनसूया - शकुन्तले! नवमालिकां विस्मृतासि । एषा बालसहकारस्य
नववधूः । तव प्रियतमा किल ।

शकुन्तला - कथं विस्मरामि? (लतां उपेत्य दृष्ट्वा) अनसूये! उचिते काले
पादपेन व्यतिकरः संवृतः ।

प्रियंवदा - अनसूये! शकुन्तला किमर्थं वनज्योत्स्नां पश्यति इति किं जानासि?

अनसूया - न खलु विभावयामि ।

प्रियंवदा - वनज्योत्स्ना अनुरूपेण पादपेन सङ्गता । एवं नाम अहमपि...।

शकुन्तला - एषः तव आत्मगतः मनोरथः ।

दुष्यन्तः - (संलापं श्रुत्वा) अपि नाम इयं कुलपतेः असवर्णक्षेत्रे जाता?
(मधुकरः शकुन्तलां अभिगच्छति)

शकुन्तला - (ससंभ्रमं) अयि अहो! सलिलस्य सेकेन संभ्रान्तः मधुकरः
मां अभिगच्छति । परित्रायेथां परित्रायेथाम् । (इतस्ततः धावति)

सख्यौ - (सहेलं) के आवां परित्रातुम्? दुष्यन्तं आक्रन्द । राजा हि
रक्षति तपोवनानि ।

दुष्यन्तः - (सहर्षं) अयं एव अवसरः आत्मानं दर्शयितुम् । (निर्गत्य,
समीपे उपसृत्य) कः कः, अत्र भोः? कोऽयं अविनयं आचरति

तपस्विकन्यासु?

(सर्वाः राजानं दृष्ट्वा संभ्रान्ताः ।)

अनसूया - आर्य ! इयं नौ प्रियसखी शकुन्तला । सा मधुकरेण उपद्रुता ।

दुष्यन्तः - (शकुन्तलां दृष्ट्वा) भवति! अपि तपो वर्धते? (शकुन्तला ससाध्वसं
अवनतमुखी तिष्ठति ।)

अनसूया - स्वागतं आर्यस्य । उपविशतु आर्यः । हला शकुन्तले! गच्छ
उत्तमम् । फलं अर्घ्यं उपाहर । इदं पादोदकं भविष्यति ।

(सेचनघटं दर्शयति)

दुष्यन्तः - भवतीनां सूनृतया गिरा कृतं आतिथ्यम् ।

प्रियंवदा - तर्हि अस्यां वेदिकायां उपविश्य विश्राम्यतु आर्यः ।

दुष्यन्तः - यूयमपि वृक्षाणां सेचनेन श्रान्ताः । उपविशत ।

(सर्वे उपविशन्ति ।)

प्रियंवदा - (अनसूयायाः कर्णे) अनसूये! कः एषः, मधुरं प्रियं आलपति ।

अनसूया - ममापि कौतूहलम् । पृच्छामि । (राजानं विलोक्य) आर्य!

भवतः मधुरः स्वभावः मां मन्त्रयते । आर्यस्य कतमो राजवंशः? को

देशः? किमर्थं तपोवनं आगन्तुं प्रयासः?

दुष्यन्तः - (क्षणं विचिन्त्य) पौरवेण राज्ञा नियुक्तः अहं, आश्रमवासिनां

क्षेमदर्शनाय आगतः ।

(शकुन्तला दुष्यन्तं पश्यति ।)

सख्यौ - (उभयोः आकारं दृष्ट्वा) यदि अद्य तातः अत्र भवेत्?

शकुन्तला - (सरोषं) किं भवेत्?

सख्यौ - इमं अतिथिविशेषं उचितं संभावयिष्यति ।

शकुन्तला - जानामि । किमपि हृदये कृत्वा वदथः । न वां वचनं
श्रोष्यामि ।

दुष्यन्तः । सख्यौ! वयमपि भवत्योः सखीं प्रति किञ्चित् पृच्छामः ।

सख्यौ - पृच्छतु आर्यः ।

दुष्यन्तः - भगवान् कण्वः ब्रह्मचारी इति प्रसिद्धम् । इयं सखी कथं तस्य आत्मजा?

अनसूया - कौशिकः राजर्षिः अस्याः जनकः । तेन उज्जितायाः अस्याः संवर्धनादिभिः कण्वः पिता ।

दुष्यन्तः - विशेषतः श्रोतुं इच्छामि ।

प्रियंवदा - कौशिकः घोरं तपः चचार । देवानां तस्मिन् शङ्का अजायत । मेनका तपसो विप्राय प्रेषिता । तस्याः अन्मादकं रूपं प्रेक्ष्य (लज्जया विरमति)

दुष्यन्तः - अवगच्छामि । अप्सरसो जाता एषा । उचितं नाम तत् । न सौदामिनी वसुधातलात् उदेति ।

(शकुन्तला अधोमुखी तिष्ठति । राजा तामेव पश्यति ।)

प्रियंवदा - (राजानं प्रति सस्मितं) किं पुनरपि वक्तुकामः इव आर्यः ।

दुष्यन्तः - सम्यक् उपलक्षितं भवत्या । सख्याः वैखानसं व्रतं किं आ प्रदानात्? आहो अत्यन्तमेव?

प्रियंवदा - अयं जनः धर्माचरणे परवशः । गुरोः पुनः अनुरूपाय वराय प्रदाने सङ्कल्पः ।

दुष्यन्तः (मनसि) हृदय! सामिलाषं भव । सन्देहस्य निर्णयः जातः । यत् अग्निं आशंकसे, तत् स्पर्शक्षमं रत्नम् ।

शकुन्तला - अनसूये । अहं गमिष्यामि ।

अनसूया - किं निमित्तम् ?

शकुन्तला - प्रियंवदा असंबद्धं प्रलपति । तदेतत् आर्यायै निवेदयामि ।

अनसूया - न युक्तं अतिथिं उज्जित्वा गन्तुम् ।

(शकुन्तला प्रस्थिता । प्रियंवदा उत्थाय तां वारयति)

प्रियंवदा - द्वे वृक्षसेचने मे धारयसि । एहि आत्मानं मोचय । ततः गच्छ ।

दुष्यन्तः - इयं अतीव श्रान्ता । अहं एनां अनृणां करोमि । (इति अंगुलीयं

ததாதி । தத்ரு டுஃந்ந: இதி நாமாஃரணி தஃர பரஸ்பரம் அவலாகயத: அஃரமதாரி காலாஃல: ஃருயதே)

“ஃ: ஃ:” தபஸ்வின:! ஃருயாவாஃரி ராஃ டுஃந்ந: த்ருயாஸந்ந: । ராஃ: ஃந்ந: தஃர ஃ: வனகக: அஃரம் த்ருவிஃதி । அவஃதி: ஃவத! அவஃதி: ஃவத!

(ஸர்வே ஃஸ்ந்நா: ।)

அநஸூயா - அர்ய! வனககவ்ருதான்தேன ஃஸ்ந்நா: வயம் । ஁தகம் கஃஃரம்: ।

டுஃந்ந: - கஃஃந்நு ஃவத்ய: । அஃரமதாரி யதா ந ஃவதி, ததா வயமதி யத்ரு கர்ம: । மா ஃதே । (ஸர்வே ஁திஃந்நி । ஃஸ்யூ கஃஃத: ।)

ஃகுந்நலா - (ஃரணம் வில்ல்ய) அநஸூயே! ஃரணம் திஃத । குஃஸூயா விஃரணம் அஃ ஃதாஃயாமி । (இதி டுஃந்நம் த்ருய்ந்யேவ நிஃக்ரான்தா ।)

டுஃந்ந: - (ஃகுந்நலா த்ருய்ந்) இதானி நகரகமனே மே ஁தூஸுயம் மந்நம் । ஃகுந்நலா வ்யாபாராத் அதூமானம் நிவர்தயிதும் ந ஃக்ரோமி । கிம் கரோமி? (யவநிகா த்ருவர்ததே ।)

குறிப்பு - ஃந்நி: - த்ருத: + அதி, ஃதாரு + இவ, ஃவலே + அதி, கலஃகேன + அதி, வல்கலேன + அதி, அஃருலிதி: + இவ, லதா + இவ, விஸ்தூதா அசி । க: + அயம், கதம: + ராஃவ்ஷ:, க: + தேஷ:, அதூஸரஸ: + ஃதா, வதூகாம்: + இஃ ।

தாத: - தந்தை, தந்தைதோன்று அன்பிதற்கும் மரியாதைக்கும் ஁ரியவர். வர்திதா வளர்க்கப்பட்ட, ஃஸ்யூ ஁ன்றாகக் கூடி, அந்நரித: மதறத்துக் காண்டவாக, மதறந்தவாக, த்ருத: அதி ஁ன்னைக் காட்டிலும் த்ருத (யுஷ்த) ஃப்தத்தின் ஃம் வேற்றுமை. த: என்பதா ஃம் வேற்றுமையைக் குறிக்கின்ற அவ்யய விகுதி. ராமாத் என்பதை ராமத:, த்ராமாத் என்பதை த்ராமத:, நகராத் - நகரத:, ஃரணாத் - ஃரணத: என்றும் கூறலாம். ராமத: த்ருத: நகரத: என அவ்யயக் ஃசால், ஃகூமாரி மேன்மையான ஁டலமைப்புள்ள (தோண்)

वृक्ष(स्य) सेचनं - மரங்களுக்கு நீர் வளர்த்தல், नियोजयति ஏவுகிறார்,
 नियोगः ஏவுதல், உத்தரவு, கட்டளை, सोदरः கூடப் பிறந்தவன்,
 कण्व(स्य) दुहिता கண்வரின் பெண், पादपान्तरितः மரத்தால்
 மறைக்கப்பட்டவனாக, विस्रब्धं (अव्ययं - adverb) நிம்மதியாக
 நம்பிக்கையுடன், वल्कलं மரவரி, शैवलं பாசிக் கொத்து, सरसिजं
 தாமரை, मनोज्ञा மனத்தை கவர்பவன், मन्तुत्तुक्किनीय, स्वभावतः
 (स्वभावात्) இயல்பால் मधुर இனிய அழகிய, मण्डनं அணி,
 अमृकूटुवतु, नाम (अ) (இங்கே) போலும், केसरवृक्षः புன்னை
 மரம். पल्लवं தளிர், एकाकी தனித்துள்ளது. लतासनाथः கொடி
 (காதலி)யுடன் இணைந்ததாக छिः! सी (உணர்ச்சிச் சொல்) अपेहि
 'பேர்'! विस्मृतासि மறந்துவிட்டாய் नवमालिका முல்லைக் கொடி
 बालसहकारः ஒட்டுமாங்கன்று नववधूः புது மணப் பெண் पादप
 व्यतिकरः மரத்துடன் இணைப்பு சுவீகரம்: நிகழ்ந்து விட்டது, वनज्योत्स्ना
 முல்லைக் கொடிக்கு சகுந்தலை இட்ட பெயர், विभावयामि அறிகிறேன்
 புரிந்து கொள்கிறேன், एवं नाम இப்படியே आत्मगतः மனதிலுள்ள
 कुलपतिः முனிவர்களின் தலைவர் असवर्ण क्षेत्र அயல் வர்ணத்தைச்
 சேர்ந்த மனைவியிடம் अपि नाम स्यात् இருப்பாரோ? ससंभ्रमं
 பரபரப்புடன் सलिलसेकः நீர்வார்த்தல் संभ्रान्तः பரபரப்படைந்த
 मधुकरः வண்டு परित्रायेथां காப்பாற்றுங்கள் (கட்டளைச் சொல்
 இருமை) सख्यौ தோழிகள் (இருமை) के आवां நாங்கள் யார்? आक्रन्द
 கூவி அழை அவசரः வாய்ப்பு कः कः अत्र भोः எவர் இங்கே? कः
 अयं யாரிவன் अविनयं தகாத செயல், नौ [अस्मद्-ष-द्वि] எங்கள்
 இருவர்களுடைய उपद्रुता துன்புறுத்தப்பட்டாள் भवति அம்மையே!
 मरीयाதைச் சொல்) तपः அறப்பணி वर्धते வளர்ச்சி அடைகிறது,
 ससाध्वसं பயத்துடன் उपनत குணிந்த अटजं பரண்சாலை उद्यै
 காணிக்கைப் பொருள் सूनृतया गिरा பிரியமாயும் உண்மையாயும்

பிரியமாயும் உண்மையாயும் உள்ள வார்த்தையால் அதித்யம் விருந்தினரின் உபசரணை சமர்ப்பு வேதிகா ஏழிலை மரத்தடி திண்ணை விசுரமயது இளைப்பாற வேண்டும் அரீ: தாங்கள் (மரியாதைச் சொல்) வுக்ஸேசனம் மரத்துக்கு நீர்வார்த்தல், கௌதூல் அவா மனயுதே பேசவைக்கிறது, கதம: எது? ப்ரயாச: ச்ரமம் பௌரவென ராஜா புருவம்சத்து அரசரால் நியுக்: நியமிக்கப்பட்டவன், க்ஸேமதர்ஸநாய நலன்களைக் கண்காணிப்பதற்கு அகார இங்கிதத்தை சரோஷ் கோபத்துடன் அதிதிவிசேஷ் சிறப்புள்ள விருந்தினரை ஹதயே கௌதா மனதில் வைத்து, ந ஸ்ரோஷ்யாமி கேட்கமாட்டேன் மவத்யோ: உங்களிருவருடைய மகவாந் தவமிகு ப்ரஹ்மசாரி திருமணம் ஆகாதவர், ததாத்மஜா அவரது பெண் ஜனக: பிறப்புத் தந்தை ஁ஜ்ஸிதாயா: கைவிடப்பட்ட சுவர்ணாதிம: வளர்ப்பு முதலியவற்றால் சசார செய்தார் விப்ராய கெடுப்பதற்காக ப்ரேஸிதா அனுப்பப்பட்டாள், ஁ந்மாதகம் மதிமயக்கம் தருவதான ப்ரேஸ்ய கண்டு விரமதி ஁ங்கிருள் சௌதாமினி மின்னல் கொடி வசுகாம: பேச விரும்புவார் ஁பலக்ஸிதம் கண்டுகொள்ளப்பட்டது, வௌநசம் வ்ரத் ஆச்ரமவாச வ்ரதம், அா ப்ரதாநாத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் வரையிலா, அத்யந்நம் முடிவில்லாமலா? அயம் ஜந: இந்த ஜீவன் (சகுந்தலை) பர்வசா: ஈடுபாடுள்ளது குரோ: புந: தந்தைக்கோ தகுந்த வரனுக்குக் கொடுப்பதில் நாட்டம். சாமிலாஷ் மவ ஆசையோடு இரு சந்நேஹநிர்நய: சந்தேகத்தின் தீர்வு, (சகுந்தலை க்ஷத்திரியப் பெண்தான் என்ற முடிவு) யத் அஸி... எதைத் தணலாக நினைக்கிறாயோ அது தொடக் கூடிய இரத்தினம். அசம்வத் சம்பந்தமில்லாதவாறு அரீயை அம்மைக்கு ந யுக் நியாயமல்ல ஁ஜ்ஸிதா விட்டுவிட்டு வரயதி தடுக்கிறாள், த்ர வுக்ஸேசனே ... இரண்டு மரங்களுக்கு தண்ணீர் வார்த்தலை எனக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறாய், அத்மானம் மோசய உன்னை விடுவித்துக் கொள் (வேலைகளைக் கூடக் கடனாக ஒருவருக் கொருவர் கொடுப்பது பண்டைய வழக்கம் போலும், சகுந்தலை ஁ஹ்ர வேண்டிய மரங்களுக்கு பிரியம்வதை தண்ணீர் வார்த்துள்ளாள். திருப்பித் தர நிர்பந்தம் செய்கிறாள்) அந்ரூர்

கடனிலிருந்து விடுபட்டவளாக, (துஷ்யந்தன் கூலி கொடுக்கிறான்) வசனேவ சொல்லாலேயே (சொன்னாலே போதும்) கி் அங்லுலியேன ஢ோதிரத்தால் ஆவதென்ன? ஢ுரயாவிறாரி வேட்டையாடி வருகின்ற, ஢ுத்யாஸந: அருகில் உள்ளார், ஸ்யந்நன் தேர், அவஹிதா: கவன ஢ுள்ளவர்களாக, யதா ந ஢வதி ததா எப்படி ஏற்படாதோ அப்படி (ஏற்படாதபடி) குரஸூத்யா வி஢் - தர்ப்பையின் ஊசி ஢ோன்ற ஢ுனையால் தைக்கப்பெற்ற, ஸோதயாமி சுத்தி செய்து கொள்கிறேன், ந ஸக்லாமி சுத்தியற்றவகை இருக்கிறேன், வ்யாபாராத ஈடுபாட்டிலிருந்து, நிவர்தயிது் திருப்புவதற்கு, ஢ா ஢ுை யயப்படாதீர், நி஢்ரான்தா வெனிப்பட்டான், ஢ரிவர்தி ஢ாறுகிறது.

1. பெரும்பாலும் ஸம்பாஷணையாக அமைந்த இந்த நாடகப் பகுதியை ஢்ரதிபதப் ஢ொருள் (Word by Word-meaning) தந்து எழுதவும்.

1. துஷ்யந்த: ஸகுந்தலா் கதம் வர்ணயதி?

தேன தத்தா: ஸகுந்தலாயா: ஸபா: கா:?

ஸகுந்தலா வுக்ஷாந் ஸிஷ்வந்தி கஸ்தாத் ஢ி஢ேதி?

஢ீதா ஸா கி் அகரோத்?

ராகா கதம் அத்தாந் தா஢்ய: நிவேதயதி?

2. த஢ிலி இ஢ாநி வாக்யாநி அநுவத த .

- அத்தந: யூவந் ஸபால஢ஸ்வ த .

ஏகாகி கேஸரவூக்ஷ: த்வயா லதாஸநாத: ஢வதி த .

ஸதீதே காலே ஢ாதபேந வ்யதிகர: ஸவூத்த: த .

ந ஸலு வி஢ாவயாமி த .

அயம் ஏவ அவஸர: அத்தாந் தர்ஷயிது஢் த .

஢வத: ஢தூர: ஸவா: ஢ா் அா஢ந்நயதே த .

ந வா் வசந் ஸ்ரோஷ்யாமி த .

யதி அத் அந் தாத: ஢வேத் த .

प्रियंवदा असंबद्धं प्रलपति ।

यत् अग्निं आशङ्कसे, तत् स्पर्शक्षिप्तं रत्नम् ।

3. கீழ்க்கண்டவற்றின் விபக்தி புருஷ வசனங்களைத் தந்து பொருள் தருக.

शकुन्तले, कुलपते: सरसिजं, आवां, आर्यस्य, भवतीनां, मधुकरेण, अनुरूपाय, साभिलाषं, प्रलपति, वारयति, आशङ्कसे, उदेति, अवलोकयत:, भवत्य:, राजवंशे, उन्मादकं, विरमति, आहो, प्रदाने.

षोडशः पाठः - 16ம் பாடம்

सुरेशः - रमेशश्च ।

सुरेशः - वयं त्रयः अधुना पत्राणि प्रेषयितुं सन्निहितं पत्रालयं गच्छामः ।

एतत् महानगरं किल? पत्रप्रेषणे अधिकृताः पञ्च पत्रप्रेषणालयाः अत्र सन्ति । तत्र त्रयः उपपत्रालयाः । द्वौ प्रधानपत्रालयौ । तन्त्रीप्रेषणायापि एषु पृथक् व्यवस्था अस्ति । प्रधानतन्त्रीप्रेषणालयः कश्चन नगरोपान्ते पृथगेव अस्ति । सन्निहिते अस्मिन् पत्रालये सेवापराः सर्वे आपण्डितपामरं, आदरिद्रधनिकं जनानां हितं आचरन्ति । चीटिका, प्रादेशिक पुटकं, पुटकं, वैमानिकपुटकं, पत्रमुद्रिकाः अत्र विक्रीयन्ते । धनादेशप्रेषणाय रेखापत्रं दीयते अल्पेन दशपैसकमूल्येन । गच्छामो वा?

रमेशः - मयापि पत्राणि प्रेषणीयानि । त्वरया काचन वार्ता प्रेषणीया ।

अतः तन्त्रीद्वारा सा प्रेष्यते ।

सुरेशः - यदि तत्र त्वराऽधिका, साक्षादेव दूरभाषिण्या भाषितुं शक्नुमः,

यदि निवेद्यस्य संकेतिनो निकटे, तद्गृहे वा दूरभाषिणी विद्यते । तत्रायं विशेषः, निवेद्यस्य सकाशात् प्रतीक्षितस्य उत्तरस्य प्राप्तिरपि तदैव भवित्री ।

रमेशः - दूरभाषणे क्रमेण अभिवृद्धिः जाता, प्रतिक्षणं जायमाना च दृश्यते ।

सुरेशः - अद्यत्वे त्वरा अधिका सर्वत्र । प्रेषितं पत्रं उद्दिष्टस्य हस्ते दत्तं वा इति ज्ञानाय पञ्जीकरणं क्रियते । धनादेशद्वारा, तन्त्रीधनादेशद्वारा धनं

புறாது ஸ்வுய்தே । ஐனதாது: ஸேவா ஸமயக் அாசுரந்நி தே புரதிஷ்ணம்
அநுஸந்நானேன । துராபுரேஷணஸேவா ச சலதி, அந்யேதுரேவ யதா புரேஷிதம் புத்ர
உதிஷ்டேன லப்யேத ।

ரமேஷ: - யதி தத்ர அபிகுதா: ஸேவாயா ரதா: ஸவேயு: ஸர்வேஷா புரதௌ தை:
பஹு உபகூதம் ஸ்யாத் ।

ஸந்நிஹிதம் அருகிலுள்ள, புத்ரபுரேஷணாலய: புத்ராலய: அஞ்சல் (தபால்)
நிலயம், உபபுத்ராலய: - துணை அஞ்சல் நிலயம். தத்ர தந்தி, நகரோபான்தே
நகருக் கருகில், வ்யவஸ்தா ஏற்பாடு, அபுஷ்டிதபாமர் கற்றேரூரிலிருந்து
கல்லாதவர் வரை, அடரித்ரதனிக் ஏழை முதல் தனிகர் வரை, சீடிகா
அஞ்சலட்டை (கார்டு) புராதேஸிகபுட் இன்லாண்டு ஸெட்டர், புட்க்
கவர், வுமானிக புட்க் விமானத் தபால் கவர், புத்ரமுத்ரிகா ஸ்டாம்பு,
தூநாதேஷ: மணியார்டர், ரேஃபுத்ரம் நமூனா, (பார்ம்) துரா அவசரம்,
தூரஃபுஷிணி டெலிபோன், ஸங்கேத: முகவரி, ஸங்கேதீ முகவரியுள்ளவன்,
நிவேத: ஸெய்தி தெரிவிக்க வேண்டியவன், புரதீஷிதம் உத்தர் எதிர்
பார்க்கப்படுகிற பதில், ஸவித்ரீ நேரும், உதிஷ்ட: எதிர்
பார்க்கப்படுகிற, புஜீகரணம் பதிவு, புறாது அனுப்ப அநுஸந்நான்
ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய முயற்சி, புரதி: முன்னேற்றம். அந்யேது:
மறுதான்.

ஸந்தி புதக் + எவ, கஞ்சாம்: + வா, துரா + அதிகா, தத்ர + அவ்,
புரதி: + அபி, புரதீஷிதஸ்ய + உத்தர்ஸ்ய.

ஸஸ்ததேஷ: பாட: — பாடம் 17

தாதவ: உபஸர்தாஸ்த்ரி (2)

தாதுக்களும் உபஸர்க்கங்களும் (2)

பாடம் 14ல் சில தாதுக்களையும் உபஸர்க்கங்களையும் பற்றி
அறிந்தோம். மேலும் சிலவற்றைக் கற்போம்.

௧. ஸித்ரயதி நிறைவேறுகிறது புரஸித்ரயதி பிர்ஸித்
தியடைகிறது.

பாடமாலா- 3

10 துष்யதி சந்துष்யதி ஸத்தோஷமடைகிறான்.

11 शुद्धयति - विशुद्धयति தூய்மையடைகிறான்.

12 अस्यति எறிகிறான். अपास्यति விலக்கித் தள்ளுகிறான்.

व्यत्यस्यति மாற்றிப்போடுகிறான்.

13 श्राम्यति களைத்துப்போகிறான். विश्राम्यति

இளைப்பாறுகிறான், परिश्राम्यति உழைக்கிறான்.

14 भ्राम्यति அலைகிறான். परिभ्राम्यति சுற்றி அலைகிறான்.

15 माद्यति போதையில் இருக்கிறான், கிறங்குகிறான். प्रमाद्यति
கவனக்குறைவால் தடுமாறுகிறான். उन्माद्यति பித்தனாகிறான்.

16 श्लिष्यति இணைகிறான். संश्लिष्यति கலந்து போகிறான்,
विश्लिष्यति பிரிந்து போகிறான்.

17 नहति கட்டுகிறான். सन्नहति வரிந்து கட்டுகிறான். தீவிர
முயற்சியுடன் ஈடுபடுகிறான்.

பயிற்சிகள்: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

कार्याणि उद्यमेन सिद्ध्यन्ति, न मनोरथैः ।

गङ्गा-यमुना-सरस्वतीनां सङ्गमः त्रिवेणी इति प्रसिद्ध्यते ।

ईश्वरः भावेन सन्तुष्यति ।

स्वर्णं पुनः पुनः अग्नौ तप्तं शुद्धयति

कृषकाः आमध्याह्नं केदारेषु विश्राम्यन्ति ।

कञ्चित्कालं तरुतलेषु विश्राम्यन्ति ।

सुरापाः मधुपानेन माद्यन्ति । कर्तव्येषु प्रमाद्यन्ति च ।

लता वृक्षं श्लिष्यति ।

क्षीरं पयसा संश्लिष्यति ।

मथनेन नवनीतं दध्नः विश्लिष्यति ।

गोपालः धेनुं रज्ज्वा नहति ।

वीराः कवचं बध्वा युद्धाय सन्नहन्ति ।

(तप्तं காய்ச்சப்பட்டதாக, आमध्याह्नं நடுப்பகல் வரை, तरुतलेषु

மரங்களின் அடியில் சூராபா: கள் அருந்துபவர்கள்.

१८ पृच्छति-प्रपृच्छति கேட்கிறான். आपृच्छते (ஆ) விடை பெறுகிறான் (பிரியுமுன் சொல்லிக் கொள்கிறான்): परिपृच्छति. ஐயம்தீரத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறான்.

१९ सृजति படைக்கிறான். संसृजति கலந்து விடுகிறான். विसृजति விடுவிக்கிறான், எறிகிறான்.

२० मज्जति-निमज्जति மூழ்கிறான். उन्मज्जति மூழ்கி எழுகிறான்.

२१ इच्छति விரும்புகிறான். अन्विच्छति தேடுகிறான், முயல்கிறான். प्रतीच्छति பெற்றுக்கொள்கிறான். प्रेच्छति அனுப்புகிறான்.

२२ मृशति தடவுகிறான், வருடுகிறான். विमृशति யோசிக்கிறான். परामृशति ஆராய்கிறான்.

२३ लिखति எழுதுகிறான். विलिखति கீறுகிறான். उल्लिखति ஊகம் ஊகம் செய்கிறான் கல்பனை செய்கிறான்.

२४ गिरति, गिलति விழுங்குகிறான் उद्गिरति கக்குகிறான். வெளிப்படுத்துகிறான்.

२५ क्षिपति எறிகிறான். प्रक्षिपति உள்ளே போடுகிறான். संक्षिपति குறுக்குகிறான், சுருக்குகிறான், குவிக்கிறான். विक्षिपति சிதறச்செய்கிறான். उत्क्षिपति தூக்கி எறிகிறான். अधिक्षिपति திட்டுகிறான். निक्षिपति பாதுகாப்பாக வைக்கிறான். आक्षिपति எதிர்த்துப் பேசுகிறான், மறுக்கிறான், प्रतिक्षिपति பதில் கூறுகிறான். अवक्षिपति குறிப்பால் உணர்த்துகிறான். परिक्षिपति சூழ்கிறான்.

२६ दिशति கொடுக்கிறான். सन्दिशति செய்தி அனுப்புகிறான். उपदिशति போதிக்கிறான். अपदिशति சாக்கு சொல்கிறான், காரணம் காட்டுகிறான். व्यपदिशति பெயரிட்டுக் (குறிப்பிட்டு) கூறுகிறான். निर्दिशति கட்டிக்காட்டுகிறான். निदिशति கட்டளை இடுகிறான். उदिशति திட்டமிட்டுக் கூறுகிறான். आदिशति உத்தரவிடுகிறான்.

பாடமாலா-3

29 சிவ்விதி நீர் தெலிக்கிறான். நிஷ்விதி நீர் வார்த்திக்கிறான். பரிஷ்விதி சுற்றி நீர் ஊற்றுகிறான். அபிஷ்விதி சுற்றி நனையச் செய்கிறான். ஸ்னானம் செய்விக்கிறான்.

28 முஷ்விதி விடுகிறான், நிர்முஷ்விதி (பாம்பு) சட்டை உரிக்கிறது. தன்னிடமிருந்து பிரிக்கிறான். ப்ரதிமுஷ்விதி, அமுஷ்விதி (ஆடைகவசம் முதலியவைகளை) தரிக்கிறான். அவமுஷ்விதி கழட்டுகிறான்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

शिष्याः गुरुं संशयान् पृच्छन्ति ।

रामः वनं गमिष्यन् दशरथं आपृच्छत ।

वाल्मीकिः नारदं पर्यपृच्छत् ।

ईश्वरः जगत् सृजति ।

ऊर्णनाभिः जालं सृजति ।

तिलं तण्डुलेन संसृजति ।

बालः शय्यायां मूत्रं विसृजति ।

शिला जले मज्जति ।

न्युञ्जितोऽपि कन्दुकः जलात् उन्मज्जति ।

सर्वे वयं सुखमिच्छामः, न तदुचितं प्रयतामहे ।

सुग्रीवेण प्रेषिता वानराः सीतां अन्वैच्छन् । (अनु + ऐच्छन्)

माता बालस्य देहं वात्सल्येन मृशति । (परिमृशति)

विद्यार्थी तस्य प्रश्नस्य उत्तरं चिराय विमृशति ।

वैज्ञानिकाः इदानीं तनं सूर्यग्रहणं बहुधा परामृशन् । (परा + अमृशन्)

अंगुल्या भूमिं मा विलिख ।

जनाः निर्वाचनफलं बहुधा उल्लिखन्ति ।

शिशोः हस्ते गोलीं मा देहि । स तां गिलेत् ।

बालः पीतं एरण्डतैलं उदगिरत् ।

तडागे उपलान् मा क्षिप (प्रक्षिप) ।

कूर्मः स्पृष्टः अङ्गानि संक्षिपति ।

कविः वक्तव्यं संक्षिपति ।

बन्दूकः स्फोटान् विक्षिपति ।

बालाः कन्दुकानि उत्क्षिपन्ति ।

अद्यत्वे जननेतारः परस्परं अधिक्षिपन्ति ।

रामः आभरणानि धनागारे गुप्तपेट्यां निक्षिपति ।

कृष्णः रामेणोक्तं आक्षिपति । रामः तं प्रतिक्षिपति ।

वानरः मालां अवक्षिपति ।

सीता स्वं आशयं रामाय उपक्षिपति ।

योधाः अभिमन्युं परिक्षिपन्ति ।

रामः राज्यं भरताय दिशति ।

यक्षः प्रियां मेघद्वारा सन्दिशति । तत्काव्यं “मेघसन्देशः” ।

कृष्णः क्रीडार्थं कक्ष्यातः बहिर्गन्तुं उद्दिशति । तदर्थं गुरोः समक्षं किमपि अपदिशति ।

रामः समुद्रतीरे नवसु पाषाणेषु नव ग्रहान् अपूजयत् । जनाः तत् स्थलं ‘नवपाषाणं’ इति व्यपदिशन्ति ।

पुष्पकेण प्रत्यागच्छन् रामः सीतायै अत्र सेतुः, अत्र किष्किन्धा, अत्र शबर्याश्रमः, इतः पञ्चवटी’ इति निरदिशत् ।

रामः भरतं अयोध्यां गन्तुं न्यदिशत् ।

स किं उद्दिशतीति स्पष्टं न अहं जाने ।

रामः सुमन्त्रं अयोध्यां गन्तुमादिशत् ।

उद्यानपालः वृक्षेभ्यः जलं सिञ्चति । (निषिञ्चति)

धारासारः गिरिकटं परिषिञ्चति ।

वसिष्ठः रामं अभ्यषिञ्चत् ।

सर्पः जीर्णां त्वचं तदा तदा निर्मुञ्चति । तस्य निर्मोक्तं इति नाम । सीता कण्ठात् मुक्ताहारं अवामुञ्चत् । रामेण अनुमता सा मारुतये तं व्यतरत् ।

29 कथयति சொல்கிறான் சங்கதயதி அரட்டை அடிக்கிறான்.
கூடிப்பேசுகிறான்.

30 गणयति எண்ணுகிறான் விगणयति அவமதிக்கிறான்,

31 अर्थयति கேட்டுக்கொள்ளுகிறான். प्रार्थयति வணங்கிக்
கேட்டுக்கொள்ளுகிறான். समर्थयति நிரூபிக்கிறான்.

(न्युञ्जितोऽपि அமிழ்த்தப்பட்டபோதிலும் निर्वाचनफलं
தேர்தல்முடிவை, एरण्डतैलं சிற்றுமணக்கெண்ணெய்யை, बन्दकः
துப்பாக்கி, स्फोटः வெடி, வெடி குண்டு व्यतरत् அளித்தாள் धनागारः
பாங்கு, आशयः கருத்து, धारासारः நீர்வீழ்ச்சி गिरिकन्दरं மலைமுகடு
गुप्तपेठ्यां பாதுகாப்புப்பெட்டகத்தில் पाषाणः கிழை.

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்

रामाय सीतायाः वृत्तं मारुतिः अकथयत् ।

कृष्णः कुचेलश्च एकासने उपविष्टौ चिरं समकथयताम् ।

विनायकः स्कन्दस्य अक्षीणि एकं द्वे इति अङ्गुलीभिः गणयति ।

मातुः अङ्गे स्थिता बाला भगिनीं विगणयति ।

आतुरः भिषजं चिकित्सां अर्थयति ।

माणवकः परीक्षायां विजयं दातुं देवं प्रार्थयति ।

पृथिवी सूर्यं परिभ्रमति । इमं अर्थं उपाध्यायः हेतुभिः समर्थयति ।

(அஃகே மடியில் ஆதூர்: நோயாளி பிஷஜ் மருத்துவரை விஜய்
வெற்றியை பூமி அர்த்தம் பொருளை - விஷயத்தை)

अष्टादशः पाठः — பாடம் 18

भोजः कविश्च ।

भोजराजः अतीव कलारसिकः । कविताप्रियः । अतः कवयः सदा
तस्य सभां आगत्य स्वचातुर्यं प्रकटयन्ति स्म । सोऽपि तेषां चमत्कारपूर्णा

कवितां श्रुत्वा पारितोषिकं अयच्छत्।

एकस्मिन् दिने दौवारिकः न्यवेदयत् “कविः कश्चित् भवन्तं द्रष्टुं आगतः” इति। राजा “तं सादरं प्रवेशय” इत्याज्ञापयत्। अथ दौवारिकेन प्रवेशितः कविः राजानं जयाशिषा वर्धयित्वा आसने उपविवेश।

राजा — विद्वन्! को विशेषः?

कविः — अद्यत्वे शिवः नास्ति। नामशेषः जातः।

राजा — कथमेतत्? “ईश्वरः नास्ति” इति कथम्?

कविः — तस्यार्थं नारायणेन हृतम्।

राजा — कथमेतत्?

कविः — तस्य देहार्थं हत्वा नारायणः “शंकरनारायणः” इति प्रसिद्धः।

राजा — (सविस्मयं) अथ अवशिष्टं देहार्थम्?

कविः — तत् गिरिजया हृतम्?

राजा - गङ्गा आसीत् किल तस्य शिरसि?

कविः — सा दुःखिता समुद्रे पतिता।

राजा — चन्द्रकला कुत्र गता?

कविः — सा स्वर्गं (आकाशं) गता।

राजा — कष्टं कष्टम्। तस्य भूषणं वासुकिः कुत्र गतः?

कविः — सः पातालं प्रविष्टः।

राजा — शंकरः सर्वज्ञः किल? “ज्ञानं महेश्वरात् इच्छेत्” इति खलु जना वदन्ति! सर्वेषां ईश्वरः आसीत्। इदानीं तत् ज्ञानं ईश्वरत्वं च कुत्र गतम्?

कविः — तदेव वक्तुं आगतः। सर्वज्ञत्वं अधीश्वरत्वं च त्वां आगमत्।

त्वां विना कः सर्वज्ञः? को वा सर्वेश्वरः [प्रभुः]?

राजा — कवे! चमत्कारपूर्णां ते वाणी। कथय तस्य भिक्षाटनं कगतम्? तत् न कदापि तस्मात् अपगच्छति।

கவி: — किं न पश्यसि? भिक्षाटनं मां आगमत् ।

ராஜா — साधु साधु । कवितां कथय !

கவி: கவிதா அபதத் ।

अर्धं दानववैरिणा गिरिजयाप्यर्धं शिवस्याहृतं
देवेत्यं जगतीतले पुरहराभावः समुन्मीलति ।
गङ्गा सागरं अम्बरं शशिकला नागाधिपः क्षमातलं
सर्वज्ञत्वं अधीश्वरत्वं अगमत् त्वां, मां च भिक्षाटनम् ॥

भोजराजः महता पारितोषिकेन तं अतोषयत् ।

चातुर्यं திறமை சமத்காரபூர்ணா கற்பனை செறிந்த பாரிதோஷிக் பரிசில்
दौवारिकः வாயிலோன் சாதர் ஆதரவுடன் ப்வேசய நுழையவிடு
प्रवेशितः உள்ளே அனுப்பப்பட்ட வர்றயிதவா வாழ்த்திவிட்டு அயதவ்
இப்பொழுது எல்லாம் (nowadays) நாமரோஷ: பெயர் மட்டும் மீதம்
உள்ளவராய் சவிஸ்மயம் ஆச்சர்யத்துடன் அவசிஃ மீந்த தேஹ் பாதி
உடல் கிரிஜா மலைமகள் ரோசனிய: வருந்தத்தக்க: தேவ அரசே!
दानववैरिणा அஸுரர்களின் விரோதியான நாராயணனால் அர்ஹ்
பாதியும் கிரிஜயா பார்வதியால் அர்ஹ் பாதியும் ஆஹதம்
கவரப்பட்டுவிட்டது இத்ய இவ்விதம் ஜகதீதலே பூவுலகில்
पुरहराभावः புரஹரனின் (சிவனின்) இல்லாமை சமும்நீலதி
தோன்றியிருக்கிறது. गङ्गा கங்கை சாஃ கடலையும் சாசிகலா
சந்திரகலை அம்பர் வானத்தையும் நாஃபிப: பாம்பரசன் க்ஸாதல்
பாதாளத்தையும் சர்வஜ்ந் அஹீஸ்வரத் பேரறிவும் ஆளுமையும் த்
உன்னையும் பிஷாடனம் பிச்சை எடுத்தல் மா என்னையும் அஃமத்
சென்றடைந்தது ஸந்திகள்: देह + अर्ध = देहार्धम्. गिरिजया + अपि
+ अर्ध = गिरिजयाप्यर्ध, शिवस्य + आहृतं = शिवस्याहृतम्,
देव+इत्यं = देवेत्यम् ।

பயிற்சி: இந்தப்பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

एकोनविंशः पाठः — பாடம் 19

सन्धिः - अक्सन्धिः

ஸந்தி - உயிரெழுத்து ஸந்தி

இருபொருட்கள் கூடுவது ஸந்தி. கூடும்போது மாறுதல் ஏற்படலாம், ஏற்படாமலுமிருக்கலாம். இங்கு இருபதங்கள் அல்லது பல பதங்கள் கூடி வாக்கியங்களாக அமைகின்றன. அவ்வாறு கூடுகையில் ஏற்படுகிற மாறுதல்களை இந்த அதிகாரம் விளக்குகிறது. ஸ்வரம் (அச்) வியஞ்ஜனம் (ஹல்) என்று இருவகை எழுத்துக்களும் கூடும். மாறுதல் பெறுவது "அச்" ஆனால் அச்ஸந்தி. "ஹல்" ஆனால் ஹல் ஸந்தி. சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது முன் பதத்தின் கடைசி எழுத்திலும் பின் பதத்தின் முதல் எழுத்திலும் மாறுபாடு வரும். ("இரண்டு + ஆ" "இரண்டாக", "சேர்த்து + சொல்" = சேர்த்துச் சொல் டு+ஆ - டா. து=சொ துச்சொ.) ஒரு பதத்தின் இடையே கூட பிரகிருதியும் பிரத்யயமும் சேரும் போது ஸந்தி வரும். हरि + ए (நான்காம் விபக்தி வேற்றுமை - பிரத்யயம்) हरये। வினைச் சொல்லின் முன் உபஸர்க்கம் சேரும்போது ஸந்தி நேரும் उप+आगच्छति उपागच्छति । ஸமாஸத்தில் இருபிரகிருதிகளிடையே ஸந்தி வரும். राम + अयनं = रामायणम् । பிரகிருதி மூலச்சொல். रामस्य எனும்போது, राम என்பது மூலபதம், स्य என்பது ஆறாம் வேற்றுமையைக் குறிக்கிற விபக்தி பிரத்யயம். பதத்தினிடையே வருகிற ஸந்தி, உபஸர்கத்திற்கும் வினைச்சொல்லுக்கும் இடையே வருகிற ஸந்தி, ஸமாஸமாகக் கூட்டுச் சொல்லாக வரும்போது இருபதங்களுக்கிடையே நேர்கிற ஸந்தி இவை எப்போதும் இருக்கும். (நித்யம்) மற்ற இடங்களில் ஸம்ஹிதை எனும் சேர்க்கை அவசியம் எனத்தோன்றினால் உண்டு. தனியே உச்சரிக்க விரும்பினால் பிரித்தே சொல்லலாம். பாடமாலையில் ஆரம்பப்பாடங்களில் ஸந்தி சேர்க்காமல் வாக்கியங்களை அமைக்கிறோம். ஸந்தி சேர்த்துச் சொல்வதில் ஓர் அழகுண்டு.

सन्धिकपदे नित्यो नित्यो धातूपसर्गयोः ।

समासेऽपि च नित्यः स्यात्स चान्यत्र विवक्षया ॥

ஸந்தி பொதுவாக இரு வகைப்படும். **ஸ்வரசந்நி: व्यजनसन्धि:**
என இவற்றை விளக்குவோம்.

ஸ்வரசந்நி: अक्सन्धि: - உயிர் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று
சேரும்போது எழுவகை ஸந்திகள் வரும். அவை **दीर्घसन्धि:**,
वृद्धिसन्धि:, **यणसन्धि:** **अयवायावसन्धि:** **पूर्वरूपसन्धि:**, **पररूपसन्धि:**,
என்ற ஆறு மாறுதல் வகைகளும், மாறுதல்கள் வராத **प्रगृह्यं**
என்பதும் ஆகும்.

दीर्घसन्धि: - தீர்க்கஸந்தி

अ इ उ ऋ लृ என்ற ஐந்து எழுத்துகளும் குறில் (**ह्रस्व**) நெடில்
(**दीर्घ**) என இருவகைப்படும். இவற்றைப் பிரத்யாஹார
முறைப்படி **अक्** என்பர். **अइउण्, ऋलृक्** என்ற இரு
ஸுத்திரங்களில் வருகிற எழுத்துக்கள் **अक्** ஆகும். விரிவில் **अ**
आ, **इ ई**, **उ ऊ**, **ऋ ऋ**, **लृ लृ** என்ற பத்து எழுத்துக்கள்.
अ-आ என்ற எழுத்துக்களுக்கு **अ आ** ஸவர்ண எழுத்தாகும்.
இவ்வாறே **इ ई**க்கு **इ ई**வும் **उ ऊ** விற்கு **उ ऊ**வும் **ऋ**வுக்கு **ऋ**வும்
लृ लृவிற்கு **लृ लृ**வும் ஸவர்ண எழுத்துக்கள். **ऋ** வில் முடிகிற
சொல்லும் **ऋ**வில் தொடங்குகிற சொல்லும் உலகில் மிக மிக
அரிது. அதேபோல் **लृ लृ**வும் அதிகம் வழக்கத்திலில்லை.

अ इ उ ऋ लृ வில் முடிகிற பதம் अ इ उ ऋ लृ வில் தொடங்குகிற
பதத்துடன் சேரும்போது முடிவிலும் தொடக்கத்திலுமுள்ள
எழுத்துக்கள். நெடிலான **आ ई ऊ ऋ लृ** என மாறும். இதற்கான
விதி **अकः सवर्णे दीर्घः** என்ற ஸுத்திரம்.

1. अ + अ, अ + आ, आ + अ, आ + आ = आ

2. इ + इ, इ + ई, ई + इ, ई + ई = ई

3. उ + उ, उ + ऊ, ऊ = उ, ऊ + ऊ = ऊ

4. ऋ + ऋ, ऋ + ॠ, ॠ + ऋ, ॠ + ॠ = ॠ

1. अ + अ = आ = (उदाहरणं) अत्र + अस्ति = अत्रास्ति ।

धर्म + अर्थ = धर्मार्थः । शश + अङ्कः = शशाङ्कः ।

राम + अयनं = रामायणम् ।

2. अ + आ = आ । (उदाहरणं) अत्र + आगच्छ = अत्रागच्छ ।

हिम + आलयः = हिमालयः । शिष्ट + आचारः = शिष्टाचारः ।

3. आ + अ = आ । (उदाहरणम्) विद्या + अभ्यासः = विद्याभ्यासः ।

विद्या + अधिपतिः = विद्याधिपतिः । विद्या + अर्थी = विद्यार्थी ।

4. आ + आ = आ । (उदाहरणम्) विद्या + आरम्भः = विद्यारम्भः ।

विद्या + आलयः = विद्यालयः । क्रीडा + आनन्दः = क्रीडानन्दः ।

दया + आनन्दः = दयानन्दः ।

5. इ + इ = ई (उदाहरणम्) मुनि + इन्द्रः = मुनीन्द्रः । कवि + इच्छा

= कवीच्छा । अति + इच्छा = अतीच्छा ।

6. इ + ई = ई (उदाहरणम्) गिरि + ईशः = गिरीशः । अस्ति + ईश्वरः

= अस्तीश्वरः । कवि + ईहा = कवीहा ।

7. ई + इ = ई (उदाहरणम्) मही + इन्द्रः = महीन्द्रः ।

गौरी + इह = गौरीह । सती + इति = सतीति ।

8. ई + ई + ई (उदाहरणम्) गौरी + ईशः = गौरीशः ।

लक्ष्मी + ईशः = लक्ष्मीशः । शर्वरी + ईशः = शर्वरीशः ।

9. उ + उ = ऊ (उदाहरणम्) स्वादु + उष्णं = स्वादूष्णम् । मधु +

उत्तमं = मधूत्तमं । मधु + उपाहर = मधूपाहर ।

भानु + उदयः = भानूदयः = भानूदयः । यदु + उद्वहः = यदूद्वहः ।

10. उ + ऊ = ऊ (उदाहरणं) लघु + ऊर्मिः = लघूर्मिः । स्वादु + ऊष्मलं = स्वादूष्मलं । पदु + ऊहः पदूहः ।

11. ऊ + उ = ऊ । (उदाहरणम्) वधू + उद्धाहः = वधूद्धाहः । वधू + उपहारः = वधूपहारः ।

12. ऊ + ऊ + ऊ । (उदाहरणम्) वधू + ऊर्मिला = वधूर्मिला ।

13. 7ऊ + ऊ = ऊ = (उदाहरणम्) पितृ + ऊणं = पितृणम् । ऊ
சேர்ந்த ஸந்தி மிக அரிது. ஐ சேர்ந்த ஸந்தி வழக்கில் இல்லை.
பயிற்சி = ஸந்தி சேர்க்காத சொற்களைச் சேர்க்கவும். சேர்த்த
சொற்களைப் பிரிக்கவும்.

राम + आगच्छ । हरि + ईशः । गुरु + उदयः । वर + अरण्यम् । शची + इयेष । करोतु + ऊढः । कटु + उष्णः । स्वादु + उपहारः । मधु + उदकम् । चित्रा + आकृतिः । हिम + अचलः । मन्दर + अद्रिः । महा + आलयः । राजा + आसनं । रुक्मिणी = ईशः । साधु + उक्तम् । विचार्य + आह । राम + आश्रमः । महा + आचार्यः । चिराय + आगतः ।

अक्षरादिः, सीतागच्छति । चन्द्राकौ । विवेकानन्दः । अत्रागच्छति । ममाचार्यः । तवाग्रे । यदागतम् । उपाहरति । तवापि । विन्ध्याचलः । मलयाद्रिः । जानकीति । चित्राकृतिः । यदृच्छयाद्य । तवाशयः । साधूक्तम् । महारम्भः । विजयालयः । विनतानयति ।

विंश पाठः பாடம் 20

धातवः उपसर्गाश्च

தாதுக்களும் உபஸர்கங்களும் (3)

ஆத்மநேபத பரஸ்மைபத விதிவிலக்குகள்

“தாதுக்கள் இரு வகை, ஆத்மநே பதம், பரஸ்மைபதம் என. அவற்றை மாற்றுவது இலக்கணப் பிழை, சில தாதுக்கள் இருவகை விசுவகையுடைய ஏற்கும். உபஸர்கங்களுடன் சேரும்போது பொருள் வேறுபடக் கூடும்.” இவை பொதுவிதி. விதிக்கு விலக்கும் உண்டு. இங்கே சில விதிவிலக்குகளைக் கற்போம். குறிப்பிட்ட சில தாதுக்கள் உபஸர்கங்களுடன் சேரும்போதும் சில பொருள்களை மட்டும் குறிப்பிடும் போதும் பரஸ்மைபதம் ஆத்மநேபதமாகவும், ஆத்மநேபதம் பரஸ்மைபதமாகவும் மாறுகின்றன.

பரஸ்மைபத தாதுக்கள் - உபஸர்கங்கள் சேருவதால்
ஆத்மநேபதமாக மாறுபவை

1. विंशति நுழைகிறது நிவிஸ்தி நுழைகிறது.
2. जयति, विजयते வெல்கிறான் பராஜயதே தோற்கிறான்.
3. तिष्ठति நிற்கிறான் உபதிஸ்ததே ஆஜர் ஆகிறான்; ப்ரதிஸ்ததே புறப்படுகிறான், உத்திஸ்ததே முயல்கிறான் என்ற பொருளில் மட்டும் (உத்திஸ்ததே) எழுந்து நிற்கிறான்).
4. क्रीडति விளையாடுகிறான், அனுகீடதே (தொடர்ந்து) விளையாடுகிறான், பரிக்ரீடதே, அக்ரீடதே சுற்றி விளையாடுகிறான்.
5. पृच्छति கேட்கிறான், அபூச்சதே விடை பெறுகிறான், சொல்லிக் கொண்டு செல்கிறான்.
6. चरति செல்கிறான், சஸ்வரதி சுற்றுகிறான், சஸ்வரதே (வாகன உதவிகள் கொண்டு - பயணச் சாதனங்களை கொண்டு சுற்றுகிறான்).

௭. गच्छति செல்கிறான் சங்க்ஷதே பொருந்துகிறது.

௮. आह्वयति கூப்பிடுகிறான் ஆஹ்யதே போரிடக் கூப்பிடுகிறான்.

தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

मार्गे कण्टकः (முள்) पादे निविशते स्म । (न्यविशत)

इन्दिरागान्धीपक्षः नवानां मध्ये अष्टसु प्रान्तेषु विजयते स्म (व्यजयत) ।

रावणः सर्वत्र पराजयत ।

भृत्यः स्वामिनं (எஜமானனின் எதிரில்/எஜமானனிடம் என இங்கு பொருள்படும்) उपतिष्ठते ।

रामः काशीं प्रति प्रतिष्ठते ।

शिष्यः पठनाय उत्तिष्ठते ।

माणवकाः पूर्वेषु आरब्धां (ஆரம்பிக்கப்பட்ட) क्रीडां अनुक्रीडन्ते ।

गोः वत्सः मातरं परिक्रीडते ।

सर्वे प्रांगणे आक्रीडन्ताम् ।

पुत्रः विदेशान् प्रति प्रस्थितः पितरं आपृच्छते ।

द्विक्रेणे (சைக்கிளின் உதவி கொண்டு) गोपालः सञ्चरते ।

रामेणोक्तं परिस्थित्या (சூழ்நிலையுடன்) सङ्गच्छते ।

लक्ष्मणः इन्द्रजितं समरांगणे (யுத்த பூமியில்) आह्वयते ।

एकविंशः पाठः பாடம் 21

विद्या विनयाय ।

बालः विद्याशालां गच्छति । मार्गस्य मध्ये गुरुणा सह सङ्गच्छते ।

तौ भाषमाणौ गच्छतः ।

गुरुः - बाल! कस्यां कक्ष्यायां पठसि?

बालः - आर्य! तृतीयायाम् ।

गुरुः - तात! किमर्थं पठसि? किं ते लक्ष्यम्?

बालः- आर्य! चिकित्सकः भवितुं इच्छामि ।

गुरुः- वत्स! तदर्थं कियत् पठनीयं इति जानासि वा?

बालः- जानामि । अन्यूनं नव दश वा वत्सराः श्रद्धया विद्यायाः ग्रहणेन नेतव्याः ।

गुरुः- ततः परमपि पञ्च सप्त वा वत्सराः भैषज्यस्य शिक्षायै आवश्यकता भवन्ति । अद्य बालोऽसि । किशोरो भवेः । युवा च भविष्यसि । यौवनस्य मुख्यतमं भागं विद्यायाः ग्रहणे व्ययीकरिष्यसि । को वा लाभः त्वया प्रतीक्षितः?

बालः - तदैव उन्नतं जीवनं भवेत् इति पितरौ वदतः ।

गुरुः - सत्यं वदतः तव पितरौ । विद्या नाम परमं धनम् । अद्य अवकाशो महान् विद्यते । त्वं बुद्धिमानसि । अतः किमपि उपयुक्तं वक्तुं उत्सहे । शृणु । बालः बालविद्याशालायां पठति । तत्र किं जानाति?

बालः- मातृभाषायाः लिपिं अधिगच्छति । पदानि वाक्यानि लिखति । क्रमेण संख्याः गणितं च अधीते ।

गुरुः- ततः परं वयसा परिणतः ज्ञानस्य वर्धनाय प्रौढविद्याशालां प्रविशति । तत्र गणिते, इतरासु भाषासु, लोकचरित्रे, प्रादेशिकचरित्रे, भूगोलविज्ञाने, खगोलविज्ञाने भौतिके रसायने जीवनविज्ञाने इति बहुषु ज्ञेयेषु भूयसा परिचयं लभते । क्रमेण केषुचित् विशिष्टेषु विषयेषु अधिकं परिचयं लभते । यत्र तस्य अभिनिवेशः अधिकः, तं विशिष्टपाठ्यत्वेन गृह्णाति । तथा किल?

बालः- आम् आर्य! अहमपि तथैव शिक्षां प्राप्तुं इच्छामि ।

गुरुः- ततो युवा भवति । कलाशालां प्रविशति ।

बालः- आर्य! कलाशालाः असंख्याः सन्ति । कुत्र पठेयम्? कुत्र पठनाय स्थानं लभ्येत? कियत् शुल्कम्? किं मम पितृभ्यां तद् दातुं

शक्येत? तत्र लभ्या शिक्षा किं मां उपकुर्यात् उत्तमं जीवनं प्राप्तुम्? इति बहवः संशयाः भ्रामयन्ति माणवकं इति मम अग्रजो वदति । किं तत्सत्यम्?

गुरु :- सत्यं भवेत्, यदि माणवकः स्वयमेव प्रयतेत तदर्थे । पितरौ विद्येते, तदर्थे चिन्तितुं, युक्तं आचरितुं च । ततः कुतः चिन्ता? कुतो वा भ्रमः? अत्रैव किञ्चिद् वक्तुं इच्छामि । “विनयाय विद्या” इति किञ्चित् आभाणकं त्वया श्रुतं स्यात् । सर्वाः एताः विद्याः, सा च शिक्षा विद्यालयेषु या लभ्यते, तासां एकमेव उद्देश्यं - विनयनं नाम । मार्गे उचिते नयनं, विनयनं भवति । तदर्थमेव शिक्षा, अभ्यासश्च । अभ्यासेन सर्वं वशं भवति । उचितो युक्तो मार्गः न बालेन किशोरेण स्वयमेव सुज्ञेयः । तदर्थं गुरुः मार्गं दिशति । अत एव तस्य नाम देशिकः इति । माता पिता च गृहे, गुरुः विद्यालये च तत्र निरताः रात्रिन्दिवं तव मार्गे नयनाय उद्युक्ताः । ते वयसा त्वदपेक्षया ज्यायांसः । विद्यया अनुभवेन च श्रेयांसः । त्वयि - त्वदर्थे सदा अवहिताः, तव हिताचरणे रताः । अतः तदीयेषु निर्देशेषु त्वया अवहितेन भाव्यम् । तेषां उपदेशेषु अवधानाय, विनयः आवश्यकः । विनये सति विद्या वर्धते । अत एव बालविद्याशाला, प्रौढविद्याशाला, कलाशाला, विश्वविद्यालयः इति क्रमेण उन्नतानि विद्यास्थानानि प्रविशसि । तानि उन्नतानि । तत्र प्रवेशाय तव विनतिः आवश्यकी । इतः परं मम ज्ञेयं नास्ति इति चिन्तयसि चेत्, कुतः कलाशालां गन्तुं इच्छसि? उपर्युपरि किमपि विद्यते । ततः उपर्युपरि अधीषे । विद्यायाः अन्तः नास्ति । सर्वासां विद्यानां अधीश्वरी सरस्वती अद्यापि पुस्तकहस्ता विद्याः, वीणाहस्ता कलाश्च अधीयाना वर्तते इति वृद्धाः वदन्ति । मया सर्वं ज्ञातं इति

अवलेपः भवेच्चेत्, अधीतापि विद्या तिरोभवति, सर्वत्र नासाभङ्गो भवेदपि । अतो विनीतो भव विद्याग्रहणे । विनीतो भव तत्र उपकर्तरि पितरि मातरि गुरौ च ।

बालः- आर्य ! साधु अवगच्छामि । मातापि एवमेव मां वदति, उद्बोधयति असकृत् ।

गुरुः- गमने, आगमने, प्रश्ने, उत्तरे, भाषणे, हासे, केलिषु, सेवायां, सत्कारे, सर्वत्रापि विनीतः उचितं व्यवहर । अनुकूलान् भूयो अनुकूलय । प्रतिकूलानपि अनुकूलय सूनृतया मधुरया वाचा । विनयेन विद्यां वर्धय । विद्यया विनयं वर्धय । सर्वत्र सफलो भवेः । उत्तमं जीवनं प्राप्नुयाः । सर्वत्र ते शुभं भवतु । विद्याशाला सन्निहिता । गच्छ पुनर्दर्शनाय ।

लक्ष्यं - நோக்கம், நேதவ்யா: கழிக்கத் தக்கவை, கிசோர: 8-15 வயதிலுள்ள சிறுவன், வ்யயீகரிஷ்யசி செலவிடப் போகிறாய், ப்ரதீக்ஷித: எதிர்பார்த்தது, ஜீவனம் வாழ்க்கை, உபயுக்தம் உதவக் கூடியது, உத்ஸஹே ஆர்வத்துடன் உள்ளேன், பரிசய: பயிற்சி-அறிமுகம், விசிஷ்ட் பாட்யம் - சிறப்புப் பாட விஷயம், சிக்ஷா பயிற்சி, ப்ராமயந்தி கலங்கச் செய்கின்றன, வினயனம் நல்வழிப் படுத்துதல், திசதி காட்டுகிறார், ஜ்யாயான் மூத்தவர், ஜ்யாயாஸ: (பஹு), ஶ்ரேயான் சிறந்தவர், ஶ்ரேயாஸ: (பஹு), அவஹிதா: கருத்துள்ளவர்கள், நிர்देश: குறிப்பு, அவதானம் கவனம், வினதி: வினய: அடக்கம், வழிப்படுத்தியபடி செல்லுதல், அதிஷே படிக்கிறாய், அதியானா கற்பவளாக, அவலேப: செருக்கு நாசாபங்ங: மூக்கு உடைதல், உद्बोधयति நினைவு படுத்துகிறான்(ள்), கெலி: விளையாட்டு, சத்கார: உபசரிப்பு, அனுகூலய இதமாக இருக்கச் செய். சூனூதா இனிய).

द्वाविंश पाठः PAṬAṁ 22

अभिज्ञानशाकुन्तलम् - (सङ्क्षेपः) 3.

तृतीयं दृश्यम् ।

[स्थानं-कण्वाश्रमः । दुष्यन्तस्य वयस्यः विदूषकः, मृगयायै प्रस्थितं दुष्यन्तं अनुगच्छन्, वने परिभ्रमणेन नितरां श्रान्तः, वृक्षमूले शयानः, स्वगतं भाषते]

विदूकः- भो दिष्ट ! मृगयाशीलो राजा । तस्य वयस्यो भवन्नपि इदानीं निर्विण्णः । राजानं अनुगच्छामि । मृगया ! मृगया ! तस्य तत्रैव रतिः । इतो मृगः, ततः शार्दूलः इति मध्याह्नेऽपि अटवीतः अटवीं अटावः । पत्रसङ्करेण कलुषितं कदुष्णं जलं पिबावः । अनियता आहारवेला ! कमपि उपनतं आहारं खादावः । रात्रावपि निकामं शयितुं न शक्नुवः । अद्य तावत् प्रत्यूष एव प्रबोधितोऽस्मि । इयतापि ते क्रीडा न अवसिता । गण्डस्य उपरि पिडका सम्वृत्ता । वयस्यः मृगं अनुसरन् आश्रमं प्रविष्टः । तत्र तापसकन्यका शकुन्तला तेन दृष्टा । सः नगरगमनाय कथमपि मनः न करोति । का गतिः? (पुरतः पश्यन्) वयस्यः इत एव आगच्छति । भवतु ! अङ्गभङ्गेन विकलः इव भूत्वा स्थास्यामि । एवमपि नाम विश्रामं लभेय ! (इति दण्डकाष्ठमवलम्ब्य तिष्ठति) ।

वयस्यः நண்பன் அநுగच्छந் பின் தொடர்பவனாக பரி-ப்ரமணேன சுற்றுவதால் ஶ்ரान्तः களைத்தவனாக விஶ்ராமம் ஓய்வை ஶ்வகத் தனக்குள்ளேயே மோ டிஶ்ட ! அட தலையெழுத்தே ! மृகயாशीலः வேட்டையில் ஈடுபாடு மிக்க வயச்யபாவேன நண்பனாக இருப்பதால் நிர்விण्णः மனம் உடைந்தவனாக மृகः மான் வராஹ்: பன்றி ஶார்दूलः புலி மध्याह्नेऽपि நடுப்பகலிலும் (மध्याह्நே + அபி) அடவீதः அடवीं காட்டிலிருந்து காட்டை அடாவ்: சுற்றுகிறோம் (இருவர்) பத்ரசங்கரேण இலைகளின் சேர்க்கையால் கஷாயं துவர்ப்புள்ள கदुष्णं கத

கதப்புடன் கூடிய அனியதா நிர்ணயமில்லாத லமாவஹே பெறுகிறோம் (இருவர்) நிகா஢் இஷ்டப்படி ஸயிதும் படுப்பதற்கு ந ஸகுவ: முடிகிறது இல்லை ப்ரத்யுஷே + ஂவ விடியற்காலையிலேயே ப்ரதிபுதலத: அஸ்மி ஂழுப்பி விடப்பட்டேன் இயதா + அபி இத்தனையாலும் ந நி஢்ராமந்தி விலகுதிறதில்லை கண்டஸ்ய கட்டியின் பிடகா கிரங்கு சவ்ருதா ஂற்பட்டுள்ளது தாபசகந்யகா தபசிப்பெண் மன: ந கரூதி மனத்தைச் செலுத்தவில்லை அங்மங்ென ஁டல் முறிவது போன்ற வலியால் விகல: இவ தளர்ந்தவன் போல் ஢ூதூ ஆகி ஸுதாஸ்யாமி நிற்கப்போகிறேன் ஂவமபி நாம.... லமேய இப்படியாவது ஂய்வைப்பெறுவேனோ? லமேய பெறுவேன் அபி நாம லமேய? பெறுவேனோ? தண்டகாஷ்ட் அவலம்ய தடியை ஁ண்ணிக்கொண்டு.

த்ரயூவிஷ: பாட: — பாடம் 23

அ஢ிஜ்ஞானஸாகுந்தலம் (சங்ஷேப:) 4

[ராஜா துஷ்யந்த: ஂகத: ப்ரவிஸுதி | தஸ்ய வயஸ்ய: விதூஷக: தண்டகாஷ்ட் அவலம்ய ராஜானம் ப்ரதீக்ஷமாண: திஸுதி]

ராஜா — (அத்மகதம்) ஸா ப்ரியா ந ஸுல஢ா | அஸுது காமம் | மம மனஸுது தஸ்யா: தஸுநீன அாஸுதஸிதி | காம: ந க்ருதார்து: | ததூாபி தூயூ: அந்யூந்யம் அ஢ிலாப: ரதிம் க்ருதூ | காமி ஸுவதாம் பஸுயதி |

விதூஷக: — ஢ூ வயஸ்ய | ந ஢ே ஂஸுதபாதம் ப்ரஸரதி | வாசா வதாமி |
கயது கயது ஢வாந் |

ராஜா — காத்ரஸ்ய ஁பதாத: குத:?

விதூஷக: — ஢வானேவ அக்ஷி அாகுலம் க்ருதவாந் | இதானீம் அஸுருகாரணம் பூசுதி |

राजा — न खलु अवगच्छामि ।

विदूषकः — राज्यकार्याणि त्वया उज्झितानि । अहं श्वापदान् समुत्सारयन् वर्ते । अतः सन्धिबन्धाः संक्षोभिताः । ततः प्रसीद एकाहमपि तावत् विश्राम्यताम् ।

राजा — (आत्मगतं) अयं च एवं आह । शकुन्तलायाः अनुस्मरणेन ममापि मृगया न रोचते । (प्रकाशं) वयस्य । तथैव अस्तु । विश्राम्यतु भवान् । ततः परं ममापि एकस्मिन् अनायासे कर्मणि सहायो भवतु ।

विदूषकः — किं मोदकानां खादने? तथा च इतः क्षणः सुगृहीतः ।

राजा — न न । वक्ष्यामि । कः को अत्र भोः?

दौवारिकः — (प्रविश्य) भर्ता आज्ञापयतु ।

राजा — सेनापतिं आह्वय ।

(दौवारिको निष्क्रम्य सेनापतिना सह प्रविशति)

सेनापतिः — जयतु जयतु स्वामी । वने श्वापदाः गृहीताः । मृगयायै प्रतिष्ठामहे ।

राजा — भद्र सेनापते ! आश्रमस्य सन्निकर्षे स्थिताः स्मः । अतः ते वचः न अभिनन्दामि । मृगयायाः विरमामः । पूर्वं गतान् वनग्राहिणः निवर्तय । सैनिकाः तपोवनं न उपरुन्धन्तु । तपस्विनां शमः एव धनम् । तेषु दाहकं तेजः गूढम् । तान् मा उत्तेजय ।

सेनापतिः — यत् आज्ञापयति स्वामी । [सेनापतिः निष्क्रान्तः]

एकतः ஒருபுறம் प्रतीक्षमाणः எதிர்பார்த்துக்கொண்டு आत्मगतं

தனக்குள் அஸ்து காம இரூக்கட்டுமே ஆஸ்வஸிதி நிம்மதியடைகிறது
 कृतार्थः நிறைவேறியது அமிலாஷ: ஆசை ரதி கிளர்ச்சியை காமி
 ஆசைப்படுபவன் स्वतां தன் விருப்பப்படியே அமைந்ததாக
 हस्तपादं கைகால் (கைகளும் கால்களும் हस्तौ पादौ च हस्तपादं)
 उपघातः அடிபட்டதால் வேதனை आकुलं கலங்கியதாக अश्रुकारणं
 கண்ணீரின் காரணத்தை उज्जितानि விடப்பட்டன श्वापदान्
 விலங்குகளை समुत्सारयन् விரட்டிக்கொண்டு सन्धिबन्धा: எலும்புப்
 பூட்டுகள் संक्षोभिताः கலகலக்கச் செய்யப்பட்டன एकाहं अपि ஒரு
 நாளாவது विश्राम्यतां ஓய்வெடுத்துக் கொள்வீர் आह சொன்னான்
 (சொல்கிறான் என்ற பொருள்) अनुस्मरणेन இடைவிடாத
 நினைவினால் मृगया வேட்டை नरोचते பிடிக்கவில்லை अनायासे உடல்
 வருத்தமில்லாத किं मोदकानां खादने கொழுக்கட்டை தின்னவா?
 क्षणः அவகாசம் सुगृहीतः நன்கு ஒதுக்கப்பட்டது वक्ष्यामि பிறகு
 சொல்வேன் दौवारिकः வாசந்தகாப்போன் भर्ता எஜமானன் आज्ञापयतु
 உத்தரவிடுங்கள் आह्वय கூப்பிடு निष्क्रम्य வெளிக்கிளம்பி श्वापदाः
 गृहीताः விலங்குகள் சூழப்பட்டுள்ளன प्रतिष्ठामहे கிளம்புகிறோம்
 सन्निकर्षे ஸமீபத்தில் अभिनन्दामि பாராட்டுகிறேன் विरमामः
 ஓய்வெடுப்போம் वनग्राहिणः காடுகளைச் சூழ்ந்திருப்பவர்களை
 निवर्तय திருப்பு उपरुन्धन्तुவளைத்துத் துன்புறுத்தட்டும் शमः மன
 அடக்கம் दाहकं கொளுத்தும் தன்மையுள்ள गूढ் மறைந்துள்ளது
 उत्तेजय கிளப்பிவிடு.

चतुर्विंशः पाठः — பாடம் 24

धातवः उपसर्गाश्च (४)

மேலும் வழக்கிலுள்ள சில தாதுக்கள்

1. दृश-पश्यति பார்க்கிறான் उत्पश्यति உற்றுநோக்குகிறான்.
எதிர்பார்க்கிறான் परिपश्यति சுற்றிப்பார்க்கிறான்.

रामः सीतां पश्यति। रामः आकाशे प्लवमानं हनूमन्तं परिपश्यति।
सीता लभ्येत इति उत्पश्यति। गुरुः परितः आसीनान् माणवकान् “ते
अवहिताः पाठं पठन्ति वा” ? इति परिपश्यति।

2. सद - सीद - सीदति அழிகிறான், துன்புறுகிறான், தளர்கிறான்.
प्रसीदति தெளிகிறான், மகிழ்கிறான், அவசீததி களைக்கிறான்.
विषीदति வருந்துகிறான். निषीदति உட்கார்கிறான் आसीदति
அணுகுகிறான். उत्सीदति அடியோடு (வேரோடு) சாய்கிறான்.

पङ्के लग्नः मृगः सीदति। महान्तं भारं वहन् वृषभः सीदति। कुसुमितं
उद्यानं दृष्ट्वा मनः प्रसीदति। हनुमन्तं आगतं दृष्ट्वा रामः प्रसीदति।
सीता दूरे रावणगृहे रुद्धा इति रामः विषीदति। हनुमता आश्वस्तः
रामः वृक्षमूले निषीदति। रावणस्य दुश्चरितेन तस्य कुलमेव उत्सीदेत्
इति विभीषणः अबिभेत्।

3. वस वसति குடியிருக்கிறான், प्रवसति வெளியூர் செல்கிறான்.
विवसति வெளியே வசிக்கிறான். उद्वसति வெளியேறுகிறான்
आवसति முழுவதிலும் தங்கியுள்ளான். निवसति உள்ளே
வசிக்கிறான் उपवसति அருகில் இருக்கிறான். पट्टिनी किदक्किरुन्.

त्वं तव गृहे वससि। रामः इतः प्रवसति। अहं पृथक् विवसामि।
विश्वनाथः कोपेन उद्वसति। दशरथः अयोध्यां आवसति। सीता उदजे
निवसति। भक्तः ईश्वरं उपवसति। अद्य एकादशी इति उपवसामि।

4. पत - पतति - வீழ்கிறான் ப்ரபததி வேகமாக உயரத்திலிருந்து விழுகிறது. பராபததி தள்ளி விழுகிறது. சம்பததி தாரையாகத் தொடர்ந்து விழுகிறது. அபததி எதிர்பாராமல் நேரிடுகிறது. உத்பததி எழுகிறது மேலே பறக்க முற்படுகிறது.

वृक्षात् पर्णं पतति । गिरेः निर्झरः प्रपतति । भीमेन गदया हतः दुर्योधनः परापतति । वर्षासु मेघात् वर्षाधाराः संपतन्ति । कर्मणि निरतस्य कश्चन विघ्नः आपतति । पतगः डयनाय उत्पतति । आकाशे स पक्षाभ्यां भूयो भूयः उत्पतति ।

5. गम-गच्छ - गच्छति செல்கிறான் அபகச்சதி விலகுகிறான் அனுகச்சதி பின் தொடர்கிறான் அவகச்சதி அறிகிறான் நிர்ગச்சதி வெளியேறுகிறான் அகச்சதி வருகிறான் (புதி அ) புதுகச்சதி திரும்பிவருகிறான் புதிதகச்சதி திரும்பிப்போகிறான் (சமூ+அ) சமககச்சதி கூடுகிறான். வந்து சேர்கிறான். உபககச்சதி நெருங்குகிறான், அருகே செல்கிறான் சஜககச்சதி (ஆத்மநேபதம்) (புதி உட) புதுககச்சதி எதிர் சென்று வரவேற்கிறான்.

रामो वनं गच्छति । अशुद्धात् स्थलात् अपगच्छति । अहं पितरं अनुगच्छामि । माणवकः आचार्येण पाठितं भागं अवगच्छति । पाठशालां गन्तुं गृहात् निर्गच्छ । सायं मदीयं गृहं आगच्छ । विद्याशालां गतः मम पुत्रः इदानीमेव प्रत्यागच्छति । तेन सह आगतः तस्य वयस्यः स्वगृहं प्रतिगच्छति । सायं पठनाय सः मम पुत्रेण समागच्छेत् । सर्वे माणवकाः गुरुं उपगच्छन्ति । मित्रं मित्रेण सङ्गच्छते । गृहमागतं गुरुं मम पिता प्रत्युद्गच्छति ।

6. सृप-सर्प- सर्पति நகர்கிறான், ஊர்கிறது மெள்ளச் செல்கிறது அபசர்பதி விலகிச் செல்கிறான், ப்ரசர்பதி மேலே பரவுகிறது விசர்பதி வேகமாகப்பரவுகிறது உபசர்பதி அருகில்செல்கிறான்.

भुजगः शनैः सर्पति ! दुष्ट ! क्षणेन अपसर्प ! अन्यथा हन्याम् । जले तैलं प्रसर्पति । व्याधिः अपथ्येन विसर्पति । गुरुं विनयेन उपसर्प ।.

7. நம - நமதி வணங்குகிறான். ப்ரணமதி நன்கு வணங்குகிறான். அவனமதி குணிகிறான். உந்நமதி நிமிர்கிறான். பரிணமதி மாறுகிறான். வினமதி வளைகிறான்.

गुरुं नम । मातरं प्रणम । लज्जया अवनमति । भर्तुः मुखं द्रष्टुं वधूः उन्नमति । आम्रशलादुः क्रमेण फलतया परिणमति । अग्नौ तप्तः लोहदण्डः विनमति ।

8. க்ரமு - க்ராம - க்ராமதி காலடி நகர்த்தி வைக்கிறான். அடிவைக்கிறான் சீராக நகர்கிறான். ப்ரகாமதி துவக்குகிறான். புராகாமதி வெல்லச்செல்கிறான். எதிர்க்கிறான். சட்காமதி இடம் மாறுகிறான். மற்றதன் இடத்தில் நுழைகிறான். ஆகாமதி எதிர்த்து முன்னேறுகிறான். உத்ராமதி இருக்குமிடத்தை விட்டுப்பிரிகிறான். பரிகாமதி சுற்றிவருகிறான். வலம் வருகிறான்.

सूर्यः आकाशं वेगेन क्रामति । विनायकं संपूज्य कार्यं प्रक्रामति । क्रुद्धः भीमः शत्रुसेनां पराक्रामति । सूर्यः मेषात् वृषभं सङ्क्रामति । रामः लङ्कां आक्रामति । रामेण हतस्य रावणस्य प्राणाः उत्क्रामन्ति ।

9. ப்ரம் ப்ரமதி சுற்றுகிறான் அலைகிறான். பரிப்ரமதி சுற்றியலைகிறான் சம்ப்ரமதி பரபரப்படைகிறான்.

अजः तृणाय भ्रमति । सूर्यः भूमिं परिभ्रमति । जामातरं क्रुद्धं दृष्ट्वा श्वश्रूः संभ्रमति ।

10. जि - जिय जयति வெல்கிறான் விஜயதே (ஆத்மநே) வெல்கிறான் பராஜயதே (ஆத்மனே) தோற்கடிக்கிறான். அபஜயதி தோற்கடிக்கிறான்.

रामो रावणं जयति । भारतदेशो विजयते । अस्माकं सेना शत्रून् पराजयते - अपजयति ।

11. स्मृ स्मरति நினைக்கிறான் விஸ்மரதி மறக்கிறான் अनुस्मरति தொடர்ந்து நினைக்கிறான் அபஸ்மரதி நினைவிழக்கிறான்.

புத்ரம் மாதரம் ஸ்மரதி । கृत஘்ந: கृतம் விஸ்மரதி । கृतஜ: கதாசித் கृतம் அல்பமபி அத்யபி அநுஸ்மரதி । ஜ்வரதி: ஜ்வரவேகன அபஸ்மரதி ।

12. து - தர தரதி தாண்டுகிறான் சந்தரதி தெப்பம் முதலியதன் உதவியால் தாண்டுகிறான் அவதரதி இறங்குகிறான் நிஸ்தரதி கரை ஏறுகிறான், கடனிலிருந்து மீள்கிறான் விரதரதி வாரிவழங்குகிறான். உத்தரதி கரை ஏறுகிறான்.

நதீம் தரதி । நௌகயா சாகரம் சந்தரதி । அஹ் ச்நாதும் நதீம் அவதராமி । ச: ச்நாத: நத்யா: நிஸ்தரதி । க்ரணாத் த்வம் ப்ரதம் நிஸ்தர: । விவாஹ காலே பந்நுப்ய: பாரிதௌகிகானு விரததி । நதீத: ப்ரதம் உத்தர ।

13. ருஹ - ரோஹதி । முனை விட்டு எழுகிறது. அரோஹதி ஏறுகிறான் அதிரோஹதி (ஒன்றின் மேல்) ஏறுகிறான் அவரோஹதி இறங்குகிறான்.

பீஜம் உபம் அங்ஸுராत्मना ரோஹதி, தத: பல்லவாत्मना । கபி: வுஷம் அரோஹதி । நுப: சிங்ஹாசனம் அதிரோஹதி । சூர்ய: அகாஷாத் அஸ்தகிரி அவரோஹதி ।

பயிற்சி - உபஸங்கங்களுடன் தாதுக்களைச் சேர்த்து ஒவ்வொன்றிற்கும் 2 வாக்கியங்கள் அமைக்கவும்.

पञ्चविंशः पाठः பாடம் 25
क्रीडारङ्गः

ப்ராத: ! பாலகானாம் க்ரீடோத்யானம் கச்சாவ: । வித்யாசாலா: சர்வா: பிஹிதா: வர்தந்தே । க்ரீடோத்யானே மஹான் சம்மர்ட: உபலப்யதே । சர்வே மாணவகா: கூஹே வினோதநை:

अतृप्ताः सायमिहागच्छन्ति । काश्चन क्रीडाः गृह एव क्रीडितुं शक्यन्ते । काश्चन बहिः विस्तृते प्रांगणे एव क्रीडितुं शक्यन्ते । कूर्दनं, धावनं, उल्लवनं, कपदीं, कन्दुकं, पादकन्दुकं, कन्दुकोत्क्षपः, वीटा इत्यादयः बहिरेव क्रीडितुं शक्यन्ते ।

भारतदेशे कन्दुकक्रीडा अतीव प्रसिद्धा । काव्येषु कुमारीणां कन्दुकक्रीडा सरसं वर्ण्यन्ते । ग्रामे ग्रामे, विद्यालये विद्यालये, यत्र यत्र विस्तृतं प्राङ्गणं उपलभ्यते, तत्र तत्र कन्दुकैः क्रीडा संपद्यते । प्रतिवत्सरं अथवा प्रतिविरामकालं तत्र तत्र क्रीडाप्रतियोगः आयोज्यते । तत्र महता उत्साहेन बहवः खेलकाः समापतन्ति । बहवश्च प्रेक्षकाः कुतुकेन समायान्ति ।

एतादृशे क्रीडाप्रतियोगे क्रीडतां द्वे दले भवतः । एकस्मिन् दले दश दश खेलका भवन्ति । एकैकस्य दलस्य पृथक् नेता कश्चित् भवति । तयोर्दलयोः मध्यस्थः एकः क्रीडासमये व्यवस्थां निर्णयति । तां पालयति अव्यवस्थां वारयति । नियमं तदा तदा निर्दिशति । विवादे उत्पन्ने मध्यस्थो भूत्वा निर्णयं करोति ।

क्रीडाभिः बालकानां कुमाराणां, बालिकानां कुमारिकाणां च महान् लाभः सम्पद्यते । धावनादिना प्राणशक्तिः वर्धते । बलं उपचीयते । स्फूर्तिः प्रसरति । श्रमसहने शक्तिः अभिवर्धते । अङ्गानि प्रत्यङ्गानि च दृढानि भवन्ति । बुद्धिः तीक्ष्णा भवति । नवनवतया उत्पद्यमाने संमर्दे सद्यः 'किं कर्तव्यं', इति निर्णये पटुता संपद्यते । पदे पदे चतुरता, सूक्ष्मदर्शिता, प्रत्युत्पन्ना मतिश्च प्रदर्शनीया भवति । निर्णीतस्य समयस्य पालनं, अनुशासनस्य अनुगमनं, स्वे दले संमिलितेषु परस्परं प्रीतिः, श्रमसहिष्णुता, साहसं, काले परस्परं सहयोगः, शरीरस्य मनसश्च लाघवं, अन्ततः मनसः रञ्जनं च भवति । अस्तु । भ्रातः । तव कस्यां क्रीडायां रुचिः विद्यते? क्रीडाकाले क्रीड । पठनकाले पठ । तथैव गृहकर्म यदा करणीयं तदा तदपि श्रद्धया उत्साहेन च कुरु ।

கிரீடோயான வினையாட்டுப் பூங்கா பிஹிதா: மூடப்பட்டவையாக
 சம்மர்ட்: கூட்டம், நெருக்கடி வினோதநை: வினையாட்டுக்களால்,
 வினையாட்டுக் கருவிகளால் அநுபூ: மன நிறைவு பெறாதவர்களாக
 கிரீடீது வினையாட சக்யந்தே முடியும் ப்ராங்கே பெரும் அங்கணத்தில்
 (வீடு அல்லது ஏதேனும் ஒரு கூடத்தின் முன்னுள்ள விரிந்த
 இடம்) கூர்ன் குதித்து வினையாடுதல் தாவன் ஓடி வினையாடுதல்
 உத்பவன் எம்பிக்குதித்து வினையாடுதல் கபர்டீ பவிங்குக்குடு-கபடி
 பாடகநுதுக் கால்பந்து கநுதுகோத்பே: எறிபந்து வீடா கிரிகெட்டு
 ப்ரதிவிராமகால் ஒவ்வொரு விடுமுறை நாட்களிலும் கிரீடாப்ரதீயோ:
 வினையாட்டுப்போட்டி (மாட்ச்) தலே இரு போட்டியிடும் அணிகள்
 க்ரேலகா: வினையாட்டு வீரர்கள் சமாபதந்தி கூடுகிறார்கள் ப்ரேக்ஷகா:
 பார்வையாளர்கள் கிரீடா வினையாடுபவர்களுடைய வ்யவஸ்தா
 கட்டுப்பாட்டை நிர்ணயிதி தீர்மானிக்கிறான் அவ்யவஸ்தா
 கட்டுப்பாடிண்மையை நிர்दिशति சுட்டிக்காட்டுகிறான் உபகீயதே
 சேர்கிறது சூர்தீ: சுறு சுறுப்பு ச்ரமசஹ்நே கடும் உழைப்பை —
 கஹீப்பைத் தாங்குவதில் ப்ரத்யக்ஷானி சுறு உறுப்புக்கள் நவநவதயா
 புதிது புதிதாக சத: உடன் படுதா திறமை பதே பதே ஒவ்வொரு
 அடியிலும், ஒவ்வொரு சமயத்திலும், அடிக்கடி சதுரதா
 சாமர்த்தியம் சூக்ஷ்மதர்சிதா நுண்ணிய நோக்கு ப்ரத்யுத்பநா மதி:
 நெருக்கடிகளை சமாளிக்கும் அறிவு ப்ரதர்சனீயா வெளிக்காட்ட
 வேண்டியதாக சமயஸ்ய ஒழுங்கு முறையின் அநுராசனஸ்ய பொது
 நியமத்தின் அநுபாசனம் அடங்கிச் செல்லுதல் ச்ரமசஹ்நுதா கடும்
 உழைப்பைத் தாங்கும் சக்தி சாஹ்ஸ திடர் செயலாற்றல் ரக்ஷன்
 களிப்பித்தல்.

பயிற்சி: 1 இந்தக் கட்டுரையில் சில இடங்களில் ஸந்தி
 சேர்ந்தும் சில இடங்களில் ஸந்தி சேராமலும் உள்ளது.
 சேராததைச் சேர்க்கவும். சேர்ந்ததைப் பிரிக்கவும்.

2. वर्धते, प्रसरति, विद्यते, समायान्ति, वर्तन्ते, गच्छावः என்ற நிகழ்கால வினைச்சொற்களின் மற்ற மூன்று புருஷங்களில் உள்ள உருவங்களை எழுதுக.

3 முழுவதையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதவும்.

4 இதில் உள்ள ஏதேனும் 4 வாக்கியங்களைச் சிறிது மாற்றித் தங்கள் சொந்த நடையில் எழுதுங்கள்.

षड्विंशः पाठः பாடம் 26

न என்ற எழுத்தில் முடியும் சப்தங்களின் முக்கியமான வகை மூன்று. गुण - बल - धन- मन्त्र போன்ற சொற்களின் மேல் இந் என்ற விகுதி சேர்ந்து गुणिन् धनिन् बलिन् मन्त्रिन् போன்ற சொற்கள் குணமுடையவன், பொருளுடையவன், வலிமையுடையவன், மந்திரமுடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. यशस्, तपस्, मेधा போன்ற சொற்களின் மேல் विन् விகுதியைச் சேர்த்து यशस्विन्, तपस्विन्, मेधाविन् புகழுடையவன், தபஸ்விந் தவமுடைவன், மேதாவிந் மேதையுடையவன் போன்ற சொற்கள் வருகின்றன. இவை முதல் வகை. இவற்றின் முதல் வேற்றுமை ஒருமையில் இந் என்பது ई என்று மாறுகிறது.

१. नकारान्तः पुंलिङ्गः गुणिन् शब्दः (குணமுடையவன்)

गुणी	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिनं	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिना	गुणिभ्यां	गुणिभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை गुणिषु

वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।

श्रीमान् नारायणो विष्णुः वासुदेवोऽभिरक्षतु ॥

இந்த செய்யுள் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் வரும் பிரார்த்தனை. नारायणः विष्णुः वासुदेवः என்ற மூன்று சொற்களும் விஷ்ணுவைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் அபிரக்து (காப்பாற்றட்டும்) என்ற வினைச்சொல்லுக்கு ஏதாவது ஒரு சொல்லைத்தான் எழுவாயாகக்கொள்ள முடியும். எனவே மற்ற இரு சொற்கள் அடைமொழிகளாகின்றன. विष्णुः எங்கும் வியாபித்து நின்ற वासुदेवः வசுதேவர் மைந்தனான नारायणः अभिरक्षतु நாராயணன் காப்பாற்றட்டும் என்று பொருள் கூற வேண்டும். இங்கு वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री नन्दकी என்ற சொற்கள் नकारान्त சப்தங்களுக்கு எளிதில் உதாரணம் என்பதை நினைவில் வைக்கலாம் वनमालिन गदिन् शार्ङ्गिन् शङ्खिन् चक्रिन्, नन्दिक् என்று என்பவை சப்தங்கள். नन्दकं என்று பகவானுடைய கத்திக்குப் பெயர்.

२. नकारान्तः पुलिङ्गः तपस्विन् शब्दः

तपस्वी	तपस्विनौ	तपस्विनः
तपस्विनं	तपस्विनौ	तपस्विनः
तपस्विना	तपस्विभ्यां	तपस्विभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை तपस्विषु

இரண்டாவது வகையைப் பார்ப்போம். आत्मन् (ஆத்மா) महात्मन् (மஹாத்மா) ब्रह्मन् (பிரம்மா) अर्वन् (குதிரை) यक्ष्मन् (கூடியரோகம்) போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. இதில் முதல் வேற்றுமையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை இருமைகளிலும் आत्मा आत्मानौ... .. என்ற நெடிலுடன் கூடிய ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன.

नकारान्तः पुंलिङ्गः आत्मन् शब्दः

आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
आत्मानं	आत्मानौ	आत्मनः
आत्मना	आत्मभ्यां	आत्मभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை आत्मसु

४ नकारान्तः पुंलिङ्गः यक्षन् शब्दः

यक्ष्मा	यक्ष्माणौ	यक्ष्माणः
यक्ष्माणं	यक्ष्माणौ	यक्ष्मणः
यक्ष्मणा	यक्ष्मभ्यां	यक्ष्मभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை यक्षसु

यक्षन् சப்தத்தில் न् என்பது ण् என்று மாறும்.

மூன்றாம் வகையைப் பார்ப்போம். राजन् पूषन् போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை.

नकारान्तः पुंलिङ्गः राजन् शब्दः அரசன்

राजा	राजानौ	राजानः
राजानं	राजानौ	राज्ञः
राज्ञा	राजभ्यां	राजभिः
राज्ञे	राजभ्यां	राजभ्यः
राज्ञः	राजभ्यां	राजभ्यः
राज्ञः	राज्ञोः	राज्ञां
राज्ञि-राजनि	राज्ञोः	राजसु
हे राजन्	हे राजानौ	हे राजानः

இங்கு சில இடங்களில் राजन् என்ற சொல்லில் ज வில் உள்ள உயிர் எழுத்து 'अ' மறைகிறது. ज्+न् சேர்ந்து ज्ञ என்று ஆகிறது. पूषन् சப்தத்தில் ष விலுள்ள अ மறைந்து ष् + ण् ण् என்று ஆகும். ஆகவே पूष्णः पूष्णा पूष्णे पूष्णः पूष्णः पूष्णोः पूष्णां पूष्णि पूष्णोः என்ற ரூபங்களில் வரும். 7-ம் வேற்றுமை ஒருமையில் राज्ञि, राजनि, पूष्णि पूषणि என்று இரு ரூபங்கள் உண்டு.

பயிற்சி 1 : தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

दशरथः रामं राजानं कर्तुं ऐच्छत्।

सर्वं वस्तु आत्मनः कामाय सृष्टम्।

उद्धरेत् आत्मना आत्मानम्।

महात्मना गान्धिना अहिंसया स्वराज्यं संपादितम्।

अर्वणः पादेषु एकैकः शफः वर्तते।

अद्यत्वे राज्येषु मन्त्रिणां शासनं अन्ति।

एकेन तेजस्विना सूर्येण जगत् प्रकाशते।

मनस्विनि रामे प्रजाः अस्मिह्यन्।

பயிற்சி 2: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. குடையுடன் இருப்பவர் என் மாமன்.

2. முண்டாசுடன் கூடிய சிப்பந்தி எங்கோ போகிறான்.

3. கவசமணிந்த சிப்பாய்கள் எங்கும் நிற்கிறார்கள்.

4. அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசித்தனர்.

5. நாரதர் தவசியான வால்மீகியின் ஆசிரமம் வந்தார்.

6. பலமுள்ளவனை எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்.

7. கூடியத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் செங்கிப்பட்டி கிராமத்துக்கோ மதனப்பள்ளி நகரத்துக்கோ செல்கிறார்கள்.

8. சூர்யனுடைய கிரணங்கள் உஷ்ணமாக உள்ளன.

छत्रं कुடை उष्णीषः मुண்டास कवचं कवचम्. இச் சொற்களுடன் இந் விசுவதியைச் சேர்த்து நகாராந்தச் சொற்களாக்கி உபயோகப்படுத்தவும். उद्धरेत् மேல் தூக்கிவிட வேண்டும்.

सप्तविंशः पाठः பாடம் 27

नकारान्त पुंलिङ्ग सप्तशतं पठन्ति पठित्वाम्. नकारान्त स्त्रीलिङ्गं சொற்கள் வழக்கில் இல்லை. இப்பாடத்தில் நபும்ஸகலிங்கச் சொற்களைப் பற்றிப் படிப்போம். பும்லிங்கத்தில் வந்த குणिन् यशस्विन् போன்ற இந் விந் விசுவதிகளில் முடிந்த சப்தங்கள் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் சாதாரணமானவையே. கீழே உதாரணம் தரப்படுகிறது.

1 நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: குணிந் ஶப்த: குணமுள்ள

குணி	குணிநி	குணினி
குணி	குணிநி	குணினி
குணினா	குணிப்யா	குணிபி:

மற்ற விபக்திகளில் புல்லிங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

2 நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: யஸிவ்ந் ஶப்த: புகமுடைய

யஸிவ்	யஸிவநி	யஸிவினி
யஸிவ்	யஸிவநி	யஸிவினி
யஸிவநா	யஸிவப்யா	யஸிவபி:

மற்ற விபக்திகளில் புல்லிங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

3 நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: கர்மந் ஶப்த: செயல்

கர்ம	கர்மணி	கர்மாணி
கர்ம	கர்மணி	கர்மாணி
கர்மா	கர்மாப்யா	கர்மாபி:

மற்ற விபக்திகளில் புல்லிங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

4. நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: நாமந் ஶப்த: பெயர்.

நாம	நாமி/நாமிநி	நாமாநி
நாம	நாமி/நாமிநி	நாமாநி
நாமி	நாமிப்யா	நாமிபி:
நாமி	நாமிப்யா	நாமிப்ய:
நாமி:	நாமிப்யா	நாமிப்ய:
நாமி:	நாமி:	நாமி
நாமி/நாமிநி	நாமி:	நாமசு
ஹே நாமந்	ஹே நாமி/நாமிநி	ஹே நாமாநி

குறிப்பு: இந்த சப்தம் ராஜந் (பு) சப்தத்தைப் போன்றது. ம என்ற எழுத்திலுள்ள அ மறைவதால் நாமி என்று விசேஷ ரூபத்தையும் பெறுகிறது. நாமனி என்பது சாதாரண ரூபம். டாமந் (ஒளி. இருப்பிடம்). டாம (கயிறு தும்பு) என்ற சப்தங்களையும் நாமந் சப்தத்தைப் போல் சொல்ல வேண்டும்.

பயிற்சி 1: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

- 1 यशस्विनि इक्ष्वाकुकुले श्रीरामः अवतरति स्म।
- 2 वास्तुकर्मणि निपुणः एकः शिल्पी नगरे वसति।
- 3 'नारायण' इति नाम्नि/नामनि चत्वारि अक्षराणि सन्ति।
- 4 श्रीराजगोपालाचार्यः 'राजाजी' इति नाम्ना प्रसिद्धः।
- 5 यशोदा श्रीकृष्णं दाम्ना उदरे बबन्ध। अतः दामोदरः इति नाम।
- 6 गोष्ठेषु गावः वृषभाश्च पृथक् दाम्नि/दामनि बद्धाः, पंक्तिशः तिष्ठेयुः।
- 7 केरलेषु नालिकेरतन्तुभिः पादन्यासनानि दामानि महादामानि मार्गास्तरणानि च कुर्वन्ति।
- 8 दाम्नां निर्माणमेव तत्र बहूनां जीवनं भवति।

वास्तुकर्मणि கட்டிடத்தொழிலில் பவந் கட்டினான் படி: கட்டப்பட்டு ப்஑ி: வரிசை வரிசையாய் பாदन्यासनानि மிதிரயடிகள் மார்ட்டரணானி பாதை வரிப்புகள்.

பயிற்சி 2: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. அர்ஜுனனுக்கு பஸ்குன: பார்த்த: முதலான 10 பெயர்கள் இருக்கின்றன.
2. ஒவ்வொரு நாளும் என் பெயரின் எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக எண்ணு.
3. சந்தனுவின் பிள்ளை தேவவ்ரதர். அவர் பீஷ்மர் என்ற பெயரால் பிரசித்தமானார்.
4. பெயரில் என்ன உள்ளது? செயலால்தான் மனிதன் உயர்ந்தவன் ஆகிறான்.
5. ராமர் தவசியான விசுவாமித்திரருடைய வேள்வியை ரக்சித்தார்.

अष्टाविंशः पाठः பாடம் 28

முதல் 10 வரை உள்ள எண்களை முன்னர் படித்தோம். एक சப்தம் முதல் चतुर् சப்தம் வரை 3 லிங்கங்களிலும் ரூபங்கள் வேறுபடுகின்றன. पञ्च முதல் அவ்வாறு வேறுபடுவதில்லை. இப்போது 11 முதல் 100 வரை உள்ள எண்களுக்கான சொற்கள் அமைவதைக் கற்போம்.

दश	10	पञ्चत्रिंशत्	35	षष्टिः	60
एकादश	11	षट्त्रिंशत्	36	एकषष्टिः	61
द्वादश	12	सप्तत्रिंशत्	37	द्विषष्टिः	62
त्रयोदश	13	अष्टत्रिंशत्	38	त्रिषष्टिः	63
चतुर्दश	14	नवत्रिंशत्	39	चतुष्षष्टिः	64
पञ्चदश	15	चत्वारिंशत्	40	पञ्चषष्टिः	65
षोडश	16	एकचत्वारिंशत्	41	षट्षष्टिः	66
सप्तदश	17	द्विचत्वारिंशत्	42	सप्तषष्टिः	67
अष्टादश	18	त्रिचत्वारिंशत्	43	अष्टषष्टिः	68
नवदश	19	चतुश्चत्वारिंशत्	44	नवषष्टिः	69
विंशतिः	20	पञ्चचत्वारिंशत्	45	सप्ततिः	70
एकविंशतिः	21	षट्चत्वारिंशत्	46	एकसप्ततिः	71
द्वाविंशतिः	22	सप्तचत्वारिंशत्	47	द्विसप्ततिः	72
त्रयोविंशतिः	23	अष्टचत्वारिंशत्	48	त्रिसप्ततिः	73
चतुर्विंशतिः	24	नवचत्वारिंशत्	49	चतुस्सप्ततिः	74
पञ्चविंशतिः	25	पञ्चाशत्	50	पञ्चसप्ततिः	75
षड्विंशतिः	26	एकपञ्चाशत्	51	षट्सप्ततिः	76
सप्तविंशतिः	27	द्विपञ्चाशत्	52	सप्तसप्ततिः	77
अष्टाविंशतिः	28	त्रिपञ्चाशत्	53	अष्टसप्ततिः	78
नवविंशतिः	29	चतुःपञ्चाशत्	54	नवसप्ततिः	79
त्रिंशत्	30	पञ्चपञ्चाशत्	55	अशीतिः	80
एकत्रिंशत्	31	षट्पञ्चाशत्	56	एकाशीतिः	81
द्वात्रिंशत्	32	सप्तपञ्चाशत्	57	द्व्यशीतिः	82
त्रयस्त्रिंशत्	33	अष्टपञ्चाशत्	58	त्र्यशीतिः	83
चतुस्त्रिंशत्	34	नवपञ्चाशत्	59		

चतुरशीतिः	84	पञ्चनवतिः	95
पञ्चाशीतिः	85	षण्णवतिः	96
षडशीतिः	86	सप्तनवतिः	97
सप्ताशीतिः	87	अष्टनवतिः	98
अष्टाशीतिः	88	नवनवतिः	99
नवाशीतिः	89	शतं	100
नवतिः	90	सहस्रं	1000
एकनवतिः	91	अयुतं	10000
द्विनवतिः	92	लक्षं	100000
त्रिणवतिः	93	प्रयुतं	1000000
चतुर्णवतिः	94	कोटिः	10000000

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. धृतराष्ट्रस्य शतं पुत्राः ।
  2. मासस्य त्रिंशत् दिनानि ।
  3. पक्षस्य पञ्चदश दिनानि ।
  4. द्वादश मासाः संवत्सरः ।
  5. दिनस्य चतुर्विंशतिः होराः ।
  6. होरायाः षष्टिः निमेषाः ।
  7. निमेषस्य षष्टिः क्षणानि ।
  8. वर्षस्य त्रीणि शतानि पञ्चषष्टिश्च दिनानि ।
  9. अर्चकः अष्टोत्तरं शतं नामानि वदन् देवं अर्चयति ।
- (अष्टोत्तरं 8 உடன் கூடிய)

பயிற்சி: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. முருகனுக்கு 12 கைகள், 12 கண்கள்.
2. அவன் எனக்கு இரு நாறு ரூபாய்கள் கொடுத்தான்.
3. ஒரு நாளுக்கு 60 நாழிகைகள்.
4. ஒரு நாழிகைக்கு 60 விநாடிகள்.
5. ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் 100 பக்கங்கள் இருக்கின்றன

6. ஒவ்வொரு வரியிலும் 42 எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன.

7. சிவனது அடியார்கள் 64.

8. என் சம்பளம் 75 ரூபாய்கள்.

ரூபாய்கள் ரூபகாணி | நாழிகைகள் நாடய: | வினாடிகள்
வினாடய: | ஒவ்வொரு வரியிலும் ப்ரிபடித்தி | அடியார்கள் பக்தா: |
சம்பளம் வெதன் |

நவவி்ஷ: பாத: — பாடம் 29

சர்வ்யா — எண்கள் (2)

குறிப்பு: 1: 19, 29, 49 போன்ற சொற்களை 20ல் 1 குறைந்தது, 30ல்
1 குறைந்தது, 40ல் 1 குறைந்தது, 50ல் 1 குறைந்தது என்பது போல்
குறிப்பிடுவதுண்டு. அவ்வாறு குறிப்பிட “஁ன குறைந்த ஁கோன
(஁க+஁ன) ஒன்று குறைந்த” என்ற சொற்களை வி்ஷதி: வி்ஷத்
தத்வாரி்ஷத் பத்வா்ஷத் என்ற எண்களுக்கு முன் சேர்த்து ஁னவி்ஷதி:
஁கோனவி்ஷதி:- 19, ஁னவி்ஷத் ஁கோனவி்ஷத்- 29, ஁னதத்வாரி்ஷத்
஁கோனதத்வாரி்ஷத்-39, ஁னபத்வா்ஷத் ஁கோனபத்வா்ஷத்-49 என்று
குறிப்பிடுவார்கள்.

59, 69, 79, 89, 99, என்ற எண்களுக்கு ஁ன ஁கோன என்ற சொற்களைச்
சேர்த்து ஸம்ஸ்கிருத சொற்களை அமைக்கலாம். 19, 29 போன்ற
ஒன்று குறைந்த எண்களைத் தவிர ஒன்றுக்கு மேற்பட்டுக் குறைந்த
மற்ற எண்களைக் குறிப்பிட இம்முறையைக் கையாளுவதில்லை.

குறிப்பு 2: ‘஁க’ ஒருமையில் மட்டும் ரூபங்கள் உண்டு. ‘தி’
இருமையில் மட்டும் ரூபங்கள் உண்டு. வி முதல் த்ரி வரையில்
பன்மையில் மட்டும் ரூபங்களுண்டு என்று முன்பு படித்தோம்.
3 முதல் 18 வரை உள்ள எண்ணிக்கைச் சொற்கள் பன்மையில்
வரும். நவத்ரி என 19 ஐக்குறிப்பிடும்போது பஹுவசனச் சொல்,
஁கோனவி்ஷதி: எனக்குறிப்பிட்டால் ஏகவசனம். இதன்பின் நவவி்ஷதி
முதலானவை ஏகவசனமே. 20 முதல் எண்ணிக்கைச் சொற்கள்
ஒருமையில் தான் வரும். இவ்வாறு ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணம்

சூறுகிறது. அதாவது விंशति: त्रिंशत् போன்ற சொற்களுடன் பன்மை விகுதிகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. ஒருமை விகுதிகளையே சேர்க்க வேண்டும். இதனைப் பார்ப்போம்.

வேற்றுமை:

1	विंशतिः	त्रिंशत्	चत्वारिंशत्	पञ्चाशत्
2	विंशतिं	त्रिंशतं	चत्वारिंशत्	पञ्चाशतं
3	विंशत्या	त्रिंशता	चत्वारिंशता	पञ्चाशता
4	विंशत्यै-तये	त्रिंशते	चत्वारिंशते	पञ्चाशते
5	विंशतेः	त्रिंशतः	चत्वारिंशतः	पञ्चाशतः
6	विंशतेः	त्रिंशतः	चत्वारिंशतः	पञ्चाशतः
7	विंशतौ-त्यां	त्रिंशति	चत्वारिंशति	पञ्चाशति
1	षष्टिः	सप्ततिः	अशीतिः	नवतिः
2	षष्टिं	सप्ततिं	अशीतिं	नवतिं
3	षष्ट्या	सप्तत्या	अशीत्या	नवत्या
4	षष्ट्यै	सप्तत्यै	अशीत्यै	नवत्यै
5	षष्ट्याः	सप्तत्याः	अशीत्याः	नवत्याः
6	षष्ट्याः	सप्तत्याः	अशीत्याः	नवत्याः
7	षष्ट्यां	सप्तत्यां	अशीत्यां	नवत्यां

विंशत्यौ विंशत्यः என்று இருமையிலும் பன்மையிலும் சொற்களை உபயோகப்படுத்தினால் இரண்டு இருபதுகள் மூன்று இருபதுகள் என்று பொருள்படும். गवां शते பசுக்களின் இரு நூறுகள் என்று பொருள்.

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पण्डितः ।

वक्ता दशसहस्रेषु दाता भवति न वा ॥

இச்செய்யுளில் शतेषु सहस्रेषु दशसहस्रेषு என்ற எண்கள் பன்மையில் வந்துள்ளன, பல நூறுகளில் — பல ஆயிரங்களில் — பல பத்தாயிரங்களில் என்று பொருள்படும். जायते (பிறக்கிறான்).

शूरः शतेषु जायते (பல நூறுகளில் ஒருவன்.)

पण्डितः सहस्रेषु जायते (பல்லாயிரங்களில் ஒருவன்).

वक्ता दशसहस्रेषु जायते (பல பல்லாயிரங்களில் ஒருவன்).

दाता भवति न वा ।

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चित् यतति सिद्धये (गीता)

மனிதர்களில் பல்லாயிரங்களில் ஒருவன் சித்தி அடைய முயல்கிறான்.

त्रिंशः पाठः — பாடம் 30

संख्येयशब्दः — வரிசையைக் குறிக்கும் எண்கள்

சென்ற பாடத்தில் எண்ணைக்குறிக்கும் சொற்களைக் (Cordinals) கற்றோம். அவை விசேஷணங்களாக (Adjective) வரும். 1 முதல் 4 வரையுள்ள எண்கள் 3 லிங்கங்களையும் 7 விபக்திகளையும் பெறும். 5 முதல் 3 லிங்கங்களிலும் வேறுபடாது என்று படித்தோம்.

இப்பாடத்தில் முதலாவது இரண்டாவது என்று வரிசையைக் குறிப்பிடும் சொற்களைக் (Ordinals) கற்போம். இவைகளுக்கும் விசேஷணங்களைப் போல் 3 லிங்கங்கள் 7 விபக்திகள் உண்டு. பும்லிங்கத்தில் ராம ஶ்வுத்தைப் போலவும் ஸ்திரீலிங்கத்தில் ரமா, ஐூரி ச்வுத்தைப் போலவும் நபும்ஸக லிங்கத்தில் வன ச்வுத்தைப் போலவும் ரூபங்களைப் பெறும்.

உதாரணமாக:—

1வது முதல் 100வது வரை எண்களை மூன்று லிங்கங்களிலும் காண்க.

1 வது	प्रथमः	प्रथमा	प्रथमं
2 வது	द्वितीयः	द्वितीया	द्वितीयं
3 வது	तृतीयः	तृतीया	तृतीयं
4 வது	चतुर्थः	चतुर्थी	चतुर्थं

5 வது	பञ्चம:	பञ்஑மீ	பஞ்஑ம்
6 வது	षष्ठ:	षष्ठी	षष्ठं
7 வது	सप्तम:	सप्तमी	सप्तमं
8 வது	अष्टम:	अष्टमी	अष्टमं
9 வது	नवम:	नवमी	नवमं
10 வது	दशम:	दशमी	दशमं

11 வது	एकादश:	16 வது	षोडश:
12 வது	द्वादश:	17 வது	सप्तदश:
13 வது	त्रयोदश:	18 வது	अष्टादश:
14 வது	चतुर्दश:	19 வது	नवदश:
15 வது	पञ्चदश:		

புல்லிங்கத்தில் ஀கா஑டா:, ஸ்திரீலிங்கத்தில் ஀கா஑டா ஑பு஑் ஸகலிங்கத்தில் ஀கா஑டா. இதுபுால் ஑வடா: வரை புல்லிங்கத்தில் ஀: ஂ஑்஑ு஑், ஸ்திரீலிங்கத்தில் ஀ா ஂ஑்஑ு஑், ஑பு஑்ஸகலிங்கத்தில் ஀ ஂ஑்஑ு஑் ஑ு஑ியு஑்.

20 வது	विंश:	31 வது	एकत्रिंश:
21 வது	एकविंश:	32 வது	द्वात्रिंश:
22 வது	द्वाविंश:	33 வது	त्रयस्त्रिंश:
23 வது	त्रयोविंश:	34 வது	चतुस्त्रिंश:
24 வது	चतुर्विंश:	35 வது	पञ्चत्रिंश:
25 வது	पञ्चविंश:	36 வது	षट्त्रिंश:
26 வது	षड्विंश:	37 வது	सप्तत्रिंश:
27 வது	सप्तविंश:	38 வது	अष्टत्रिंश:
28 வது	अष्टविंश:	39 வது	नवत्रिंश:
29 வது	नवविंश:	40 வது	चत्वारिंश:
30 வது	त्रिंश:	41 வது	एकचत्वारिंश:

42 வது	द्विचत्वारिंशः	51 வது	एकपञ्चाशः
43 வது	त्रिचत्वारिंशः	52 வது	द्विपञ्चाशः
44 வது	चतुश्चत्वारिंशः	53 வது	त्रिपञ्चाशः
45 வது	पञ्चचत्वारिंशः	54 வது	चतुष्पञ्चाशः
46 வது	षट्चत्वारिंशः	55 வது	पञ्चपञ्चाशः
47 வது	सप्तचत्वारिंशः	56 வது	षट्पञ्चाशः
48 வது	अष्टचत्वारिंशः	57 வது	सप्तपञ्चाशः
49 வது	नवचत्वारिंशः	58 வது	अष्टपञ्चाशः
50 வது	पञ्चाशः	59 வது	नवपञ्चाशः

வி்ஷா முதல் நவபஞ்சாசா: வரை புல்லிங்கம், வி்ஷா ஸ்திரீலிங்கம் வி்ஷா
நபும்ஸகலிங்கம் இவ்வாறு சா: சா சா என்று முடியும்.

60 வது	षष्टितमः	76 வது	षट्सप्ततितमः
61 வது	एकषष्टितमः	77 வது	सप्तसप्ततितमः
62 வது	द्विषष्टितमः	78 வது	अष्टसप्ततितमः
63 வது	त्रिषष्टितमः	79 வது	नवसप्ततितमः
64 வது	चतुष्षष्टितमः	80 வது	अशीतितमः
65 வது	पञ्चषष्टितमः	81 வது	एकाशीतितमः
66 வது	षट्षष्टितमः	82 வது	द्व्यशीतितमः
67 வது	सप्तषष्टितमः	83 வது	त्र्यशीतितमः
68 வது	अष्टषष्टितमः	84 வது	चतुरशीतितमः
69 வது	नवषष्टितमः	85 வது	पञ्चाशीतितमः
70 வது	सप्ततितमः	86 வது	षडशीतितमः
71 வது	एकसप्ततितमः	87 வது	सप्ताशीतितमः
72 வது	द्विसप्ततितमः	88 வது	अष्टाशीतितमः
73 வது	त्रिसप्ततितमः	89 வது	नवाशीतितमः
74 வது	चतुस्सप्ततितमः	90 வது	नवतितमः
75 வது	पञ्चसप्ततितमः	91 வது	एकनवतितमः

रामः द्वे फले आनयत् ।
 द्वयोः माणवकयोः रामः पटुतरः ।
 त्रीणि पुस्तकानि अत्र सन्ति ।
 तिस्रः गावः तृणं चरन्ति ।
 त्रयः सेवकाः तत्र कर्म कुर्वन्ति ।
 विष्णोः भुजाः चत्वारः ।
 ब्रह्मणः चत्वारि मुखानि ।
 अस्याः विद्यायाः चतस्रः शाखाः सन्ति ।
 महतां शीलानि पञ्च ।
 कुन्त्याः पञ्च पुत्राः ।
 आकाशे नव ग्रहाः सप्तविंशतिः नक्षत्राणि च सन्ति ।
 नवसु ग्रहेषु चन्द्रः मनोहरः ।
 सप्तविंशतौ नक्षत्रेषु रोहिणी चन्द्रस्य प्रियतमा ।
 नवसु व्याकरणेषु हनूमान् पण्डितः ।
 धर्मः अर्थः कामः मोक्षः इति चतुर्षु पुरुषार्थेषु धर्मः श्रेष्ठः ।
 रामः लक्ष्मणः भरतः शत्रुघ्नः इति चत्वारः दशरथस्य पुत्राः चत्वारः
 बाहव इव अभवन् ।
 पाण्डवेषु पञ्चसु धर्मपुत्रः प्रथमः ।
 माद्री पाण्डोः द्वितीया भार्या आसीत् ।
 वासुदेवः चतुर्थ्यां कक्ष्यायां पठति ।
 राधाकृष्णः भारतस्य द्वितीयो राष्ट्रपतिः ।
 रामः नवम्यां जातः, कृष्णः अष्टम्याम् ।
 विजयराघवः कक्ष्यापरीक्षायां उत्तीर्णेषु प्रथमः ।
 वार्षिकोत्सवे तस्य प्रथमं पारितोषिकं दत्तम् ।
 मम कक्ष्यायां त्रिंशं स्थानं राममूर्तिः लभते ।

நவமியா கஷ்யாயா அஃசு வரீஸு பஃசுரதா மாணவகா: பஃந்நி ।

தசமியா கஷ்யாயா ப்ரதமே வரீ அஃசு, த்விதீயே வரீ த்ரயஸு புரஸ்காரம் லபந்நே ।

சப்தமியா கஷ்யாயா ஃகவீஸா மாணவிகா, அஃமியா கஷ்யாயா ஃகபஃஸ்திதமா
மாணவிகா ச கந்நுக்ஷேலாயா பாரிதோஸிகம் லபந்நே ।

பக்ஷே பக்ஷே ப்ரதமா த்விதீயா த்ரதீயா சதுர்தீ பஃமீ இதி க்ரமேண பஃததச திதய:
பவந்நி ।

வஸுதேவஸ்ய தேவக்யா ஜாத: அஃம: பூத்ர: ஃரீகृஷ்ண: ।

“ப்ரதமா: தத்ரேவ திஃஸ்து । த்விதீயா: ஃகம் பதம் பூரத: ஃகாஸுஸ்து । த்ரதீயா:

த்ரீணி பதானி பூரத: ஃகாஸுஸ்து” இதி வ்யாயாமாசார்ய: ஃகாதிஸதி ।

ப்ரதிமாஸம் ப்ரதமே திவஸே கர்மகராணாம் வேதனம் தீயதே ।

ஸாவணத் பரம் அஃமே திநே கृஷ்ண: அவாதரத் ।

அத்ய ஃப்ரிலமாஸஸ்ய த்வாவீஸம் [த்வாவீஸதிதம்] தினம் ।

ஃரீராமஸ்ய ஜந்நதிநம் சைத்ரஸுக்லநவமீ திதி: ।

‘ராஜந்’ ஃஸ்தஸ்ய சப்தமீ விபக்திம் வத ।

அஸ்ய பூஸ்தகஸ்ய சதுஸ்சத்வாரீஸே பூதே ஃகம் சித்ரம் அஸ்தி ।

கந்யகா: அஸ்தாதஸே வயஸி, வாலகா: ஃகவீஸே வயஸி ச விவாஹம் அஃந்நி
இதி ராஜகீயநியம: ।

அவாதரத் அவதரித்தார். விதர கொடு. பூதூர:
மிகத்திறமையுள்ளவன். ஃரீலானி நல்லொழுக்க முறைகள். லபந்நே
பெறுகிறான். லபந்நே (இருவர்) பெறுகின்றனர். கந்நுக்ஷேலா பந்து
விளையாட்டு.

பயிற்சி: ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. ஃனது நான்காவது பௌண் கௌரி.
2. 18வது அறையில் மூன்று வெளிநாட்டவர்கள் வசிக்கிறார்கள்.
3. நகஸ்திரங்களில் 22 வது சிரவணம். 27வது ரேவதி.

4. மஹாபாரதப் போரின் 15வது நாளில் துரோணர் இறந்தார்.

5. ராமன் 25வது வயதில் காடு சென்றார்.

6. சிறுவர்கள் 5வது வயதில் பள்ளி செல்கிறார்கள்.

7. 10வது வகுப்பில் 95 பையன்கள் படிக்கிறார்கள்.

எண்ணால் எழுதுக:

एकोनचत्वारिंशत्, द्विचत्वारिंशत्, ऊनपञ्चाशत्, चतुःषष्टिः, शतं, सहस्रम्।

எழுத்தால் (ஸம்ஸ்கிருதத்தில்) எழுதுக: 19, 29 39, 80, 85, 95,

एकत्रिंश पाठः பாடம் 31

सन्धिः - अच् सन्धिः - अपवादाः

அச்சுந்திகளில் விலக்குவிதிகள் — அபவாதங்கள்

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் கூறல் என்பது மரபு. மொழியின் வழக்கில் உள்ள சொற்களின் ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளை நுட்பமாய் ஆராய்ந்து ஏற்ற பொதுவிதி அமைத்தல் இலக்கணமாகும். இது தொன்மையானதும் நவீனமானதுமான எல்லா மொழிகளுக்கும் பொருந்தும். வழக்கிலுள்ள சொற்களுக்குத்தக்கபடி இலக்கணம் அமைக்கும் போது முன்னால் அமைக்கப்பட்டப் பொதுவிதிக்கு விலக்கு விதிகள் அமைக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது. சென்ற பாடங்களில் கற்ற ஸந்தி விதிகளில் சிலவற்றின் விலக்கு விதிகளை இனிக்கற்போம். விலக்கு விதிகளை அபவாத: அபவாதங்கள் என்பர். இலக்கியத் துறையில் அவதூறு எனப் பொருள்படும். இந்தச் சொல் இங்கு இலக்கணத்தில் விலக்கு விதிகள் எனப் பொருள்படும்.

திர்க்க ஸந்தி பற்றிய விதிக்கு அபவாதம் - விதிவிலக்கு சில இடங்களில் வரும். சில குறிப்பிட்ட சொல்லமைப்புகளில் திர்க்கஸந்தி நேராது. शक+अन्धु:- शकन्धु:। (शकान्धु: அல்ல) शकन्धादिषु पररूपं वाच्यम् என்று இந்த விதிவிலக்கு. शकन्धु: कर्कन्धु:

முதலிய சப்தங்களாலான கணம் இது. சிம+ அந்த: சிமான்த: | எல்லையின் முடிவு. இதுவே தலை வகிட்டைக் குறிப்பதானால் சிம+அந்த: = சிமந்த: | சிமந்த: केशवेशे என்று இதற்கு விதிவிலக்கு. இப்படி कुल+अटा = कुलटा (வேசி) सार + अङ्ग: = सारङ्ग: - மான். வேறுபொருளில் வந்தால் कुलाटा - வீடுவீடாகச் செல்பவள். साराङ्ग: - உறுதியுள்ள அவயவங்கள் உள்ளவன். இங்கு पररूपसन्धि வந்துள்ளது. இருவார்த்தைகள் சேரும்போது ஸந்தியில் பின்னுள்ள வார்த்தையின் முதல் அச் எழுத்தின் வடிவம் பெறுவதே பரநுபஸந்தி.

ஸந்தியே வராமல் அப்படியே இருப்பது प्रकृति भाव सन्धि: அதஸ்சப்த ऋ ஊ என்ற எழுத்தில் முடிகிற துவிவசநபதங்கள் சேரும்போது ஸந்தியால் ஏற்படும் மாற்ற மில்லை. अमी+ईशा: अमी ईशा: என்றே நிற்கும். अमीशा: என மாறுது. अमू+ऊहौ = अमू ऊहौ என்றே. தீர்க்கஸந்திக்கு அபவாதம் இது. பின்னர் இது விளக்கப்பெறும்.

गुणसन्धिः - குணஸந்தி

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு இ அல்லது ஈ, உ அல்லது ஊ, ரு அல்லது ரு அல்லது லு வந்தால் இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரு குணம் வரும்.

அ, ஏ, ஒ என்ற எழுத்துக்களுக்கு குணம் என்று பெயர். अदेङ्गुणः என்பது பாணினியின் ஸூத்திரம்.

1 अ+इ, आ+इ, अ+ई, आ+ई=ए

2 अ+उ, आ+उ, अ+ऊ, आ+ऊ=ओ

3 अ+ऋ, आ+ऋ=अर्

இந்த ஸந்தியில் ऋ लृ இவற்றின் உபயோகம் மிகக்குறைவு.

அ+இ=ஏ	நர+இन्द्र: =நரேन्द्र:	தேவ+இन्द्र: =தேவேन्द्र:
ஆ+இ=ஏ	மஹா+இन्द्र: =மஹேन्द्र:	ததா+இதி =ததேதி
அ+ஈ=ஏ	நர+ஈஸ: =நரேஸ:	கண+ஈஸ: =கணேஸ:
ஆ+ஈ=ஏ	ரமா+ஈஸ: =ரமேஸ:	மஹா+ஈஸர்: =மஹேஸர்:
அ+ஊ=ஓ	ஹித+ஊபதேஸ=ஹிதஊபதேஸ:	சுந்ர+ஊதய: = சுந்ரஊதய:
ஆ+ஊ=ஓ	கஜ்ஜா+ஊதக=கஜ்ஜஊதக	ரமா+ஊக்த=ரமஊக்த
அ+ஊ=ஓ	கல+ஊர்மி: =கலஊர்மி:	நவ+ஊத: =நவஊத:
ஆ+ஊ=ஓ	யமுநா+ஊர்மி: =யமுநஊர்மி:	ததா+ஊர்வ் =ததஊர்வ்
அ+ஃ=அர்	தேவ+ஃபி: =தேவஃபி:	சஸ+ஃபி: =சஸஃபி:
ஆ+ஃ=அர்	மஹா+ஃபி: =மஹஃபி:	ராஜா+ஃபி: =ராஜஃபி:

குணஸந்திக்கும் அபவாதம் (விதிவிலக்கு) உண்டு. அக்ஷ+ஊஹிநி = அக்ஷஹிநி. அ+ஊ=ஓ என்ற குண எழுத்து வராமல் ஓ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. அ+ஃ=அர் என்று குணஸந்தி வராத மேலும் சில இடங்களும் உண்டு. ப்ரஹ்+ஃபி: = ப்ரஹ்ஃபி: அல்லது ப்ரஹ்ஃபி: | சஸ+ ஃபிணா = சஸஃபிணா அல்லது சஸ ஃபிணா என. இங்கு ஸந்தி சேர்ந்தும் சேராமலும் உள்ள இரு ரூபங்களும் உண்டு. ஃபிண+ஃபிண = ஃபிணா என. இங்கு அ+ஃ = அர் என்ற குண எழுத்தான அர் வருவதற்குப்பதிலாக அர் என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. ஸ்வ+ஈரிணி = ஸ்வீரிணி | அ+ஈ = ஏ விற்குப்பதிலாக ஏ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. வெகுகாலத்து வழக்கை யொட்டி இந்த விதிக்கு விலக்கு ஏற்படுகிறது.

வृद्धिसन्धि: — விருத்திஸந்தி

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு ஏ அல்லது ஏ வந்தால் இரண்டிற்கும் பதிலாக ஏ வரும்.

अ अல்லது आ விற்குப் பிறகு ओ औ வந்தால் இரண்டிற்கும் பதிலாக औ வரும்.

உதாரணங்கள்

अ+ए=ऐ — अद्य+एव=अद्यैव,	तव+एव+तवैव, ममैव, चैव ।
आ+ए=ऐ — तथा+एव=तथैव,	सदा+एव+सदैव, वनितैव ।
अ+ए=ऐ — तव+ऐश्वर्यं=तवैश्वर्यं,	मम+ऐश्वर्यं =ममैश्वर्यं ।
आ+ए=ऐ — महा+ऐश्वर्यं=महैश्वर्यं,	राजा+ऐक्षत=राजैक्षत
अ+ओ=औ — मम+ओषधिः=ममौषधिः	तव+ओषधिः=तवौषधिः ।
आ+ओ=औ — महा+ओघः=महौघः,	महा+ओषधिः=महौषधिः ।
अ+औ=औ — जन+औदार्यम्=जनौदार्यम्,	देव+औदार्यम्=देवौदार्यम् ।
अ+औ=औ — महा+औषधम्=महौषधम् ।	

விருத்திஸந்திக்கும் அபவாதம் உண்டு. விதிவிலக்காக விருத்திக்குப்பதிலாக பரரூபஸந்தி ஏற்படுவது உண்டு. அதுவும் விகல்பமாக வரும். விகல்பம் சொல்பவரின் விருப்பத்தை ஒட்டி இதுவோ அதுவோ என்ற நிலை. बिम्ब+ओष्ठः = बिम्बौष्ठः (விருத்தி வந்தால்). बिम्बौष्ठः (பரரூபம் வந்தால்) (கோவை போன்ற உதடு) स्थूल+ओतुः = स्थूलौतुः स्थूलौतुः (பெரும் பூனை) शिवाय+ओं = शिवायों, இப்படிச்சில இடங்கள் விதிவிலக்கு உள்ளவை.

यण् सन्धिः யண்ஸந்தி

इ उ ऋ लृ என்ற நான்கு எழுத்துக்களும் அவைகளின் நெடில்களும், இவற்றைத் தவிர மற்ற உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது य् व् र् लृ என மாறுகிறது. य र ल व என்ற நான்கு எழுத்துக்கள் யண் எனப்படும். அதனால் இதற்கு யண் ஸந்தி எனப்பெயர்.

इ அல்லது ई க்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் ई அல்லது ई க்குப் பதிலாக य् என்பது வரும்.

இ+அ=ய — यदि+अपि=यद्यपि, इति+अपृच्छत्=इत्यपृच्छत्
 इ+आ=या — अति+आचारः=अत्याचारः, इति+आदि=इत्यादि
 ई+अ=य — गौरी+अस्ति=गौर्यस्ति
 ई+आ=या — नदी+आगच्छति=नद्यागच्छति
 इ+उ=यु — अभि+उदयः=अभ्युदयः, इति+उवाच=इत्युवाच
 ई+उ=यु — गौरी+उत्तिष्ठति=गौर्युत्तिष्ठति

उ அல்லது ऊ விற்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் उ அல்லது ऊ விற்குப் பதிலாகவ் வரும்.

उ+अ=व — सु+अच्छम्=स्वच्छम्, सु + आगतं = स्वांग.

ऋ விற்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் ऋ என்பது र் என்று மாறும்.

ऋ + अ = र	धातृ + अंशः = धात्रंशः, पित्रर्थम्
ऋ + आ = रा	पितृ + आ =, पित्रा मात्रा
ऋ + ई = री	कर्तृ + ई = कर्त्री
ऋ + ए = रे	दातृ + ए = दात्रे, मात्रे

இதற்கும் விதிவிலக்கு உண்டு. कवी+एतौ=कवी एतौ என்றே. क्वेतौ என்று ஆகாது. पट्+इमौ=पट् इमौ। अम्+आसाते = अम् आसाते। पडिमौ अम्वासते என்று ஆகாது. பிரக்ருதிபாவ ஸந்த்தியில் இது பற்றிய விளக்கம் வரும்.

अयवायाव सन्धिः — அயவாயாவஸந்த்தி

ए, ओ, ऐ, औ என்ற நான்கும் எந்த உயிரெழுத்துடன் சேர்ந்தாலும் अय् अय् आय् आय் என ஆகும்.

சந்தி—இணைப்பு. இரண்டு எழுத்துக்கள் இணைய வேண்டும் இணைப்பில் ஏற்படும் மாறுதல். 1. முன் எழுத்துக்கோ 2. பின் எழுத்துக்கோ 3. இரண்டு எழுத்துக்களுக்குமோ ஏற்படலாம்.

தீர்க்க—குண—விருத்தி ஸந்திகளில் இரண்டு எழுத்துக்களுக்குமே மாறுதல் ஏற்படுகிறது. யண்—அயவாயாவ ஸந்திகளில், முதல் எழுத்துக்கு மட்டுமே மாற்றம் காண்கிறது. உதாரணங்களில் காண்போம்.

अत्र+अहं, हरि+ईशः, मधु+उदकं என்று இணைக்கும் போது आ, ई, ऊ என்ற தீர்க்க எழுத்து, இணையும் இரண்டு எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக ஏற்படுகிறது. परय+इति=परयेति, राधा+उवाच=राधोवाच என்ற குணஸந்தியிலும் இணையும் இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதில் ஓர் எழுத்து ए ओ என வருகிறது. अद्य+एव=अद्यैव, तव+औषधं=तवौषधं என்ற விருத்தி ஸந்தியிலும் இணையும். இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதில் ஓர் எழுத்து ऐ औ என வருகிறது. इति+अवदत्=इत्यवदत्, लघु+आगच्छ என்ற கூட்டலில் त् + य् + अ, घ् = व् + आ என்ற மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. ई, उ என்பவை य्व் என மாறுகிறது. அதனால் முன் எழுத்தில் மாறுதல் யண் ஸந்தியில். अयवாயாவ ஸந்தி பற்றிய விளக்கம் பின்னால் வரும்.

அடுத்த பக்கத்திலுள்ள அட்டவணை எளிதில் ஸந்திகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டும். இடது ஓரத்தில் இருப்பவை இணைப்பில் முன் எழுத்துக்கள். தலைப்பில் தடித்த எழுத்தில் உள்ளவை பின் இணைப்பை. மாறுதல்கள் வரிசையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

अयवாயாவ ஸந்தியில் மற்றொரு மாறுதல்

बाले+उपरि=बालय् + उपरि = बाल उपरि

हरे+इति=हरय् + इति = हर इति

गुरो+एकः=गुरव् + एकः = गुर एकः

गुरौ+अयं=गुराव् + अयं = गुरावयं

கவனிக்கவும்: முதல் மூன்று உதாரணங்களில் நடுவில் ஒரு மாறுதல் காட்டப்பட்டு இறுதி விடை தரப்பட்டுள்ளது. நடுவில்

தீர்க்க - குண - விருத்தி - யண் - அயவாயாவ ஸந்த்திகள்

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ
அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யோ	யௌ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வே	வே	வை	வோ	வௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரோ	ரௌ
அய	அயா	அயி	அயீ	அயு	அயூ	அயெ	அயே	அயை	அயோ	அயௌ
ஆய	ஆயா	ஆயி	ஆயீ	ஆயு	ஆயூ	ஆயெ	ஆயே	ஆயை	ஆயோ	ஆயௌ
அவ	அவா	அவி	அவீ	அவு	அவூ	அவெ	அவே	அவை	அவோ	அவௌ
ஆவ	ஆவா	ஆவி	ஆவீ	ஆவு	ஆவூ	ஆவெ	ஆவே	ஆவை	ஆவோ	ஆவௌ

உள்ள மாற்றம் முன் குறிப்பிட்டுள்ள அயவாயாவ ஸந்தி முறைப்படி மாறி அமைந்தது. இறுதி விடையில் அதன்படி வந்த யும் வும் மறைந்து விட்டது. நான்காவதில் அவ் என்ற மாற்றம் அப்படியே உள்ளது औ-आव் என மாறும்போது व் மறைவது அதிகம் வழக்கிலில்லை.

பயிற்சி : இணைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதவும். ஸந்தியின் பெயரையும் குறிப்பிடவும். எந்த எந்த வடிவில் மாறியுள்ளன என்பதை விளக்கவும்.

1. अत्रैकः 2. कुत्रायं 3. रामस्यासनं 4. ममानुजः 5. तवेच्छा 6. गृहस्योपरि 7. तावुभौ 8. तदर्षयः 9. लक्ष्म्यागता 10. उभावपि 11. अण्वपि 12. तथेति ।

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும்:

1. आलये+उत्सवः 2. निशि+एकाकी 3. मम+उपकारः 4. अत्र+अपि 5. इति+इव 6. क+एते 7. तव+औषधं 8. लघु+आगच्छ 9. अद्य+इह+उत्सवः 10. तत्र+उद्याने 11. उद्याने+एव 12. राधा+इह+आगच्छति 13. कस्य+अपि इदं 14. विभीषणस्य+उपदेशः 15. कृष्णस्य+इज्जितं 16. उत्तिष्ठ+उत्तिष्ठ 17. आगच्छ+आगच्छ 18. एहि+एहि 19. बालौ+उभौ+अत्र 20. उपरि+उपरि ।

प्रकृतिभाव सन्धिः — பிரகிருதிபாவ ஸந்தி

துவிவசன (இருமை)ச் சொற்களின் முடிவில் வரும் ई ऊ ए என்ற எழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது யண் அல்லது அயவாயாவ ஸந்தியை அடைவதில்லை. அப்படியே இருக்கும். அதனால் அதை प्रकृतिभावसन्धिः (இயற்கை நிலையிலேயே இருக்கும் இணைப்பு) என்பர். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குவோம்.

1. இரு ஸன்யாசிகள் இங்கு வருகிறார்கள்.
यती अत्रागच्छतः

2. இரு குரங்குகள் இங்குமங்கும் பார்க்கின்றன
கபி இஸ்தத: பஸ்யத: ।
3. இரு கவிகள் எழுந்திருக்கிறார்கள்.
கவி உச்சிஸ்த:
4. இரு அரசர்கள் ஓராசனத்தில் அமருகிறார்கள்.
பூபதி ஏகாஸன உபவிஸ்த: ।
5. இரு குருக்கள் கோவிலிலிருந்து வருகின்றனர்.
கூரூ அலயாடாஸ்சுத: ।
6. இரு பசுக்கள் உரக்க ஹும்பா என ஒலியைச் செய்கின்றன.
பேநூ உசை: ஹ்மபாஸ்வம் கூரூத: ।
7. இரு கயிறுகள் ஒரு பலகையைத் தூக்குகின்றன.
ரஜூ ஏகம் பல்பகம் உஹ்ரத: ।

இங்கு ஸந்த்திகளின் விலக்குவிதிகள் தரப்பட்டுள்ளன. அவைகளுக்கு உதாரணமாகத் தரப்பட்டுள்ள 7 வாக்கியங்களைக் கவனிக்கவும். 1-4 உதாரணங்களில் யதி கபி கவி பூபதி என்ற நான்கு இருமைச் சொற்கள் ீ ல் முடிந்தவை. அவை முறையே அ, இ, உ, ஏ என்ற நான்கு எழுத்துக்களுடன் சேர்கின்றன. முன் சொன்ன விதிகளின்படி யத்யத், கபித:, கவ்யுச்சிஸ்த:, பூபத்யேகாஸநே என ஸந்தி சேர்ந்திருக்க வேண்டும். (முறையே யண், தீர்க்க, யண், யண் ஸந்த்திகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்) ஆனால் அப்படிச் சேராமல் யதி கபி கவி பூபதி என்றே நிற்கும். ஸந்த்தி சேராது. நான்காவது உதாரணத்தில் ஏகாஸநே உபவிஸ்த: என்ற இரு பதங்கள் சேர்ந்து அயவாயாவ ஸந்த்தி ஏற்பட்டு யு ம் மறைந்துவிட்டது. கவனிக்கத்தக்கது.

அகாராந்த நடும்ஸகலிங்கச் சொற்கள் 1-2 விபத்திகளின் இருமையிலும் ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையிலும் ஒரே விதமாக இருக்கும். உதாரணம் பல், வநே. பல் + அபி, வநே + அத் எனச் சேர்க்கும்போது 1-2 விபத்திகளின் இருமைச் சொல்லா? ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையா என்பதைச் சந்தர்ப்பத்தையொட்டி நிதானித்துப் பின் இருமையாயின் பல்

अपि, वने अत्र என்று ஸந்தியடையா திருப்பதையும், ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையாயின் ஫லேऽपि, वनेऽत्र என்று சேர்ந்துள்ளதையும் அறியலாம்.

फलं फले फलानि	वनं वने वनानि
फलं फले फलानि	वनं वने वनानि
फले फलयोः फलेषु	वने वनयोः वनेषु

அகாராந்த நபும்ஸகலிங்கத்தின் விபக்திச்சொற்கள் பாடத்தை மறுபடியும் கவனிக்கவும்.

எனவே பிரகிருதிபாவ ஸந்தியானது தீர்க்க-யண்-அயவாயாவ ஸந்த்திகளுக்கு விலக்குவிதி. பூர்வரூப ஸந்த்தி அயவாயாவ ஸந்த்திக்கு விலக்குவிதி. இவ்விரு விதிகளுக்கும் இலக்காகாதவையே பொதுவிதிக்கு இலக்காகும்.

5-6-7 உதாரணங்களைப் பாருங்கள். गुरू, धेनू, रज्जू என 'ञ' வில் முடியும் மூன்று இருமைச் சொற்கள். அவை முறையே आ, उ, ए என்ற மூன்று எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது गुर्वाल्यात्, धेनूचैः, रज्ज्वेक என்றவாறு முறையே यண்-தீர்க்க-யண் ஸந்திகளை அடையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன (பிரகிருதிபாவம்).

வேறு மூன்று உதாரணங்களைப் பாருங்கள்.

8. இரு சிறுமிகள் தோட்டத்தில் விளையாடுகின்றனர்.
कन्ये उद्याने विहरतः ।
9. அவருடைய இரு மனைவிகளும் கடவுளை வணங்குகின்றனர்.
तस्य द्वे अपि भार्ये ईश्वरं नमतः ।
10. ராமன் இரண்டு பழங்களைக் கொண்டு வருகிறான்.
रामः द्वे फले आनयति ।

कन्ययुद्याने (कन्य उद्याने) द्वेऽपि, भार्ययीश्वरं (भार्य ईश्वरं) फलयानयति (फल आनयति) என்று மாறாமல் அப்படியே இருப்பது பிரகிருதிபாவஸந்த்தி.

पूर्वरूप सन्धिः — பூர்வரூபஸந்தி

பதத்தின் முடிவிலுள்ள ए ओ என்ற எழுத்துக்களுக்கு மேல் अ குறில் எழுத்து வந்தால் முன் எழுத்தான ए, ओ வில் अ மறைந்து முன் எழுத்தின் உருவத்தைப் பெறும். இதைப் பூர்வரூபஸந்தி என்பர். 'अ' என்ற எழுத்து மறைந்ததை ऽ எனக் கோடிட்டுக் காட்டுவர்.

1. இறைவனே ! தகாதவனாலும என்னிடம் தயை காட்டும்.
देव ! अनर्हे + अपि (अनर्हेऽपि) मयि दयां कुरु ।
2. அவனுக்குப் பலாப்பழத்தில் அதிக விருப்பம்.
तस्य पनसफले + अधिका (फलेऽधिका) प्रीतिः ।
3. ஸீதை காட்டிலும் ராமனைப் பின்தொடர்ந்தாள்.
सीता वने + अपि (वनेऽपि) रामं अनुससार ।
4. பாரத நாட்டில் பல புனிதமான ஆறுகள் ஓடுகின்றன.
भारतदेशो + अनेकाः (देशोऽनेकाः) पुण्याः नद्यः प्रवहन्ति ।
5. ஆசிரியரே ! இவன் என் பிள்ளை. அவனுக்குப் பாடம் கற்பியுங்கள்.
गुरो + अयं (गुरोऽयं) मम पुत्रः । तं पाठयतु भवान् ।
6. சம்புவே ! நீ ஸம்ஸ்கிருதம் படிக்கிறாயா?
शंभो + अपि (शंभोऽपि) त्वं संस्कृतं पठसि?
7. இந்துவே ! அடிக்கடி அங்கே போகாதே.
इन्दो + असकृत् (इन्दोऽसकृत्) तत्र मागच्छ ।
8. நேருவே ! தினமும் நாங்கள் உங்களை நினைக்கிறோம்.
नेहरो + अनुदिनं (नेहरोऽनुदिनं) वयं त्वां स्मरामः ।

பயிற்சி: ஸந்தி பிரித்து அதன் பெயரையும் குறிப்பிடவும்.

१. राम त्वं अत्रैवाद्य वस ।

२ आलयस्याग्रतः पुष्करिणी वर्तते ।

- 3 ध्वजस्तम्भस्योपरि पताका लसति ।
 4 सीतापि वनं गच्छतीति साकेतस्त्रियः अरुदन् ।
 5 सूर्यः सर्वेषां प्राणान् आदायोदेति, आदायस्तमेति ।

பயிற்சி: ஸந்த்தி சேத்தது அதன் பெயரையும் குறிப்பிடவும்.

- बाला + उपवने + क्रीडति ।
 अद्य + एकादशी + अतः माता + उपवसति ।
 अद्य + अत्र + एव + उपविश्य संलपामः ।
 इति + उक्त्वा तौ + उभौ गृहं अगच्छताम् ।

द्वात्रिंशः पाठः பாடம் 32

தாது ரூபங்கள் கீ — கர் செய்ய

8-வது விகாரணம் ஸகாம்மகம் (ப)

लट्	करोति करोषि करोमि	कुरुतः कुरुथः कुर्वः	कुर्वन्ति कुरुथ कुर्मः
लङ्	अकरोत् अकरोः अकरवं	अकुरुतां अकुरुतं अकुर्व	अकुर्वन् अकुरुत अकुर्म
लोट्	करोतु कुरु करवाणि	कुरुतां कुरुतं करवाव	कुर्वन्तु कुरुत करवाम
विधिलिङ्	कुर्यात् कुर्याः कुर्या	कुर्यातां कुर्यातं कुर्याव	कुर्युः कुर्यात कुर्याम

லிட்	சகார	சகரது:	சகரு:
	சகர்த்	சகர்து:	சகர
	சகார-சகார	சகுவ	சகும்
லட்	கரிஷ்யதி	கரிஷ்யத:	கரிஷ்யந்தி
	கரிஷ்யசி	கரிஷ்யத:	கரிஷ்யத
	கரிஷ்யாமி	கரிஷ்யாவ:	கரிஷ்யாம்:
லூட்	அகரிஷ்யத்	அகரிஷ்யதா:	அகரிஷ்யந்
	அகரிஷ்ய:	அகரிஷ்யதம்	அகரிஷ்யத
	அகரிஷ்யம்	அகரிஷ்யாவ	அகரிஷ்யாம்

கீழே சில உதாரணங்கள்

குலால: ஷட் கரோதி.

குயவன் குடம் செய்கிறான்.

கி் கரோமி? க யாமி?

என்ன செய்வேன்? எங்கு செல்வேன்?

கூரு கமீவ த்ஸாத் த்வம் ।

அதனால் நீ கர்மாவையே செய்

ஹ: த்வ் கி் அகரோ:?

நேற்று நீ என்ன செய்தாய்?

ஷ: கார்யமதீவ க்யூர்த் ।

நானே செய்யவேண்டியதை இன்றே செய்யவேண்டும்.

கி் கரிஷ்யதி வை யம:?

எமன் என்னதான் செய்வான்?

சகார சரிதம் கூத்ஸம் ।

சரித்திரம் முழுவதையும் இயற்றினான். (செய்தார்).

யத்கரோஷி யதர்நாசி தத்கூரு மதர்ஷம் ।

எதைச் செய்கிறாயோ, எதைச் சாப்பிடுகிறாயோ அதை எனக்கு

அர்ப்பணம் செய்.

साधु नाकरवम् ।

நான் நன்றாகச் செய்யவில்லை.

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்.
2. நீர்களிலிருந்து பூமி தோன்றிற்று.
3. செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்.
4. நாம் தினந்தோறும் என்ன செய்கிறோம்?
5. இந்த மனிதர்கள் அந்த வேலையைச் செய்யட்டும்.
6. ஒரு தட்டான் தங்க நகையைச் செய்தான்.
7. நீ என்ன செய்கிறாயோ அதையே செய்.
8. நான் சிவனுடைய தவத்தைக்கூட நாசஞ் செய்வேன்.
9. வால்மீகி இராமாயணத்தைச் செய்தார். (இயற்றினார்)
10. கௌதம புத்தர் வீட்டைவிட்டுப் போகும் எண்ணத்தைச் செய்தார். (வீட்டைவிட்டுப் போகநினைத்தார்).

त्रयस्त्रिंशः पाठः — பாடம் 33

विसर्गसन्धिः - விஸர்க்கஸந்தி

முன்னுரை: விஸர்க்கம் (:) ஒரு தனி எழுத்தல்ல. உயிர் எழுத்துடன் இணைந்து காணப்படும். தனி உச்சரிப்பு கிடையாது. இவ்விபரங்களை ஆரம்பப்பாடத்தில் படித்தோம். விஸர்க்கத்திற்கு முன்னால் अ முதல் औ வரை உயிர் எழுத்துக்களும் விஸர்க்கத்திற்குப்பின் உயிர் எழுத்துக்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களும் வரும்போது ஏற்படும் மாறுதல்கள் விஸர்க்கஸந்தி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பாடத்தில் அவற்றைக் கற்போம்.

மெய்யெழுத்துக்களை வார்க்க எழுத்துக்கள் 25, அந்தஸ்த எழுத்துக்கள் 4, ஊஷம் எழுத்துக்கள் 4 என்று ஆரம்பப்பாடத்தில் கற்றோம். இப்போது அவற்றை கடினம் மிருது என்று இருவகைப்படுத்திப் பிரிக்கிறோம்.

கடின எழுத்துக்கள் : வார்க்கத்தின் முதல் இரண்டு எழுத்துக்களான क ख च छ ट ठ त थ प फ ஆகியவை श ष स இவையாகும்.

மிருது எழுத்துக்கள்: வார்க்கத்தின் 3, 4, 5 வது எழுத்துக்களான ग घ ङ, ज झ ञ, ड ढ ण, द ध न, ब भ म ஆகியவை य र ल व ह இவையாகும். கடின எழுத்துக்களள் 13, மிருது எழுத்துக்கள் 20. இனி விதிகளைக் காண்போம்.

1. उत्सन्धि: — உத்வஸந்தி.அ (குறில்) விற்கும் மேல் உள்ள விஸர்க்கம், அ அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்கள் மேலே வரும்போது उ என்று மாறும். விஸர்க்கம் उ வாக மாறுவதால் उत्सन्धि என்கிறோம். இது விஸர்க்கத்தின் முன் உள்ள अ வுடன் சேரும்போது குணஸந்தியை அடைகிறது. अ+उ=ओ என. அப்போது பின்னதாக வரும் अ (குறில்) முன் எழுத்தில் மறைந்து பூர்வரூபஸந்தியை அடைகிறது.

अ + : + अ அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்து : = उ என்பது குத்திரம்.

உதாரணம் :- बालः + अयं இங்கு अ விற்கு மேல் : உள்ளது. அதற்கு மேல் अ (குறில்) உள்ளது. விஸர்க்கம் उ வாக மாறுகிறது. बाल-उ-अयं சேர்ந்து குணஸந்தி बालो + अयं பதத்தின் முடிவிலுள்ள ओ வின் மேலுள்ள अ மறைகிறது. மறைவைக்காட்டி என்ற குறி. बालोऽयं என்பது விடை.

१ बालः + अयं, बाल-उ + अयं, बालो + अयं, बालोऽयं

२ कः + अत्र, क-उ + अत्र, को + अत्र, कोऽत्र

३ सुन्दरः + अपि, सुन्दर-उ + अपि, सुन्दरो + अपि, सुन्दरोऽपि

உதாரணம் 2: नृपः + जयति । अ விற்கு மேல் உள்ள விஸர்க்கம் + ज என்ற மிருது அகற்றம். விஸர்க்கம் उ வாகி குணஸந்தி—ओ. नृपो जयति என்று விடை.

1 வீர: + गच्छति, வீர-उ + गच्छति, வீரோ गच्छति ।

2 गज: + धावति, गज-उ + धावति, गजो धावति ।

3 मेघ: + वर्षति, मेघ-उ + वर्षति, मेघो वर्षति ।

4 शिष्य: + वदति, शिष्य-उ + वदति, शिष्यो वदति ।

2 லோபசந்நி: — லோபஸந்தி. அ (குறில்)வுக்கு மேலுள்ள விஸர்க்கம், ஆ முதல் ஔ வரை உள்ள உயிர் எழுத்துக்கள் மேலே வரும்போது மறையும். லோபஸந்திக்குப் பிறகு வேறு ஸந்திகள் தொடர்வதில்லை.

1 बाल: + आगच्छति-बाल आगच्छति । இதற்குப்பின் பாலாக்ஷதி என்றவாறு தீர்க்கஸந்தி வராது.

2 राम: + इह वसति-राम इह वसति । இதற்கு மேல் ராமேஹ என குணஸந்தி வராது.

3 स: + ईशं नमति-स ईशं नमति । சேசம் என்று குணஸந்தி வராது.

4 राम: + एवं वदति-राम एवं वदति । ராமேவ என விருத்தி ஸந்தி வராது.

3. லோபசந்நி: — லோபஸந்தி. ஆ வுக்கு மேல் உள்ள விஸர்க்கம் உயிர். எழுத்துக்கள் அல்லது மிருதுவான மெய் எழுத்துக்கள். மறையும் என்பது சூத்ரம்.

बाला: + अवदन् = बाला अवदन् ।

काका: + आकाशे डयन्ते = काका आकाशे डयन्ते ।

कन्या: + इतस्ततो गच्छन्ति = कन्या इतस्ततो गच्छन्ति ।

भक्ता: + ईशं स्तुवन्ति = भक्ता ईशं स्तुवन्ति ।

जना: + एकत्र मिलन्ति = जना एकत्र मिलन्ति ।

वत्सा: + औषधं पिबन्ति = वत्सा औषधं पिबन्ति ।

இங்கும் दीर्घ, गुण, वृद्धिसन्धि கள் வருவதில்லை.

பயிற்சி 1 : ஸந்ததி கூட்டி எழுதவும்.

१ रामः + विरामः + विरतः + मार्गः + नेयः + नयः + अनयः ।

२ दुर्लभः + दुर्गमः + दुर्गः + दुरावासः + दुरारिहा ।

३ धेनवः + आसायं तृणं चरन्ति ।

४ आर्ताः + विषण्णाः + नारायणशब्दं उच्चार्य सुखिनः + भवन्ति

५ देवः + न खलु कुशलः ।

६ श्रीसुब्रह्मण्येन रक्षितः + अहम् ।

७ क्रीडया श्रान्ताः बालाः + इतः + एव + आगच्छन्ति ।

८ विश्रवसः पुत्रः + रावणः + नाम राक्षसः + लङ्कायां अवसत् ।

चतुस्त्रिंशः पाठः- PART 34

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम्

(कण्वस्याश्रमः । राजा दुष्यन्तः सेनापतिं परिजनं च विसृज्य एकान्ते विदूषकेन सह सम्भाषमाणो वर्तते ।

विदूषकः — महाराज भवता निर्मक्षिकं कृतम् । अस्य पादपस्य छायायां शिलातले भवान् निषीदतु । अहमपि सुखं आसीनो भवामि ।

राजा — अग्रतो गच्छ ।

विदूषकः — एतु भवान् । (उभौ परिक्रम्य उपविष्टौ)

राजा — माधव्य ! त्वया चक्षुषोः फलं न अवाप्तम् । त्वया दर्शनीयं न दृष्टम् ।

विदूषकः — ननु भवान् अग्रतो मे वर्तते?

राजा — सर्वः आत्मीयं कान्तं पश्यति । अहं तु तां आश्रमस्य ललामभूतां शकुन्तलां अधिकृत्य ब्रवीमि ।

विदूषकः — किं भवान् तापसकन्यकां अभ्यर्थयते?

राजा — पौरवाणां मनः न परिहार्ये वस्तुनि प्रवर्तते । मुनेरपत्यमपि सा अप्सरसः संभूता ।

विदूषकः — यथा पिण्डखजूरेः उद्वेजितः तित्त्रिणीं अभिलषेत्, तथा स्त्रीरत्नानि परिभुञ्जानः भवान् इमां अभ्यर्थयते ।

राजा — न त्वं एनां पश्यसि । तेन एवं अवादीः ।

विदूषकः — यत् भवतोऽपि विस्मयं उत्पादयति तत् रमणीयं खलु ।

राजा — विधिना मनसा कृता स्त्रीरत्नसृष्टिः इयम् । अस्या रूपं अनर्घम् ।

विधिः कं वा अस्याः पतिं समुपस्थास्यति इति न जाने ।

विदूषकः — तेन हि भवान् एनां लघु परित्रायताम् । अन्यथा कस्यापि तपस्विनः हस्ते पतिष्यति ।

राजा — एषा परवती । गुरुजनोऽपि न सन्निहितः ।

विदूषकः — भवति तस्याः कीदृशो रागः ?

राजा — सखीभिः साकं प्रस्थानसमये तया भावः कामं आविष्कृतः ।

विदूषकः — तेन हि भवान् गृहीतपाथेयो भवतु । तपोवनं उपवनं भवतु ।

राजा — सखे, तपस्विभिः कैश्चित् परिज्ञातोऽस्मि । केन अपदेशेन पुनः आश्रमपदं गच्छावः ? मार्गं चिन्तय ।

विदूषकः — कः अपरः अपदेशो युष्माकं राज्ञाम् ? नीवारस्य षष्ठं भागं उपहरन्तु इति ।

राजा — मूर्ख, अन्यमेव भागधेयं एते तपस्विनो निर्वपन्ति । सः रत्नराशीनपि विहाय अभिनन्द्यते । चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो यत् धनं उत्तिष्ठति, तत् क्षयि । एते आरण्यकाः अक्षय्यं तपसः षष्ठं भागं नः ददति ।

(नेपथ्ये) हन्त सिद्धार्थौ स्वः ।

राजा — (कर्णं दत्वा) अये धीरप्रज्ञान्तः स्वरः । तत् तपस्विभिः भवितव्यम् ।

दौवारिकः — (प्रविश्य) जयतु जयतु भर्ता । एतौ द्वौ ऋषिकुमारौ प्रतिहारभूमिं उपस्थितौ ।

राजा — तेन हि अविलम्बं प्रवेशय तौ ।

புரு வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் परिहार्य தவிர்க்கத்தக்கது. अपत्य குழந்தை पिण्डखजूरः उद्देजितः பேரிச்சம்பழத்தால் திகட்டல் ஏற்பட்டு மிரண்டவன், त्रिणिणी புனி. परिभुजानः அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவன். अवादीः சொன்னாய் அநய் குறையற்றது விधिः விதி, பிரம்மா. समुपस्थास्यति கொண்டு சேர்க்கப் போகிறது. लघु எளிதாக. परित्रायतां காப்பாற்றுங்கள். परवती வேறு ஒருவருடைய அதீனத்தில் இருப்பவள். गुरुजनः வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள். कीदृशः எத்தகையது. रागः ஆசை, காம் நன்கு. आविष्कृतं வெளிப்படுத்தப்பட்டது. गृहीतपाथेयः கட்டுச்சோறு எடுத்துக் கொண்டவனாக. उपवनं கேளிக்கைக்கான தோட்டம். परिज्ञातः இன்னாரென அறிமுகப்பட்டவன். अपदेशः சாக்கு, வியாஜம். आश्रमपदं ஆசிரமக்குடியிருப்பு. नीवारः காட்டில் தன் போக்கில் விளையும் உணவு தானியம், உழுது பயிரிடப்பட்டதல்ல. षष्ठो भागः ஆறில் ஒரு பங்கு. उपहरन्तु கொண்டு வாருங்கள், கொண்டு முன் வைப்பீர்களாக. भागधेयः வரி (இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். भागधेयं என்ற நபும்ஸகவிங்கச் சொல் நல்வாய்ப்பு பாக்யம் எனப் பொருள் படும்). निर्वपन्ति அளிக்கிறார்கள். रत्नराशीनपि विहाय ரத்தினக் குவியல்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு. अभिनन्द्यते பாராட்டப்பெறுகிறது. वर्ण्यः வர்ணத்தாரிடமிருந்து उत्तिष्ठति வெளிப்படுகிறது (நம்மை) நோக்கி வருகிறது, எதிர்கொள்கிறது. क्षयि அழியும் தன்மையுள்ளது. अक्षय्यं அழியும் தன்மையற்றது. आण्यकाः காட்டில் இருப்பவர்கள். ददति தருகிறார்கள். (ददाति ददतः ददति) नेपथ्ये திரை மறைவில். सिद्धार्थः எதிர்பார்த்ததை அடைந்தவன், செயல் முடித்தவன். धीरप्रशान्तः தைரியம் மிக்கதும், அமைதியுள்ளது மான. स्वरः குரல் तत् तपस्विभिः भवितव्यं அதனால் தவமுள்ள முனிவர்களாக இருக்க வேண்டும். दौवारिकः வாயில்

பயிற்சி: 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

11

3. கேன அபதேசென, புன: ஆஸ்ரமபத, க: அபர: அபதேச:, ச: ரத்ராஸீனபி, விஹய அபினந்நதே, யத் தன, எதே ஆரண்யகா: அக்ஷய்ய, ந: தததி, தபஸ்விபி: தபிதவ்ய, த்ரௌ க்ஷிகுமாரௌ, ஹி அவிலம்த், தத: ரக்ஷாஸி, ந: இஸ்திவித்ர, அப்யர்த்நா இதானி, சாரதி: தத்சநாத், த்வயி இத், பௌவா: திக்ஷிதா:, அஹதபி அநுபத் இவைகளை ஸந்த்தி சேர்த்து எழுதவும்.
4. அபதேசென, உபஸ்திதௌ, தபஸ்வின:, ராஸீந், அபந்நானா இந்தச் சொற்கள் அமைந்துள்ள விபக்தியின் மற்ற இருவசனங்களை எழுதுக.
5. கக்ஷாவ:, உபஹ்நு, உத்திஸ்தி, அஸாபயதி இந்த நான்கு வினைச்சொற்கள் அமைந்துள்ள லகாரத்தில் மூன்று புருஷங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை எழுதுக.

திருத்திக்கொள்க பக்கம் 61ல் 7ம் வரி ப்ரஹ்ய் என்பதை ப்ரகூதி தாவ: என. பக்கம் 63. வரி 9 ஐ- 13. க் + க் = க் உதாஹரணம். பித் + க்ரண் = பிதூண் என.

திருத்திக்கொள்க : பக்கம் 61ல் 7ம் வரி

ப்ரஹ்ய் என்பதை ப்ரகூதிதாவ: என பக்கம் 63 வரி 9ஐ
13. க் + க் = க் உதாஹரணம். பித் + க்ரண் = பிதூண்
என.

கடந்த பல ஆண்டுகளில் இதன் மூலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாமே ஆங்காங்கு ஆரம்ப வகுப்புகளை தொடங்கி எமது சேவையில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அவர்களது ஈடுபாடு பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளியான பாடங்களைமட்டும் தனியே தொகுத்து ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற 7 பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளது. இவை அவ்வப்போது பெறும் அனுபவங்கள் மூலம் மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவற்றின் துணைகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தை எழுத்துப் பயிற்சியில் தொடங்கி காவியங்கள் வரை எளிதில் கற்கலாம். ஆங்கிலத்திலும் பாடமாலா 1—2 பாகங்கள் வெளியாகியுள்ளன.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற தொகுப்பை பெறுபவர்கள் அவற்றில் வெளியாகியுள்ள பாடங்களைப் பயின்று பாடங்களின் இறுதியில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள பயிற்சிகளைத் தாமே எழுதி புக் போஸ்டு மூலம் Book-post Posted under clause 114 (8) of P & T Guide : PUPILS EXERCISE என்று உரைமீது குறிப்பிட்டு (உரையின் வாயை ஒட்டாமல்) எமக்கு அனுப்பினால் திருத்தி அனுப்புகிறோம். சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தருகிறோம். இந்தச் சேவையைப் பெற விரும்புபவர்தபால் செலவிற்கென ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாகம் ஒன்றுக்கு ரூ 20-00 அனுப்பவும். மேலும் தாங்கள் விரும்பும் தொகையை நன்கொடையாக அளிக்கலாம்.

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லக்ஷ்மி ரோடு,
சென்னை 600 004.

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில் கற்க எமது பாட நூல்கள்

விலை ரூ.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

1—7 பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும் 25.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

(ஆங்கிலம்) முதல் பாகம் 25.00

இரண்டாம் பாகம் 30.00

ஸம்ஸ்கிருத அகராதி

தமிழ் - ஆங்கிலப் பொருளுடன் 120.00

தாதுமாலா (300 தாதுக்கள்) (முதல் பாகம்) 80.00

சப்தமஞ்ஜரீ 25.00

அவ்யய கோசம் 100.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ ஆண்டிதழ்கள்

13 முதல் 21 வரை 15.00

22 முதல் 25 வரை 20.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ வெள்ளிவிழா மலர் 20.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ மாதப் பத்திரிகை 4.00

ஆண்டு சந்தா 40.00

ஆயுள் சந்தா 400.00

புத்தகம் அனுப்ப தபால் செலவு தனி

விவரமறிந்து முன் பணம் அனுப்பவும்

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

148-150, லஸ் சர்ச் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

Lasertypeset & Printed at :

V.K.N. ENTERPRISES,

8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Chennai-4, ☎ 2495 0775.